THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 17th December 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

Dropping of night sitting on 17th December 1954.

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, may I know whether we are sitting this night? "

MR. SPEAKER :—" The Hon. the Leader of the House will answer that."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, in view of the threatening weather, hon. Members have suggested that we may give up the night sitting. We may sit overtime during the evening and finish off the work."

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Protection of tenants under the South Kanara Tenants Temporary Protection Act.

* 468 *Q.*—SRI T. ANANTA PAI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state what steps the Government propose to take to protect the tenants in South Kanara in view of the expiry of the South Kanara Tenants Temporary Protection Act in February 1955?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The question of enacting a comprehensive tenancy legislation for South Kanara is under the consideration of the Government. It is likely that this legislation will be enacted before the expiry of the South Kanara Cultivating Tenants' Protection Act, 1954, on 2nd March 1955."

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" I understand that the Bill for Tenancy Legislation for South Kanara is quite ready. If so, will the Government assure that the same will be published at least within a fortnight? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, that was the idea when I gave my reply. Whatever it is, the legislation will be taken up before the Act expires."

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—" May I know whether it is a fact that the Bill was drafted and was to have been published before the South Kanara District Board elections and why it was not published accordingly? "

[17th December 1954

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" We have to look into the draft and finalise it. It has taken some time."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, many things may happen before a comprehensive legislation comes into force. Will Government assure the House that, in case new legislation is not put through before the expiry of the Act, they will continue this Act by Ordinance or otherwise? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I am not pessimistic like the hon. Member, Sir."

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, during this session one of the hon. Members from South Kanara said that when he submitted a memorandum to the Hon. Chief Minister, the Hon. Chief Minister told him that the Bill would be published before the South Kanara District Board elections took place. May I know whether it was a fact that such an assurance was given and if so, may I know the reasons for not publishing the same so far? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, the time of the district board elections is not the crucial date. We have to examine it properly and see that it is quite an acceptable piece of legislation."

SRI C. KANDASAMY :—" இந்தச் சட்டம் காலவதியாவதற்கு முன்பு திட்டவட்டமான ஒரு சட்டத்தை இயற்றவேண்டும். பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என்பதன் காரணமாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் உத்திரவாதம் அளிப்பார்களா ? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Yes, Sir. I am anxious to have the Bill brought before the House and I think it will be done. There will be no difficulty."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, it is not a question of the date of the district board election. The question was whether the draft of the Bill was shown to the members and a promise was given to them that it would be published before the date of the district board elections? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, a draft Bill always requires some touching up. That is what is being done now."

11-10 a.m. SRI T. ANANTA PAI :—" There seems to be an impression that the Bill was prepared specially for the purpose of the district board elections and I know it for certain that it is was not so. May I know whether it is not the intention of the Government that this permanent and comprehensive measure should be enacted before the expiry of the present South Kanara Tenants Temporary Protection Act? It is the view of the South Kanara legislators that this temporary measure should not be extended but that the new legislation should be brought in. Will the Government give an assurance that they will accede to this demand? "

17th December 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I cannot erase the obsession of certain hon. Members with regard to the district board elections and this Bill. The Government for their part are very anxious and are doing their very best to bring in the new Bill."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" The Hon. the Minister said that a permanent measure for preventing eviction was under the consideration of the Government and one of the hon. Members alleged that the draft Bill was shown to the legislators from South Kanara. The question now is whether it was shown or not shown. The second question is whether an assurance was given to the legislators that the Bill would be got ready before the district board elections. The Hon. the Minister should answer these questions instead of giving evasive replies and calling them insinuations."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" With regard to the draft Bill, we had consultations with the hon. Members of this House and others who were interested in this legislation. There is no harm also in showing the draft Bill to some of the hon. Members."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Will the Hon. the Minister give an assurance that he will take into account the large-scale evictions that are taking place now when he draws up the comprehensive Bill and will he also see to it that pending the introduction of such a measure, tenants are not evicted? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" My information is, though we anticipated large-scale evictions and tried to prevent them through this Act, there was no need for it at all because there was no eviction on a large scale at all."

SRI K. P. GOPALAN :—" May I know who stood in the way of the Bill being brought before this House, after it was drafted? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The drafting department's devil stood in the way."

SRI T. ANANTA PAI :—" Is it not a fact that the draft Bill was shown to the Members after the district board elections and not before? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I am unable to say anything about its chronology."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" The Hon. the Minister was saying that there was no large-scale eviction in South Kanara. It is so because of the present Act. After it expires in February, there will be eviction on a large scale. That is why I want to know when the comprehensive legislation will be brought in."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Then the hon. Member has no grievance."

[17th December 1954

Appointment of the present Director of Public Instruction.

* 469 Q.—Sri C. KANDASAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the appointment of the present Director of Public Instruction has been made according to rules governing such appointments?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" The answer is in the affirmative."

Sri C. KANDASAMY :—" May I know what are the rules governing such appointments? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member may kindly refer to the relevant Service Rules."

Sri K. P. GOPALAN :—" May I know whether the person appointed as Director is a retired Government officials? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" I am afraid, the hon. Member is very much behind time."

Sri V. S. SIVAPRAKASAM :—" May I know whether there was any objection to the Government appointing an outsider as Director of Public Instruction, just as they did in the case of the Inspector-General of Registration? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" This is a selection post and we could select anybody."

Sri A. RAMASAMY TEVAR :—" May I know from the Hon. the Minister why the hon. Member, Mr. Kandaswami, entertains such strange ideas about the appointment? "

Mr. SPEAKER :—" How can the Hon. the Minister answer it? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" They are always very suspicious about the actions of the Government."

Sri S. RAMALINGAM ;—" டைரெக்டர் ஆப் பப்ளிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் ஆக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரியைவிட சீனியராக வேறு எந்த அதிகாரியாவது அந்த டிபார்ட்மெண்ட்டில் வேலை செய்கிறார்களா ? அப்படி இருந்தால் அவரை ஏன் நியமிக்கவில்லை என்பதற்கு காரணம் கூறுவாரா ? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" As I have already stated, this is a selection post. There is one person who is senior. The merits of the two candidates were considered and on merits the present incumbent was selected."

Sri S. THINAKARASWAMI THEVAR :—" Sir, may I know from the Hon. the Minister whether it is not a fact that a most efficient and most deserving person has been appointed as Director of Public Instruction? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" I am really thankful for the compliment given by the hon. Member."

17th December 1954]

Works executed under the Five-Year Plan.

* 402 *Q.*—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the amount of aid received so far from the Union Government under the Five-Year Plan for our State ;

(*b*) the amount spent by the State Government so far; and

(*c*) the specific works executed so far?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (*a*) The Composite State of Madras received about Rs. 19 crores by way of Central assistance under the Five-Year Plan, during the first $2\frac{1}{2}$ years of the five-year period, i.e., from 1st April 1951 up to 30th September 1953. The central assistance expected to be received by the present Madras State for the plan, up to the end of the current year (1954–55) is about Rs. 8 crores. The assistance for 1955–56 has not yet been settled.

" (*b*) The assistance given by the Centre by way of grants for the years 1951–52, 1952–53 and 1953–54 has been utilized in full. As regards loans, except for a sum of about Rs. 33 lakhs which was refunded to the Government of India being the unspent balance out of the loan sanctioned for Grow More Food Schemes for 1952–53, the entire loan assistance was utilized in full.

" (*c*) The following are the specific *works* financed from the assistance received from the Centre. in the present Madras State :—

Lower Bhavani Project;	Vaigai Project;
Malampuzha Project;	Amaravathi Project;
Manimuthar Project;	Mettur Canals Scheme;
Araniyar Project;	Grow More Food Schemes
Walayar Scheme;	(Tank improvement schemes,
Mangalam Scheme;	etc.) "

SRI A. RATNAM :—" ஸார், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதிலிருந்து ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் பிராஜெக்ட் மயமாகவே இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் ஏழை மக்களும் ஏழை ஹரிஜனங்களும் இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எந்த வகையில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறார்கள் ? அவர்களுக்கு என்று சர்க்காரால் ஏதாகிலும் வேலை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா ? அந்த சமூகம் எந்த அளவில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது ? எந்த அளவில் இந்த நாடு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பவைகளைக் கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member may think that these schemes are useless. But I have answered the question."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Many works were planned but some of them only have been carried out. Will the Government give an assurance that all works left over will be carried over to the Second Five-Year Plan? "

[17th December 1954

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" All the works which have been included in the first plan are being carried out or have been carried out. So, there is no question of leaving out any scheme."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Is it a fact that in the matter of providing drinking water wells, a twenty-five per cent contribution towards the cost is demanded from the people and if so, will the Government be pleased to convert this contribution in cash into one of labour and give the work to local village contractors less twenty-five per cent of the total cost to solve the difficulty of cash payment by the villagers and thus secure the execution of the work by the villagers? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" This question does not arise out of the main question but still I may assure the hon. Member that this twenty-five per cent contribution includes labour contribution also."

SRI K. R. NALLASIVAM :—" ஸார், ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்கீழ் மாகாண சர்க்கார் செலவிடவேண்டிய விகிதாசாரத்திற்கு வேண்டிய தொகைக்காக வரியை உயர்த்தித்தான் செலவிடவேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் மாகாண சர்க்காருக்கு யோசனை கூறியிருக்கிறதா † அப்படியிருந்தால் அந்த யோசனைகள் என்ன, என்பதை தெரிவிப்பார்களா ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There is no particular condition laid down that we should increase any tax. But as far as the betterment levy is concerned, we have received a communication from the Planning Commission, that it should be put through."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Have any schemes been drawn up specifically for reducing unemployment and if so, what amount has been spent on such schemes so far? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is rather a vague question. Every scheme taken on hand adds to the employment figures and every scheme completed and put into operation means further employment. All schemes go to solve the problem of unemployment but if the hon. Member wants to know whether we have drawn up any specific scheme for relieving unemployment, I may inform him that no such specific scheme could be drawn up. They can only be general schemes."

Appointment of Deputy Registrars of Co-operative Societies.

* 403 *Q.*—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) how many Deputy Registrars of Co-operative Societies as on 31st March 1954 were directly recruited and how many of them were promoted from lower ranks; and

(*b*) how many of them are Christians and how many of them are non-Christians?

17th December 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Number of Deputy Registrars directly recruited as on 31st March 1954—8.

Number of Deputy Registrars promoted from the rank of Co-operative Sub-Registrars—54.

" (b) (i) Of the 8 direct recruits, none is a Christian.

(ii) of the 54 promotees, nine are Christians and the rest (45) are non-Christians."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Who makes the direct recruitment and who makes promotions from the lower ranks? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Direct recruitment is made by the Madras Public Service Commission. Promotions of Co-operative Sub-Registrars as Deputy Registrars of Co-operative Societies are made from the list of persons drawn up by the Commission in the order of preference on the recommendation of the Registrar and approved by Government."

Appointment of Overseers of the Harijan Welfare Department as Minor Irrigation Overseers.

* 404 Q.—SRI M. KATTIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the services of the Overseers of the Harijan Welfare Department in each district are taken into account when they are promoted as Minor Irrigation Overseers; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) & (b) Under the rules the temporary Overseers working in the Harijan Welfare Department are eligible for appointment by transfer as Minor Irrigation Overseers. Their services in the Harijan Welfare Department are therefore taken into account when they are appointed as Minor Irrigation Overseers."

SRI M. KATTIMUTHU :—" ஸார், தென்ஞற்காடு ஜில்லா ஹரிஜன நலக் காரியாலயத்தில் வேலே செய்த ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ணன் என்ற ஓவர்சீயர் மைனர் இரிகேஷன் ஓவர்சீயராக சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிருர். அவருடைய ஜில்லா முன்னேற்ற ஆபீஸில் வேலேசெய்த சர்வீஸை M.I.O. சர்விசுடன் சேர்த்துக்கொள்ள அரசாங்கம் யோசனே செய்யுமா ?"

MR. SPEAKER :—" ஒரு குறிப்பிட்ட நபரைப்பற்றிய கேள்வியை நீங்கள் கேட்கிறீர்களே ! "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The hon. Member may put a separate question."

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—" Sir, is it not a fact that the various Government servants working under the District Harijan Welfare Officers are employees of the Revenue Department and not the Harijan Welfare Department? "

[17th December 1954

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I am now concerned about the overseers working in the Harijan Welfare Department. I said their services are taken into account in promoting them."

SRI A. RATNAM :—" ஸார், ஹரிஜன நல இலாகாவில் வேலை செய்யும் ஓவர்சீயர்களை தற்காலிகமான முறையில் வைத்துக்கொள்வதற்குக் காரணம் என்ன ? ஓவர்சீயர்களுக்கும் சூபர்வைசர்களுக்கும் உள்ள பேதங்கள் என்ன ? சம்பள விகிதத்தில் ஏதாவது வித்தியாசம் உண்டா ?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" A supervisor is higher than a overseer. When a vacancy arises in the post of a Supervisor, promotion is made from overseers in deserving cases."

Second Language Test for Deputy Inspectors of Schools and School Assistants.

* 405 Q.—DR. K. B. MENON : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether Deputy Inspectors and School Assistants in Government service are required to pass a High Class Second Language Test; and

(b) whether the Government have considered the question of abolishing that requirement in view of the changed condition created by the separation of the Andhra State; and if so, with what result?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) The answer is in the affirmative.

" (b) This question is under consideration of the Government."

Irregularities in the Co-operative Marketing Society, Ariyalur.

* 406 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of complaints made to Government against the Directors of the Co-operative Marketing Society, Ariyalur, during 1950–54;

(b) the expenses incurred by the Government in taking action against the directors of the said society for various acts of misappropriation and fraud during 1950–54;

(c) whether all the persons concerned were prosecuted in a criminal court;

(d) if so, the results thereof; and if not, why; and

(e) why the several criminal acts on the part of the directors were not found out in time and who were responsible for not finding them out?

17th December 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Two complaints, one, dated 15th August 1950 and another, dated 7th December 1950, were received by the Government.

" (b) No special expenditure was incurred on this account as the regular departmental staff attended to this work as part of their normal duties.

" (c) & (d) Yes, Sir. Three persons were discharged and two were convicted by the Additional First-class Magistrate, Tiruchirappalli. The two persons convicted were later acquitted on appeal by the Additional Sessions Judge, Tiruchirappalli.

" (e) A certain amount of time lag between the commission of a crime and its detection is inevitable. Departmental action was taken against an officer for not detecting and reporting the irregularities at an earlier stage."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" What is the nature of irregularity detected in this society? Did it involve falsification of accounts and misappropriation of the Society's funds? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Misappropriation, mis-use and maintenance of two sets of trip sheets for petrol lorry, mis-use of pleasure car and undue claims of travelling allowance."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" From the several complaints made against this department, is this House to infer that the officer who was at the head of this department was thoroughly lacking in his duties or was partial and showing favouritism to a great extent to the detriment of the various personnel in the department and the public? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I do not think there is justification for this sweeping indictment. All cases detected are enquired into and punishment is meted out."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" May I know what is the amount which has been misappropriated in these two cases and whether action has been taken to recover the amounts from the private funds of the persons who have misappropriated them? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Two delinquents were arrested but on appeal they were acquitted."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" On a point of Order, Sir. The Hon. Minister has not answered my question."

MR. SPEAKER :—" If the Minister gives a wrong answer, what can I do? "

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" You can give a ruling that the Hon. Minister should answer the question of hon. Members correctly."

[17th December 1954

MR. SPEAKER :—" How can I? (Laughter.) I shall pass on to the next question, viz., question No. 407."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Misappropriation of 39 bags of millets, 31½ bags of milo . . ."

MR. SPEAKER :—" I have passed on to the next question. How can the Minister proceed answering." (Laughter.)

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" I have also put my next question, Sir." (Laughter.)

Grant of house-rent allowance to Government employees occupying Government quarters.

* 407 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDRAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether any representation has been received by the Government from Government servants against the revised rules regarding the grant of house-rent allowance to Government employees occupying Government quarters; and

(*b*) if so, what action the Government propose to take on the representation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (*a*) Yes. A representation from the Todhunter Nagar Residents' Association and a few representations from individual Government servants were received by the Government.

" (*b*) The Government, after careful examination of the various requests contained in the representations, have decided that there is no reason to re-consider the orders already passed in the matter as no individual will pay more than 10 per cent of his emolument excluding the House Rent Allowance he receives."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" ஸார், நான் குறிப்பிட்டிருப்பது டாட்ஹண்டர் நகர் காலனியைப்பற்றி அல்ல. கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டேட்டில் இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் வீடுகளில் குடியிருக்கும் சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு வீட்டு வாடகை, சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் அலவன்ஸைவிட அதிகமாக வசூலிக்கப்படுகிறது. இது சம்பந்தமாக லெஜிஸ்லேசர் செக்ரடேரியட்டில் இருக்கக்கூடிய கீழ் தர சிப்பந்திகள்கூட காரியதரிசியிடம் முறையிட்டுக் கொண்டிருப்பதை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் நான் கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னதாக போடப்பட்ட உத்திரவைப்பற்றிதான் நான் கேட்க விரும்பியிருப்பது. அதைப்பற்றி சர்க்காருக்கு முறையிடப் பட்டதா ? அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The question begins like this : ' Whether any representation has been received by Government from Government servants against the revised rules regarding the grant of . . .'

" Naturally we thought that it refers to the Government servants' quarters in Todhunter Nagar. We have revised those rules only recently. If the hon. Member were to say

17th December 1954]

now that his question refers to quarters in Government Estate, let him put a separate question specifically and I shall certainly give the answer."

Sale of steamer 'V. O. Chidambaram'.

* 408 *Q.*—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) where is the steamer 'V. O. Chidambaram' now lying;

(*b*) whether it is in working condition;

(*c*) whether the Government have any financial interest in the said steamer; and if so, to what extent; and

(*d*) whether the Government have any proposal to sell it in auction?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (*a*) The vessel has already been sold to a firm in Bombay.

" (*b*) Does not arise.

" (*c*) Yes, Sir. The Government had, on the security of the steamer and other unencumbered assets of the company, given a loan of Rs. 5,33,500 to the Swadeshi Steamship Company, Limited, Tuticorin, the then owners of the vessel, to be repaid in seven annual equated instalments of Rs. 76,215 each, besides interest, the first instalment being payable on 15th January 1953. The company have so far paid only the first instalment due on 15th January 1953 and the interest due up to 31st March 1953. After adjusting the sale-proceeds of 'V. O. Chidambaram,' and other assets of the Company, the Company still owe the Government about 3 lakhs of rupees.

" (*d*) She has already been sold."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" For how much amount was 'V. O. Chidambaram' sold, to whom was it sold and how was it sold? Was it sold by private negotiations or by public auction or by calling for tenders? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The highest offer received for the steamer was Rs. 1,50,000 from Jaswala & Co., Electrical Engineers, Bombay."

SRI K. VINAYAKAM :—" Is the Hon. Minister aware of the fact that the said company which has purchased the steamer has changed the name of the steamer? "

MR. SPEAKER :—" What has that to do with this question? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have no interest to follow the course of the steamer, Sir." (Laughter.)

[17th December 1954

11-30 a.m. SRI P. CHELLATHURAI :—" சபாநாயகர் அவர்களே, 'வ. உ. சிதம்பரம்' என்ற பெயருள்ள கப்பல் ஏதாவது நிபர்தனையின்பேரில் விற்கப்பட்டிருக்குமானால், அந்தக் கப்பலை வாங்கிய கம்பெனியாரை 'வ. இ. சிதம்பரம்' என்ற பெயரை அந்தக் கப்பலுக்கு வைக்கவேண்டு மென்று அரசாங்கம் கேட்டுக்கொள்ளுமா ? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" அந்தக் கப்பல் விற்கப்பட்டு ரொம்ப நாட்கள் ஆகிவிட்டதால் இப்பொழுது அந்தக் கம்பெனியை, கனம் அங்கத்தினர் கேட்டுக் கொண்டுள்ளபடி, அரசாங்கம் கேட்க முடியாது என்று நினைக்கிறேன்."

SRI S. R. ARUMUGAM :—" தேசிய விடுதலைக்காக பாடுபட்ட மிகப் பெரிய தலைவரின் பெயர் வைத்த கப்பலை விற்கலாமா ? அதற்குப் பதில் அதே தூத்துக்குடியில் அவருடையபேரிலே ஒரு கப்பலை விடுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா ? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" இப்போது அப்படி ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. அந்த பெயரை வைத்தால் நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" Sir, may I know whether after adjusting the amount, there is any chance of recovering the balance due from the company? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Yes, the company has got some assets by way of outstandings due for collection and unpaid share capital and an Official Liquidator has been appointed. We may get *pro rata.*"

SRI T. SHANMUGAM :—"சார், இந்த ஸ்டீமர்தானே முன்னொரு நாள் ராஜாஜி அவர்களால் தேங்காய் உடைத்து பழம் வைத்து கற்பூறம் ஏற்றி ஸ்டார்ட் செய்யப்பட்டது ? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have no information."

SRI K. V. RAMASWAMI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 'வ.உ. சிதம்பரம்' என்ற பெயரால் கப்பல் நடத்தினால் நஷ்டம் ஏற்படும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லுவதற்கு ஏதாவது காரணம் உண்டா ? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" அப்படி அந்தப் பெயர் வைத்தால் நஷ்டம் ஏற்படுமோ என்று சந்தேகப்பட்டு என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னேன்."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" The Hon. Minister informed the House that this vessel was sold for a little over a lakh of rupees. Who was the officer, who advised the Government that a sum of Rs. 5 lakhs could be loaned to this company on pledging this particular vessel and whether this officer is the same person as the one who estimated the value of the lorries that were recently sold to Sri Ramnath Goenka? "

17th December 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" This has no bearing on the other transaction. As regards the first part of the supplementary question, a separate question may be put, as I have not got the necessary information on hand."

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—" ' வ.உ. சிதம்பரம் ' கப்பலை மாத்திரம் விற்றூர்களா ? அல்லது அவருடைய பெயரையும் கப்பலுடன் சேர்த்து விற்றுவிட்டார்களா ? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The hon. Member can very well infer the answer himself."

DR. K. B. MENON :—" Sir, since the vessel was named as a mark of respect to the memory of the late Sri V. O. Chidambaram Pillai and since that has been sold, will the Government consider perpetuating his memory in some other form? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The Government have not perpetuated the memory of that gentleman. It was a private company. The Government had only granted a loan to the company."

Allotment to Madras State under the 3½ per cent National Plan Loan, 1964.

* 409 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the amount collected so far in the State under the National Plan Loan; and

(*b*) how much money is expected to be given to the Madras Government out of the total collections made in this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (*a*) According to the latest figures reported by the Reserve Bank of India, the total amount collected in this State under the 3½ per cent National Plan Loan, 1964, amounted to Rs. 7,57,07,400.

" (*b*) The Government of India have given a sum of Rs. 5 crores to this Government out of the proceeds of the National Plan Loan."

Contributions to the National Plan Loan from Malabar.

* 410 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the total amount collected so far under the National Plan Loan from Malabar?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" According to the latest figures furnished by the Reserve Bank, the total amount collected from Malabar for the National Plan Loan was Rs. 52,76,700."

Sri N. K. PALANISAMY :—" மத்திய சர்க்கார் இம்மாதிரி வசூல் செய்வதற்கு மாகாண சர்க்காருக்கு உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறதா ? அதன் பிரகாரம் கோவாபரேடிவ் சொசைடிகளிலிருந்தும், பஞ்சாயத்து போர்டுகளிலிருந்தும் பணம் வசூலிக்க நிர்ப்பந்தம் எற்பட்டதா ? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" All these allegations are absolutely baseless."

Schemes for the Welfare of Harijans and Backward Classes under the Five-Year Plan.

* 411 *Q.*—Sri A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether the Government have directed the Director of Harijan Welfare to carry out the schemes under the Five-Year Plan of the Government relating to the uplift of Harijans and the Backward Classes;

(*b*) the nature of the work entrusted to the Harijan Welfare department under the Five-Year Plan;

(*c*) the progress made therein and the amount spent during the years 1952 and 1953; and

(*d*) whether any special staff has been sanctioned in the Harijan Welfare department for this purpose?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN :—" (*a*) & (*b*) All the following ameliorative measures undertaken by the Harijan Welfare department are included in the Five-Year Plan :—

Education.—Maintenance of schools, hostels, award of scholarships, boarding grants and compensation to educational institutions, in respect of income foregone by them on account of eligible communities;

Public health.—Provision of house-sites, pathways burial grounds, wells, etc., for eligible communities.

Other schemes.—Educational concessions, such as grant of scholarships, boarding grants, payment of examination fees, etc., to Backward Classes and Reclamation of Kallars and Koravars.

" (*c*) The amounts provided in the Plan have been fully utilized. The amount spent during 1951–52 and 1952–53 was Rs. 76,67,138 and Rs. 71,58,656 respectively.

" (*d*) All the staff sanctioned for the offices of Director of Harijan Welfare and District Welfare offices are for work connected with the implementation of schemes."

Sri A. RATNAM :—" கனம் நிதி அமைச்சர் நெ. 402, கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது ஒரே பிராஜக்ட் மயமாக இருந்தது. இவ்வளவு பணம் பிராஜக்ட்களுக்காக ஒதுக்கி வருஷா வருஷம் அவைகளுக்காக அதிகரித்துக்கொண்டு போகும்போது, என் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக பிரத்தியேக சலுகை காட்டலாகாது ? "

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN :—" Sir, the amount of expenditure has exceeded the Budget allotment."

17th December 1954]

SRI S. R. ARUMUGAM :—" ஹரிஜன முன்னேறத்திற்காக தனியாக ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தில பணம் ஒதுககுவார்களா ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, in addition to the work that has been contemplated under the Five-Year Plan, I have been telling on the floor of this House that the Government of Madras have submitted a two-year scheme and as soon as the scheme is approved, our work on behalf of the Harijans and the Backward Classes will go further."

SRI P. G. MANICKAM :—" ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தாலொழிய இந்தியா உண்மையான சுதந்திரம் அடைந்ததாக ஆகாது என்று மகாத்மா காந்தி சொல்லி இருக்கிறுர். ஆகையாலே, இநத ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குவதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, the Government will spend as much as it can afford to and we hope to get some help from the Government of India also in this direction. The Government realize that the work on behalf of the Harijans is really a work which would help the nation to grow and they are very sincere and serious about it."

SRI S. R. ARUMUGAM :—" ஹரிஜனங்கள் வீடுகள் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறுர்கள். இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு ஐந்து ஆணடு திட்டத்தில் வீட்டுப் பிரச்னேயும் சேர்ககப்படுமா ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" That is included in the Plan."

SRI S. R. ARUMUGAM :—" ஹரிஜனங்களில் பெண்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தால்தான் உண்மையான முன்னேற்றம் அடைய முடியும். எங்களுடைய ஜில்லாவிலே ஹரிஜனப் பெண்களு ஒரு ஹாஸ்டல் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கலெக்டரைக் கேட்டால் பணம் இல்லேயென்று சொல்லுகிறுர். ஆதலால் ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் ஹரிஜன பெண்கள் முன்னேற்றததிற்காக என்று பணம் ஒதுக்குவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, while the Government insist upon the hostel being run by the boys for one year and then getting itself recognized by the Government, in the case of the girls we straightway give grants to hostels provided they are found to be running on right lines."

SRI V. MUTHU :—" ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் கல்விக்காக பொதுவாகப் பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறுர்கள். அந்தப் பணத்திலிருந்து தீண்டாமை விலக்குவதற்கும் செலவிட வசதி இதில் இருக்கிறதா ? ஹரிஜனங்களுக்கு தனியாக லேபர் ஸ்கூல் ஆரம்பிப்பதற்குக் காரணம் என்ன ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, while it is the intention of the Government to see that as far as possible and as early as possible there is fusion of the various communities and there is an intermingling of all sections of the population, the Constitution of India provides that special treatment should be given to these communities till they are brought on a par with the other communities.

[17th December 1954

Therefore, the Government have found it necessary to maintain certain institutions for the education of those communities exclusively for some time at least to come.''

SRI T. S. ARDHANARI :—'' ஸார், ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கி வைத்து பல வருஷங்களாகியும் அந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்னும் முன்னேறவில்லை. அவர்கள் இது வரையிலும் முன்னேற்றமடையவில்லை என்ற காரணத்தால் ஒவ்வொரு ஹரிஜனருக்கும் ஐந்து ஏக்கர் நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா ! ''

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—'' Does the hon. Member mean 'educational progress'? How does he mix it up with the grant of land? ''

Seeking of Police aid in disputes between workers and managements of textile mills.

11-40 a.m. * 412 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of occasions on which police aid was sought in connexion with disputes between the workers and managements in textile mills during 1954?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—'' 137 up to the 22nd November 1954.''

SRI N. K. PALANISAMY :—'' இம்மாதிரி தொழிலாளர்-முதலாளி களின் தகராறுகளில் போலீசார் தலையிடும்போது முதலாளிகள் கூப்பிட் டால் போகிற மாதிரி தொழிலாளிகள் கூப்பிட்டால் போலீசார்கள் போகி றார்களா? அவ்விதம் தொழிலாளர்கள் கூப்பிட்டு எத்தனை தடவைகள் சென்றிருக்கிறார்கள் ? எத்தனை தடவைகளில் போலீசார் தொழிலாளர் களின் மீது தடியடிப் பிரயோகம் செய்திருக்கிறார்கள் ? ''

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—'' Whenever there is a likelihood of a breach of the peace, Police help is sought. The answer does not say whether the requisition came from the mill-owners or from the workers; it simply gives the number of occasions when Police had to intervene.''

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—'' Sir according to newspaper reports, the Hon. Chief Minister in a public capacity went out to receive a large sum of money from the mill-owners. May I know whether the money was received for rendering this service? ''

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—'' This supplementary question is absolutely irrelevant to the primary question.''

MR. SPEAKER :—'' This question has no bearing on the main question.''

SRI K. P. GOPALAN :—'' When the employers terrorise workers, dismiss workers or act against the existing Labour Acts, will the Government be pleased to send the police force to help the workers against the employers? ''

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—'' If the employers terrorise the employees, certainly police help will be given.''

17th December 1954]

SRI K. V. RAMASWAMI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் சர்க்கார் போலீசாரை அனுப்பி நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்களே அதைப்போலவே முதலாளிகள் கதவடைப்பு நடத்தினால் அவர்களின் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க போலீசாரை அனுப்புவது உண்டா ?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Only when there is a breach or a likelihood of a breach of the peace, the Police have to intervene. Whichever party may cause the breach of peace, the Police will have to take action."

SRI M. PALANIYANDI :—" போலீசார் மானேஜ்மெண்டினிடம் போகும் காலத்தில் மானேஜ்மெண்டார் போலீசாருக்கு சகல வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக போலீசார் மானேஜ்மெண்ட் பக்கமே இருக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்கள், தொழிலாளர்கள் சார்பில் நியாயம் இருந்தாலும் அவர்கள் பக்கம் இருப்பது இல்லை. அதனால் போலீசாருக்கு சரியான 'பாட்டா' கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா ?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Payment of batta is governed by rules, and batta is being paid according to those rules."

Irrigation and Hydro-Electric Schemes included in the Second Five-Year Plan.

* 413 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have submitted any Irrigation and Hydro-Electric Schemes to the Central Government for inclusion in the Second Five-Year Plan?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" This Government have sent certain proposals to the Planning Commission and the matter is still under correspondence with the Commission."

SRI N. K. PALANI AMY :—" இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் தேர்தலுக்குப் பின் நடந்த விவசாயிகள்-மிராசுதார்கள் மகாநாட்டில் 'மேல் பவானி' திட்டத்தையும் இதில் கொண்டுவரவேண்டும் என்றும், அதற்கு பாலக்காடு பக்கத்தில் மலையைக் குடைந்து தண்ணீர் கொண்டுவரவேண்டும் என்றும் கனம் காமராஜ் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு மகாநாடு கூடி அதில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதனால் இந்த அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இந்த ஸ்கீமையும் சேர்த்துக்கொள்ளுவார்களா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have no knowledge of that scheme at all."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" Sir, may I ask the Hon. Minister to give us the list of schemes that have been recommended by this Government for inclusion in the Second Five-Year Plan? If he has not got that list, may I know whether the Periyar Hydro-Electric Scheme has been recommended?"

[17th December 1954

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" That scheme has already been sanctioned. The other schemes that have been recommended are—

Malabar district—

Kanhirapuzha Reservoir Project.
Palakazipuzha Reservoir Project.
Meenakarai Reservoir Project.

South Arcot district—

Manimuktha Nadhi Reservoir Project.
Gomukhi Reservoir Project.

Salem district—

Thoppiar Reservoir Project.

Tiruchirappalli district—

Pullambadi Canal Scheme.

Tiruchirappalli and Tanjore districts—

New Kattalai Canal Scheme."

SRI R. S. ARUMUGAM :—" இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்கீழ் திருநெல்வேலியிலுள்ள கிரியார் திட்டத்தையும் சேர்த்திருக்கிறார்களா, அல்லது சேர்ப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The scheme has not even been investigated."

SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—" Sometime back the Kallar Scheme was investigated. Has the Hon. Minister anything to say about that scheme? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have already stated that the Kallar Scheme and some other schemes have to be investigated jointly and in co-operation with the Travancore-Cochin State. For that, we do not get any response from that State. We have written to the Planning Commission and the Centre to intervene to bring about goodwill between the Travancore-Cochin State and our State so as to enable us to have a joint investigation of the scheme. Until we hear from the Centre, we are unable to do anything."

SRI S. R. ARUMUGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பரம்பக்குளம் என்ற ஒரு குளம் இருக்கிறது. திருவாங்கூர் சமஸ்தானமும் இந்த அரசாங்கமும் ஒரு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டது. அங்கு மூன்று ஆறுகளில் வரும் தண்ணீர் பிரயோசனப்படாமல் போவதைத்தடுத்து, அதை ஒரு டன்னல் வழியாகக்கொண்டுவந்தால் கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் மூன்று தாலூகாக்களுக்குப் பிரயோசனப்படும். அந்த திட்டத்திற்கு 30 கோடி ரூபாய் செலவாகும். அந்த திட்டத்தையும் இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப் போவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படிச் சேர்க்க சர்க்கார் ஒரு திட்டத்தை ஆரம்பிக்கப் போகிறார்களா, என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்."

17th December 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The hon. Member is giving me information. I will have to find out how far that statement is correct."

SRI V. K. KANNAN .—" ஸார், வேலூரில் எழு அதிசயங்களில் ஒன்றாகிய ஜலமில்லா ஆறு (river without water) இருப்பதால் மைசூர் அரசாங்கத்துடன் இந்த அரசாங்கம் ஒரு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு அந்த ஊர் ஆற்றிலிருந்து இந்த ஆற்றுக்கு தண்ணீர் கொண்டுவந்து வட ஆற்காடு ஜில்லா விவசாயிகளுக்கு உதவிசெய்ய நம் அரசாங்கம் ஏதாவது ஏற்பாடுசெய்ய முனைவருமா ? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" A separate question may be put."

SRI S. N. SOMAYAJULU :—" கல்லார் சம்பந்தமான திட்டத்தை ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படியாக இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி இந்தச் சர்க்காரும் அந்தச் சர்க்காரும் கூடி உட்கார்ந்து பரிசீலனை செய்தால் விசேஷமான பலன் கிடைக்கும் என்று தெரிய வருவதால், அதை இந்த சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்வார்களா எனக் கேட்கிறேன்."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have already stated that we have written to the Centre to arrange for a joint investigation of the scheme. We are awaiting their decision in the matter."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—" Are there any more schemes under the consideration of the Government and, if so, when will those schemes be submitted to the Government of India for sanction? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" If the hon. Member is referring to irrigation schemes, there are several schemes. They are—

Ghiriyar Project and Servalar Project in Tirunelveli district,

Palar-Porandalar Project in Madurai district,

Chinnar Project in Salem district,

Cinnar Project in Tiruchirappalli district,

Cardamom Hills Project in Madurai dirtrict, and

Tirumurthi Hills Reservoir Project and Aliyar Reservoir Project in Coimbatore district."

SRI K. VINAYAKAM :—" Is there no project in Chingleput district? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The projects are not rationed districtwar."

SRI P. CHELLATHURAI :—" ஸார், கல்லார் திட்டம், பம்பையார் திட்டம் என்று இரண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் நிரந்தரமாக பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கும் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பெரும் பகுதிக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும் என்பதை அரசாங்கம் நன்கு அறிந்திருக்கும் காரணத்தால். இந்நிலைமையை மிக துரிதமாக நீக்கவும். அணைகளைக் கட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ? "

[17th December 1954

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" இந்த அரசாங்கம்தான் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறது. அங்கிருந்து உத்தரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றுதான் நான் ஏற்கெனவே சொல்லி இருக்கிறேனே."

MR. SPEAKER :—" I will take ten more minutes and finish the rest of the questions."

House rent allowance to aided elementary school teachers in Kozhikode Municipality.

11-50 a.m. * 414 *Q.*—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any representations from the aided elementary school teachers in Kozhikode Municipality to grant them house rent allowance; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (*a*) & (*b*) A representation was received in July 1953 from the Kozhikode Town Aided Elementary School Teachers' Union and it was forwarded to the Director of Public Instruction for necessary action. He informed the President of the Union that there was no provision in the rules for the grant of house rent allowance to teachers in aided elementary schools situated in municipal areas."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" May I know why this discrimination has been made in the case of teachers serving in aided elementary schools while teachers in all other schools are granted the house-rent allowance in municipalities? If it is for want of rules for the purpose, will the Hon. Minister be pleased to frame the necessary rules for the purpose?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There is no question of discrimination, Sir. If the managements so desire, they can pay house-rent allowance to their teachers even now. But the question is what the Government will be able to do towards them. The entire question of the status and pay of elementary school teachers has been referred to the committee constituted recently."

Rent Courts under the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954.

* 415 *Q.*—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) how many Rent Courts under the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954, have begun to function;

(*b*) whether the Government have received any report or representation with regard to the hardships and unnecessary expenses to be incurred by the tenants under this procedure; and

(*c*) if so, the action taken by the Government in the matter?

17th December 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

"(a) Ten.

"(b) A few representations have been received.

"(c) They are under examination."

Gratuity or compensation to the Palace employees of the former Pudukkottai State.

* 416 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Palace employees of the former Pudukkottai State Service granted gratuity or compensation for loss of service after the merger of Pudukkottai State with Madras;

(b) the number of such employees not given any compensation or gratuity for loss of career; and

(c) the reasons for discriminatory treatment, if any?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) Ninety-five.

"(b) Two cases are under consideration of the Government while 239 cases are under scrutiny by the Collector of Tiruchirappalli.

"(c) Does not arise in view of the answer to clause (b) above."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Is the unexpired portion of service compulsorily taken away from these officials due to premature retirement taken into account in determining their final pension?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The period of actual service alone is taken into consideration."

New buildings for the Government Hospital, Badagara.

* 417 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state when the Government propose to begin the construction of the new building of the Badagara Government Hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Orders have been passed to acquire a plot of land for the construction of hospital buildings at Badagara. Soon after the acquisition of the land, steps will be taken to construct the buildings after preparing the necessary plans and estimates and getting them sanctioned."

SRI C. KUNHIRAMA KURUP :—" May I know whether the estimate for the construction of the building has been prepared and, if so, what the estimated amount is?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Action has been taken to obtain the necessary plans and estimates."

[17th December 1954

Allegations against Sri J. C. Ryan, I.A.S., ex-Registrar of Co-operative Societies.

* 418 *Q.*—Sri P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether any enquiry was ordered by the Government regarding the allegations made against the Registrar of Co-operative Societies during the last Budget Session;

(*b*) if so, the nature of the enquiry and the results thereof; and

(*c*) if not, why?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" (*a*) No, Sir. After a careful examination of the allegations against Sri J. C. Ryan, I.A.S., the previous Registrar of Co-operative Societies, the Government have decided that no action is called for on them.

" (*b*) & (*c*) Do not arise."

Sri P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Is it a fact that a petition signed by some hon. Members of this House was presented to the Hon. the Chief Minister with a request to transfer him from this place? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" That question does not arise because he has gone out of the place."

Sri M. KALYANASUNDRAM :—" ஸார், அவர் போய்விட்டாலுங்கூட சர்க்காருடைய லிஸ்டிலிருந்தே போய்விட்டாரா அல்லது இந்த சர்க்காரில் lien வைத்துக்கொண்டு போயிருக்கிறாரா ? "

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" He has got only a very short period to retire from service. Therefore, the question of lien does not arise at all."

Irrigation tank for Koppampatty, Musiri taluk, Tiruchirappalli district.

* 419 *Q.*—Sri P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether any representation has been made to the District Collector and the Executive Engineer, P.W.D., Tiruchirappalli, by the villagers and the M.L.A. representing Turaiyur constituency regarding the construction of an irrigation tank at Koppampatty village, Musiri taluk, Tiruchirappalli district;

(*b*) whether any investigation was made and whether any estimate was prepared; and

(*c*) if so, at what stage the proposal stands now?

The Hon. Raja Sri SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (*a*) & (*b*) Yes.

" (*c*) The matter is under examination by the local officers."

17th December 1954]

Board Higher Elementary School, Kongad, Palghat taluk, South Malabar.

* 420 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the strength of the Board Higher Elementary School, Kongad, Palghat taluk, South Malabar; and

(b) whether the school has lavatory convenience?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) 625, Sir.

" (b) There is no regular lavatory in the school at present. Steps are being taken to provide the school with permanent sanitary convenience; meanwhile the headmaster has been asked to make temporary arrangements.

The President, District Board, Malabar, is being requested to look into the matter immediately."

Fleet strength of the Government Transport System, Madras.

* 421 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of buses now running in the City under the control of Government Transport;

(b) the number of buses to be purchased during the year 1954–55 and their total cost; and

(c) the proposals for the expansion of the Transport System and the estimated passenger accommodation?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) The number of buses running in the City under the control of Government Transport as on 2nd December 1954 was 395.

" (b) Sanction has been accorded for the purchase in 1954–55 of 50 new heavy diesel buses at a total cost of Rs. 30 lakhs Out of these 50, fourteen vehicles have been put on the road up to 2nd December 1954.

" (c) There is no proposal at present for the expansion of the transport system as such. The hon. Member has apparently in view the augmentation of fleet strength. If so, sanction has been accorded for the purchase of some more new vehicles to be put on the road in 1955–56. These vehicles will ordinarily accommodate 70 passengers each."

New buses for the Government Transport System.

* 422 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state when the Government will be able to put on roads new buses in the Madras City for relieving congestion in bus traffic?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Government have sanctioned the purchase during 1954–55 of 50 new heavy diesel vehicles. Out of these, fourteen buses have been put

on the road up to 2nd December 1954. The remaining 36 new vehicles are expected to be put on the road in batches before the end of February 1955."

Andhra Gazetted Officers in service under the Madras Government.

* 423 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of Andhra Gazetted Officers in service still under the Madras Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There are forty-six Andhra Gazetted Officers still in service under this Government."

Construction of a bund for Parappavayal Thodu in Kuttoor amsam, North Malabar.

* 424 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have any proposal to construct a bund for Parappavayal Thodu in Kuttoor amsam in Payyanur firka, North Malabar?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" The answer is in the negative."

Government Higher Grade Training School in South Arcot district.

* 425 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the total number of seats sanctioned for admission into Government Higher Grade Training School in South Arcot district during 1953-54 and 1954–55; and

(b) the reasons for the difference in number, if any?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) 1953–54—285; and 1954–55—165.

" (b) The number of seats in training schools in a district has to be restricted to the anticipated requirements of the district for trained hands and hence the difference."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Are the Government aware that there is a heavy rush for admission into such institutions? May I know whether the Government propose to open a new training school in the district? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We have to take into account the requirements of the district also. We should not create unemployment among trained personnel."

Bifurcation of Ponnani taluk, Malabar.

* 426 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to bifurcate Ponnani taluk, Malabar; and

(b) if so, the stage at which the matter stands now?

17th December 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (*a*) Yes. A suggestion to separate the Tirur sub-taluk from the Ponnani taluk and to combine this area with that of the erstwhile Tirurangadi sub-taluk of Ernad taluk to form a new taluk is under consideration.

" (*b*) The views of the High Court and the Board are being examined."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" May I know where the headquarters of the proposed taluk will be located? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The question has not been finally decided. We are examining the views of the High Court and the Board."

Suspension of bus service and supply of foodstuffs to Pondicherry.

* 427 *Q.*—

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" This question is with reference to the Pondicherry area before the transfer took place. I do not think it will be quite proper to answer this question now."

Starting of a banian factory by ex-servicemen in Sulur, Coimbatore.

* 428 *Q.*—SRI S. R. ARUMUGAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether any representation was made to the Government through the Hon. the Finance Minister on 25th September 1954, by the Secretary, Ex-Servicemen Union, Sulur, seeking aid from the Government to start a banian factory in Sulur, Coimbatore district, under the Post-war Service Reconstruction Fund; and

(*b*) if so, what the Government propose to do in the matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (*a*) Yes, Sir.

" (*b*) The representation is under examination."

SRI S. R. ARUMUGAM :—" From the Post-war Reconstruction Fund a sum of Rs. 1,86,00,000 was allotted to the State for resettlement of ex-servicemen on a co-operative basis. May I know what are the co-operative societies that have been benefited by this assistance? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The hon. Member may put a separate question."

[17th December 1954

Reinstatement of certain teachers in the Azhikode South Higher Elementary School, North Malabar.

* 429 Q.—Sri K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the District Educational Officer, North Malabar, issued orders to the management of the Azhikode South Higher Elementary School, Azhikode, North Malabar, to reinstate three teachers who were suspended some months ago; and

(b) if so, whether the management have carried out the orders of the District Educational Officer?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) No, Sir."

Harijan contractors in the Public Works Department.

* 430 Q.—Sri A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of applicants among the Scheduled Castes for registration as contractors in the Public Works Department;

(b) the number of persons registered; and

(c) the number of Harijan contractors now and the value of contracts given to them?

The Hon. Raja Sri SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Twenty-one.

" (b) Twenty.

" (c) Nineteen. The total value of the contracts given to them for the past three years ending with 1953–54 was Rs. 1,47,084."

Grievances of the Madras China Bazaar platform merchants.

* 431 Q.—Sri K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation has been made to the Government recently by the Madras China Bazaar Platform Merchants' Association, Madras, alleging police excesses, increase in tax, etc.; and

(b) if so, the action taken thereon?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—" (a) No, Sir.

" (b) Does not arise."

Quarters for the Resident Medical Officer, Government Hospital, Kozhikode.

* 432 Q.—Sri K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state why the Government have not provided residential quarters for the Resident Medical Officer of the Government Hospital, Kozhikode?

17th December 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Quarters have been provided."

Construction of Karianket bridge at Nileshwar, South Kanara.

* 433 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the construction work of the Karianket bridge at Nileshwar in Kasaragod taluk, South Kanara, has commenced; and

(b) when the work is proposed to be completed?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Yes, Sir.

" (b) By the end of 1955."

Restoration of certificates of certain teachers.

* 434 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to starred question No. 940 answered on 24th July 1953, what action the Government have taken to implement the assurance given by the Hon. the Chief Minister in his answer to that question?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" With reference to the assurances given in the Assembly the Government have issued orders in October 1953 that all teachers' certificates, which were either suspended or cancelled for participation in Communist activities be restored to the teachers concerned."

Grievances of hospital workers in Malabar district.

* 435 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum from Sri K. P. Gopalan, M.L.A., on 23rd June 1954 requesting the Government to give dress or dress allowance to the hospital workers in Malabar, to provide a rest place for women nursing orderlies of the Government Women and Children's Hospital, Kozhikode, to take food and rest, and to give daily allowance to the doctors, compounders, drivers, cleaners, etc., who were sent for special work in North Malabar when any epidemic broke out there; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :— ' (a) Yes, Sir.

" (b) The matter is under examination."

Repairs to Kozhikode-Cannanore main road.

* 436 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the amount spent by the Government in tarring and repairing the Kozhikode-Cannanore main road in 1953–54; and

(b) the amount set apart by the Government for the same purpose in 1954–55?

[17th December 1954

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Rs. 3,69,421.

" (b) Rs. 2,40,000."

MR. SPEAKER :—" It seems that the Hon. the Minister for Local Administration is ready with the answer to a short notice question given notice of by the hon. Member Sri M. Kalyanasundram. It has not been roneoed. Therefore, let the Hon. Minister first read the question and then the answer."

Non-inclusion of residents of Golden Rock Colony in voters list for district board elections.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" The question given notice of by the hon. Member Sri M. Kalyanasundram is as follows :—

* 69-A Q.—' Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the names of the residents of the Golden Rock Colony have not been included in the list of voters for the district board elections; and

(b) if so, the reasons therefor? '

" The answer is as follows :—

(a) Yes, Sir.

(b) The area of the Golden Rock Colony is outside the jurisdiction of the Tiruchirappalli District Board and the names of voters of the area are not, therefore, included in the electral roll of the district board."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Is it not a matter pending before the High Court? I think it is pending before the High Court, Sir. I gave notice of this question some months ago."

MR. SPEAKER :—" Is it before the Court? "

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" The writ petition has been dismissed by the High Court."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" An appeal has been admitted and the elections have been stayed."

MR. SPEAKER :—" Then, the matter is *sub judice*."

UNSTARRED QUESTIONS.

House-sites for Harijans in Coimbatore district.

19 Q.—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the amount allotted by the Government for the provision of house-sites for Harijans in Coimbatore district in the years 1952–53, 1953–54 and 1954–55; and

(b) the amount spent during these years?

[17th December 1954]

A.—(*a*) & (*b*)

Year.		Amount allotted.	Amount spent.
		RS.	RS.
1952-53	..	55,90	51,989
1953-54	..	23,100	11,150
1954-55	..	29,000	3,960 (from April to July 1954. Figures for other months not readily available).

Drinking water wells for Harijans in Lower Bhavani Project area.

20 *Q.*—Sri P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the number of new wells that have been dug for Harijans for drinking purposes in the whole Lower Bhavani Project area and the number of old wells repaired in 1954–55 ;

(*b*) the several works that have been undertaken by the project authorities for the uplift and welfare of Harijans;

(*c*) whether any amount has been specially allotted for the uplift of Harijans in the annual budget for that project area ; and

(*d*) if not, what is the percentage of the amount proposed to be spent for the uplift and welfare of the Harijans in that project area to the total amount for the whole State?

A.—(*a*) The information is furnished below :—

The work of sinking 29 new wells has been taken up during 1954–55. Estimates in respect of 20 wells have been sanctioned. The remaining 9 wells works are under investigation. Repairs in respect of 48 old wells have also been taken up. Estimates for repairing 42 of these wells have already been sanctioned. The number of well works so far completed, out of the 42 is 31.

(*b*) At the instance of the project authorities permission was obtained from the Collector of Coimbatore for the construction of a Harijan colony in a poramboke land in Punjaikalamangalam village. Technical and other advice were given by the project staff in the construction of this colony.

An adult school purely for Harijans is run by the Panchayat Board at Rangasamudram.

(*c*) & (*d*) As the Community Projects and National Extension Service Schemes do not make a distinction between Harijans and other village classes, no amount

[17th December 1954

has been specifically provided in the Project Budget for the uplift of the Harijans. They share all the benefits of the various works of utility and the various amenities provided in the area.

Road works under the Post-war Road Development Scheme in Cuddalore taluk, South Arcot district.

21 *Q.*—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) the names of new road works proposed to be undertaken under the Post-war Road Development Scheme in Cuddalore taluk, South Arcot district, under the Five-Year Plan;

(*b*) whether the selection of works is made in consultation with the district board or the Assembly Members representing the constituency; and

(*c*) the total cost of execution of such works?

A.— (*a*) (1) Natham village road.

(2) Elandanpattu village road.

(3) Alagappasamudram village road.

(4) Tiruchopuram-Thyagavalli road.

(*b*) The district boards are consulted in respect of all works falling within their sphere of responsibility.

(*c*) The approximate cost is Rs. 48,000.

Grow More Food Scheme in South Arcot district.

22 *Q.*—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the amount spent on Grow More Food Campaign in South Arcot district up to the year ending 1952;

(*b*) the extent of land brought under cultivation;

(*c*) whether any amount was spent during the year 1953; and

(*d*) if so, the particulars with results?

A.—(*a*) to (*d*) The total gross expenditure incurred and the area brought to beneficial use under all Grow More Food schemes during the year 1949–50 to 1953–54 are as follows:—

Year.		Amount spent (gross expenditure incurred). RUPEES IN LAKHS.	Area benefited under all Grow More Food schemes. ACS.
1949–50	..	35·01	80,862
1950–51	..	33·33	129,510
1951–52	..	22·55	125,024
1952–53	..	20·79	138,255
1953–54	..	26·13	146,139

17th December 1954]

Deaths due to infectious diseases in the City hospitals.

23 *Q.*—Sri A. Ratnam: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have collected statistics as to the number of men, women and children who died on account of infectious diseases in the various City hospitals in the year 1953–54 and separate figures for children below 12 years; and, if so, what they are?

A.—Yes. The statistics are available only for the calendar year 1953 and not yet for the official year 1953–54. The figures for the year 1953 are furnished in the statement[a] placed on the table of the House.

Closure of high schools for want of endowment.

24 *Q.*—Sri K. Aranganathan: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of high schools closed for want of endowment during the years 1952–53, 1953–54 and 1954–55 up to date?

A.—No high school was closed down in this State during the years 1952–53, 1953–54 and 1954–55 for want of endowment.

Distribution of chemical manures under the Intensive Manuring Scheme.

25 *Q.*—Sri A. Ratnam: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the quantity of chemical manures sanctioned for each district in the State under Intensive Manuring Scheme;

(*b*) the number of officers and demonstrators appointed to work out the scheme and the arrangements made for the distribution of manures;

(*c*) the number of Harijans among them as officers and demonstrators; and

(*d*) the qualifications prescribed for officers and demonstrators?

A.—The answer[b] is placed on the table of the House.

Expenditure incurred on the Gudiyattam bye-election.

26 *Q.*—Sri A. Ratnam: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the number of officers, clerical staff and constables posted for duty in connexion with the Gudiyattam bye-election on 1st August 1954; and

(*b*) the expenses incurred by the Government in connexion with the bye-election?

[a] Printed as Appendix I on page 400 infra

[b] Printed as Appendix II on pages 401–402 infra.

[17th December 1954

A.—(*a*) Officers employed as polling personnel ... 105
Clerks 1,139
Inspectors of Police 8
Sub-Inspectors of Police 39
Head constables 66
Constables 460
Members of the Armed Reserve 240

(*b*) About Rs. 20,000.

Promotion of secondary grade teachers as Junior Deputy Inspectors of Schools.

27 *Q*.—SRI C. AHMED KUTTY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the basis on which promotions are made from secondary grade teachers in Government service to the cadre of Junior Deputy Inspectors of Schools;

(*b*) whether promotions have been granted to secondary grade teachers with five or six years' service, while teachers with 10 to 12 years' service have not been given such promotions;

(*c*) the number of secondary grade teachers promoted to the cadre of Junior Deputy Inspectors of Schools during the years 1952, 1953 and 1954 from Malabar and their periods of service and qualifications; and

(*d*) how many of them are Muslims?

A.—(*a*) Promotions are generally made on grounds of merit and ability, seniority being considered only where merit and ability are approximately equal.

(*b*) On the principle in (*a*) above, it cannot be said that teachers who have put in a service of about five to six years only have been considered for promotion while persons having a service of about 10 to 12 years have not been given promotions.

(*c*) Particulars are given in the statement [a] laid on the table of the House.

(*d*) Four are Muslims. (Items 1, 3, 5 and 11 in the annexure.)

Sinking of a bore-well near the Iritty Police station.

28 *Q*.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that a bore-well sunk near the Iritty Police station is not working at present;

(*b*) if so, the expenses incurred on the same so far; and

(*c*) why it is left in such a condition?

[a] Printed as Appendix III on page 403 infra.

17th December 1954]

A.—(*a*) Yes.

(*b*) A sum of Rs. 2,314 has been spent so far including the cost of the deep well force pump.

(*c*) The question of installing a deep well force pump was under correspondence between the firm of suppliers and the Director of Industries and Commerce regarding the availability and suitability of the types quoted by the firm. The required type of pump to be installed was received only during the middle of November 1954. Action is being taken to instal the pump over the bore-well.

Recruitment of Deputy Inspectors of Schools.

29 *Q.*—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether any change was introduced in the method of recruitment to the post of Deputy Inspectors of Schools, junior scales, in 1948;

(*b*) the number of Deputy Inspectors recruited from 1949 to 1953 in each year; and

(*c*) of those recruited in each year, how many were by direct recruitment and how many from departments and from which departments?

A.—(*a*) Yes.

(*b*) & (*c*) A statement [a] is annexed.

Minor engineering industries in the State.

30 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the number of minor engineering industries in each district of the State during 1953; and

(*b*) the number of industries which closed during 1953–54?

A.—(*a*) & (*b*) A statement giving the particulars required is given below:—

District.	Number of minor engineering industries during 1953.	Number closed during 1953–54.
Madras	72	4
Chingleput	4	Nil.
Coimbatore	57	6
Nilgiris	7	Nil.
Salem	19	3

[a] Printed as Appendix IV on page 404 infra.

[17th December 1954

District.			Number of minor engineering industries during 1953.	Number closed during 1953–54.
Tiruchirappalli	..	..	5	Nil.
North Arcot	..	..	9	2
South Arcot	..	..	5	1
Malabar	..	.	16	Nil.
South Kanara	..	..	33	1
Tirunelveli	..	..	26	2
Tanjore	..	..	24	Nil.
Madurai	..	...	55	Nil.
Ramanathapuram		...	30	1

Grant of loan to house building societies in Chingleput district.

31 *Q.*—SRI O. CHENGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) the amount of subsidy and loan given to the house building societies in Chingleput district;

(*b*) the amount of loan and subsidy given in Ponneri taluk; and

(*c*) the number of buildings constructed by them in the taluk?

A.—(*a*) A loan of Rs. 7,92,050 was given to house building societies in Chingleput district between 1st April 1953 and 31st October 1954. No subsidy is given to any co-operative house building society.

(*b*) & (*c*) As there are no co-operative building societies in Ponneri taluk, no loan was given and no building was constructed.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *re* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS

MR. SPEAKER :—" Regarding the next item, namely, the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954, I wish to make a suggestion. I have received some amendments to that Bill. They are being roneoed. Till they are ready, shall we take up the item next to it? "

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No, Sir. We can take up the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954."

MR. SPEAKER :—" I have no objection."

17th December 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, under rule 21 (3) of the Madras Assembly Rules, I move—

> '*That instead of the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill,* 1954, *the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill,* 1954, *be taken up first.*' "

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" The report of the Madras Dramatic Performances Bill has just been circulated to us after the Proceedings of the House began and that too without the dissenting minutes. Now we are asked to submit our amendments before 5 o'clock this evening. How is it possible, Sir? " 12 noon.

MR. SPEAKER :—" Hon. Members may give their amendments till 11 a.m. to-morrow. The question is—

> ' That instead of the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954, the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954, be taken up first.' "

The motion was put and carried.

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS TENANTS AND RYOTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1954

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I beg to introduce the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954, and move—

> ' *That the Bill be taken into consideration at once.*' "

" Sir, this Bill was originally passed in order to give protection to the tenants against eviction in certain areas. As regards Malabar, after the passing of the Malabar Tenancy Act, 1954, this has been abrogated. The necessity for giving protection to the ryots arises only in cases where the estates have not been taken over and also in other cases which have been declared as estates. This Bill seeks to give protection till the 7th October 1955."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

> ' That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration at once.' "

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. இருந்தாலும்கூட பல ஜமீன், இனாம் எஸ்டேட்டுகளிலுள்ள கிராமங்களை இன்னும் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வராததினால் இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. சர்க்கார் இன்னும் ஒரு வருட காலத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டும் என்று கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். இதுமாதிரி ஒவ்வொரு வருடமும் இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டசபையில் கொண்டு வரப்படுகிறது. ஒவ்வொரு தடவையும் நானும் பல அங்கத்தினர்களும் இப்போது இருக்கக்கூடிய

[a] Published in the *Fart St. George Gazette* Extraordinary, dated 6th December 1954.

ஜமீன், இனும் கிராமங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினேம். சர்க்காரும் ஒவ்வொரு வருஷமும் அவ்வாறு செய்வதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அப்படியிருந்தும்கூட இன்று நம் முன்பு இந்த மசோதா பிரேரேபிக்கப்பட்டு, இன்னும் பல ஜமீன், இனும் கிராமங்கள் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவராததினல் இந்த டெனன்ட்ஸ் அண்டு ரயட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் சட்டத்தை மீண்டும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிக்கவேண்டும் என்று கோரப்பட்டு இருக்கிறது. கடந்த பல வருஷங்களாக சர்க்கார் எவ்வளவு ஜமீன், இனும் கிராமங்களை தம் வசம் எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்ற விஷயத்தைப் பற்றி பலதடவை கனம் அங்கத்தினர்கள் சர்க்காரைக் கேட்டும், வற்புறுத்தியும்கூட இன்னும் அந்த விவரம் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இதிலிருந்து தெரிகிறது என்னவென்றால் சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் அக்கரை செலுத்தவில்லை. இவ்வாறு அந்தக் கிராமங்களை ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவராததினல் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு பல தொந்தரவுகள் ஏற்பட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஜமீந்தார்களால் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். ரயத்துவாரி பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் அனுபவித்து வருகிற வசதிகள் ஜமீன், இனும் கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. உதாரணமாக சர்க்கார் ரயத்துவாரி பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு பலவித கடன் வசதிகள் கொடுக்கிறார்கள். உரம் வாங்குவதற்கும், விதைகள் வாங்குவதற்கும் நிலங்கள் மராமத்து செய்வதற்கும் தக்காவி கடன் போன்ற வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படுகின்றன. இதைத் தவிர அவர்கள் நிலங்களை அடகுவைத்தால், கோவாப்ரேடிவ் சொசைடிகளிலும், நில அடமான பாங்குகளிலும் கடன் வாங்குவதற்கு வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் இம்மாதிரி வசதிகளை ஜமீன், இனும் விவசாயிகளும் அனுபவிக்கவேண்டுமானல் பாக்கியுள்ள எல்லா ஜமீன் இனும் நிலங்களையும் சர்க்கார் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவருவதற்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும். அவ்வாறு சர்க்கார் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாததற்கு சில காரணங்கள் சொல்லலாம். உதாரணமாக ஜமீன் கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு போதிய பணம் சர்க்காரிடம் இப்போது கிடையாது என்று சொல்லலாம். ஆனல் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ், ஜமீன்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால் உடனடியாக ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அட்வான்ஸ் தொகைதான் முதலில் செலுத்தவேண்டும். அதற்குப்பிறகு அந்த ஜமீன் எஸ்டேட்டில் ஏற்கெனவே விதிக்கப்பட்ட வரி வருமானத்தைக்கொண்டே ஜமீந்தாருக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கலாம். ஆதலால் இந்த விஷயத்தில் பணப் பிரச்னை எழவில்லை. சர்க்கார் மனதுதான் மாறவில்லை. அதுதான் பெரிய பிரச்னையாக இருக்கிறது. இன்றைய தினம் சர்க்கார் ஜமீந்தார்கள் தலையில் கைவைக்கப் பயப்படுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் கஷ்டப்படும் விவசாயிகளிடமிருந்து மேலும் மேலும் சுரண்டுவதற்கு கால வசதி அளிக்கிறார்கள். மேலும் இந்தச் சட்டத்தை ஒரு வருடத்திற்கு நீடிக்கப்போவதால், அதற்குள் எல்லா ஜமீன், இனும் எஸ்டேட்டுகளைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அடுத்த வருஷம் இந்தச் சட்டத்தை மீண்டும் நீடிக்க பிரேரணையைக்கொண்டு வரக்கூடாதென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

*SRI K. T. RAJU :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு மீண்டும் நீடிக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் தரப்பில் கூறப்பட்டது. இதுவரையில் எந்தெந்த ஜமீன், இனும் கிராமங்களை ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வந்தார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் எடுத்துரைக்கவில்லை. ஒவ்வொரு வருஷமும் இம்மாதிரி மசோதா கொண்டு வரும்போது அடுத்த வருஷத்திற்குள் எல்லா ஜமீன், இனும் கிராமங்கள் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொன்னர். ஆனல் இன்று வரையில் அவ்வாறு சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் ராமலிங்கம் சொன்னதுபோல் போன வருஷத்திலிருந்து இந்த வருஷத்திற்குள் இவ்விஷயத்தில் என்ன நடவடிக்கை சர்க்கார் எடுத்துக்

கொண்டார்கள். இம்மாதிரி மறுபடியும் ஒரு மசோதா கொண்டுவர மாட்டார்கள் என்று ஒரு உத்திரவாதம் சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் வேண்டுமென்றால் இம்மாதிரி பாக்கியுள்ள எல்லா ஜமீன், இனாம் எஸ்டேட்டுகளைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவரட்டும். இன்றைய தினம் ஜமீந்தார்களும் பெரிய இனாம்தார்களும் அவர்களின்கீழ் வேலை செய்யும் விவசாயிகளை பல கஷ்டத்திற்குள்ளாக்குகிறார்கள். அவர்களுடைய உரிமைகள் பலவகையில் பறிக்கப்பட்டுவருகின்றன. ரயத்துவாரி பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு காண்பிக்கப்படுகிற சில சலுகைகள்கூட இவர்களுக்கு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இவர்களும் இந்தச் சலுகைகள் அடையவேண்டும். ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் அவர்கள் கிராமத்திற்கும் நீடிக்கப்படவேண்டும். அப்படி நீடிக்கப்படவேண்டுமென்றால் சர்க்கார் அந்த கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டு நிலைமையை சீர்ப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

*Sri M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது ஒரு சிறிய மசோதா, இதில் நீண்ட நேர விவாதம் வேண்டியதில்லை என்று சர்க்கார் தரப்பில் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். இருந்தாலும் சர்க்கார் கொள்கையினுடைய ஒரு உண்மை இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதில் அடங்கி இருக்கிறது. அதை எடுத்துக்காட்ட நான் விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் கூறியிருக்கிறபடி இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தை நீடிப்பதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்றாலும் சிறிய விவசாயிகளுக்கும் சின்ன ஜமீந்தார்களுக்கும் இதனால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தினால் இனாம்தார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் நன்மை கிடையாது. இதை சர்க்கார் முதலில் உணரவேண்டும். 12-10 p.m.

" 1948-ம் ஆண்டு சர்க்கார் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். அது அரசியல் பிரசாரத்திற்காகவே என்று தான் முடிவு அடைந்துவிட்டது. உடனடியாக இனாம்களையும் மற்ற ஜமீன்களையும் எடுத்துக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு நல்லதை வழங்கவில்லை. அங்குள்ள தகராறுகள் இன்னும் இறுதியாகத் தீர்ந்தபாடில்லை. சர்க்கார் இதுவரையில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டும். சில பெரிய ஜமீன்களை எடுத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். அதன்படி ஜமீன்களை ஒழித்துவிட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்விதம் ஜமீன்களை ஒழித்துவிட்டோம் என்று சொல்லும்போது அவர்கள் ஜமீன்களை ஒழித்தார்களா அல்லது ஜமீந்தார்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பெரிய ஜமீந்தார்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்துவிட்டு அவர்களுடைய நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டோம் என்று சொல்லிவிட்டு அவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்துவிட்டு பல சிறிய ஜமீன்களையும், இனாம்களையும் அப்படியே வைத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால் இனாம்தார்களையும் சிறிய ஜமீந்தார்களையும் ஒரு நிச்சயமில்லாத நிலைமையில் வைத்துவிட்டு ஒவ்வொரு வருஷமும் இந்தச் சட்டத்தை நீடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் சர்க்கார் அவற்றையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் சர்க்கார் சொல்லுகிறார்களென்றால் இப்பொழுது அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப் பணமில்லை என்பது. அவைகள் எல்லாவற்றையும் இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டுவிட்டால் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க இப்பொழுது பணம் இல்லை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சுலபமாக பதில் சொல்லிவிடுவார். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லுவது என்னவென்றால் : ஜமீந்தார்களுக்குப் பணம் கொடுப்பதற்கு பணம் இல்லை என்றால் புதிதாக வரி ஒன்றும் போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்பொழுது பெரிய ஜமீன்களை எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு நீங்கள் இப்பொழுது நஷ்ட ஈடு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறீர்கள். அப்படி அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்திப்போட்டால் அந்த ஜமீந்தார்கள் பட்டினி கிடந்து இறந்துவிடமாட்டார்கள். அதனால் அவர்கள் கஷ்டப்படவும் மாட்டார்கள். அவ்விதம் நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதை ஒத்திப்போட்டு

[Sri M. Kalyanasundram] [17th December 1954

விட்டு அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு இனாம்களையும் சிறிய ஜமீன்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கலாம். அவ்விதம் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இனாம் பிரதேச விவசாயிகளும் ஜமீன் பிரதேச விவசாயிகளும் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" As I said previously, our discussion will be relevant only with reference to the estates. Because, after the passing of the Malabar Tenancy (Amendment) Act, these provisions do not apply to the Malabar area. As for the estates taken over, there is no difficulty. There are still certain estates which have not yet been taken over. The present Act expired on 7th October 1954. We had to promulgate an Ordinance. Now we seek to repeal that Ordinance by the Bill that I have just now moved.

" Regarding the other estates which do not come under the Abolition Act, for instance the 1936 inams, the Government are contemplating bringing forward a suitable piece of legislation which is being drafted. As for the other inams which are not estates, it is a different question and they do not come under the purview of this Bill. This Bill will apply to those estates which have not yet been taken over, and to the estates not covered at present by the Abolition Act.

" As for Sri Ramalingam's point relating to the other inams which have not yet been declared as estates, it is a big and different question. As and when those inams which are called ' minor inams ' are declared estates, that question may be taken up for consideration. But it will not be relevant to consider the case of those inams when we discuss the present Bill. As I said, we are taking all steps necessary to protect the interest of all the tenants and ryots. The present Bill is only intended to protect the ryots in certain places, whose cause our friends on the opposite side are espousing quite often. With regard to the other matters referred to by the hon. Members we will take steps as early as possible."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration at once.' "

The motion was put and carried.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I beg to move the following amendment :—

' *In clause* 3, *for the existing sub-clause* (2), substitute *the following* :—

" (2) *Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken in the exercise of any power conferred by or*

17th December 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

under the Madras Tenants and Ryots Protection Act, 1949 (Madras Act XXIV of 1949), as amended by the said Ordinance shall be deemed to have been done or taken in exercise of the powers conferred by or under the said Act, as if this Act were in force on the day on which such thing was done or action taken.'' ' ''

MR. SPEAKER :—" In view of the amendment moved by the Hon. Minister, I wish to know whether hon. Member Sri P. S. Krishnasamy Ayyangar is moving his two amendments? "

SRI P. S. KRISHNASAMY AYYANGAR :—" In view of the modified amendment moved by the Hon. Minister, I am not moving my amendments."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In clause 3, for the existing sub-clause (2), *substitute* the following :—

" (2) Notwithstanding such repeal anything done or any action taken in the exercise of any power conferred by or under the Madras Tenants and Ryots Protection Act, 1949 (Madras Act XXIV of 1949), as amended by the said Ordinance shall be deemed to have been done or taken in exercise of the powers conferred by or under the said Act, as if this Act were in force on the day on which such thing was done or action taken." ' "

The amendment was put and carried.

Clause 3, as amended, was put and carried.

The Preamble and clause 1 were put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I now move—

' *That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954, be passed into law.*' "

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954, be passed into law.' "

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(2) THE MADRAS ENTERTAINMENT TAX (AMENDMENT) BILL, 1954

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I beg to introduce the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill[a], 1954, and move—

' *That the Bill be taken into consideration at once.*'

" Sir, through this Bill it is intended to extend the life of the Act which is already in force. This refers only to the taxing of cinema shows. This is different from the entertainment tax which

[a] Published in the *Fort St. George Gazette*, dated 8th December 1954.

the cinema-goer pays. Under this Bill, the proprietors of cinemas are asked to pay a very small amount as show tax, viz., Rs. 2–8–0 in the City of Madras, Rs. 1–8–0 in big municipalities and Re. 1 in other areas. This is a small tax which we have been collecting all these years. This does not affect the general public, viz., the cinema-goers, but affects only the proprietors who can very well afford this small tax. I hope the House will agree to the passing of this Bill.''

12-20 p.m. **Sri S. RAMALINGAM** :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தமாஷா வரிச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டுமென்று இப்பொழுது திருத்த மசோதா கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அமுலில் இருக்கிற சட்டத்தின்படி சினிமா கொட்டகையில் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களுக்காக தமாஷா வரியை சர்க்கார் வசூலிப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனாலுங்கூட, கமர்ஷியல் டாக்ஸ் அதிகாரிகள் சில முத்திரைகள் . . ."

Sri K. RAJARAM NAIDU :—" சினிமா கொட்டகைக்காரர்கள் 'ஷோ டாக்ஸ்' என்று ஒவ்வொரு ஆட்டத்திற்கும் சர்க்காருக்கு கொடுக்கவேண்டியதைப்பற்றியது இந்த மசோதா. தமாஷா வரிக்கும் 'ஷோ டாக்ஸ்'கும் சம்பந்தம் இல்லை."

Sri M. PALANIYANDI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த திருத்த மசோதாவானது ஒவ்வொரு சினிமா ஆட்டத்திற்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கிறது. 'ஷோ டாக்ஸ்' என்பது போர் நடந்த காலத்தில் போடப்பட்டது. அது மேலும் மேலும் நீடித்துக்கொண்டு வருகிறது. உத்தியோக வரி **(profession tax)** என்ற பேரில் முனிசிபாலிடிகள் வசூலித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். தமாஷா வரி **(entertainment tax)** என்றும், வருமான வரி **(income-tax)** என்றும் அரசாங்கம் பலவிதமாக ஜனங்களிடமிருந்து வசூல் செய்துகொண்டிருந்தும், இப்பொழுது 'ஷோ டாக்ஸ்' என்று ஒவ்வொரு சினிமா ஆட்டத்திற்கும் வசூலிக்க இம் மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். தமாஷா வரி என்று சர்க்கார் போட்டு வசூலிக்கலாமே தவிர, 'ஷோ டாக்ஸ்' என்று தனியாக வசூலிக்கவேண்டுமென்று சொல்வது விரும்பத்தகாத வரியாகும். இப்படி வசூல் செய்வது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கே முறணாகும். உத்தியோக வரி எந்த அளவு வாங்கவேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்களோ அதைப்போல தமாஷா வரியையும் உயர்த்தி வாங்கிக்கொள்ளலாம். சினிமாக்காரர்கள் நிறைய வருமானம் பெறுகிறார்கள் என்று அரசாங்கம் கருதினால், அவர்களிடமிருந்து அதிக வருமானத்தைச் சர்க்கார் பெறுவதற்கு வேறு வழிமுறைகளைத் தேடலாமேயொழிய, 'ஷோ டாக்ஸ்' என்று வசூல் செய்வது தவறு என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, எப்படியாவது இந்த வரி வசூலிப்பதை நிறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

* **The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU NAICKER** :—" **Sir**, the entertainment tax is different. As regards increasing the revenue of this State, when the Government contemplate amending that Act, I shall certainly take into consideration the suggestions of the hon. Members. But now, this is only a small tax which is levied on the proprietor for a particular show. It is called 'Show tax' as the hon. Member Sri Palaniyandi correctly put to it. It is only a small tax and I do not know how an hon. Member from the other side can object to this tax."

17th December 1954]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration at once.' "

The motion was put and carried.

Clauses 2, 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

' *That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1954, be passed into law.*' "

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1954, be passed into law.' "

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(3) THE MADRAS ESSENTIAL ARTICLES CONTROL AND REQUISITIONING (TEMPORARY POWERS) AMENDMENT BILL, 1954.

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill [a], 1954, and move—

' *That the Bill be taken into consideration at once.*'

" Sir, this is a very simple measure. The original Act has been in existence from 1946. That Act was re-enacted in 1949 as Madras Act XXIX of 1949 and it expires on the 25th January 1955. It is considered necessary to keep alive the provisions of this Act for a further period of one year up to the 25th January 1956 in order to continue in force the existing control on the supply, etc., of electrical energy. The main factor which necessitates the continuance of this control is the present inadequacy of the power generated in the Government Electricity Systems to meet the existing demand for power in the State which is very much ahead of the power supply available in the State. The Government are doing everything in their power to remedy this situation as quickly as possible and it is expected that the generation in our power systems would have more than caught up with the demand by the time all the power schemes in the First Five-Year Plan and those which have been recommended for inclusion in the Second Five-Year Plan have been completed and commissioned in a few years' time. It is essential, in the meantime, to continue in force the existing controls on electricity supply to ensure the most economic use of the available power in the best interests of the public.

[a] Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 6th December 1954.

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [17th December 1954

" In asking for the extension of the life of this Act, we have taken this occasion to delete from the schedule to it those articles in respect of which no control is now being exercised or is necessary under present conditions. Apart from providing for this omission, our intention originally was to include ' Cement ' as a new item in the schedule as it has already been declared by this Government as an essential article under section 2 (*a*) of the 1949 Act and its inclusion in the schedule would therefore be only a formal matter. Provision for this purpose was made accordingly in the present Bill. But the Government of India, on their being consulted in the matter, have stated that the proposed amendment is not necessary as the control on the production, distribution, price, etc., of cement is already provided for under the Industries (Development and Regulation) Act, 1951 (Central Act LXV of 1951). In compliance with the Government of India's advice, it is proposed not to pursue the amendment proposed to the Act in respect of cement and I shall move an amendment to the Bill accordingly after it has been taken up for consideration. Sir, with these words, I move that the Bill may be taken into consideration immediately."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1954, be taken into consideration at once.' "

The motion was put and carried.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That clause 3 do stand part of the Bill.' "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" There is a Government amendment to that clause, Sir. I move that—

' For *the entries in the schedule under clause* 3, substitute *the following, namely* :—

" *Electrical energy.*" ' "

MR. SPEAKER :—" The question is—

' *For* the entries in the schedule under clause 3, *substitute* the following, namely :—

" Electrical energy." ' "

The amendment was put and carried.

Clause 3 and the Schedule thereunder, as amended, were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

17th December 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

> ' *That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1954, be passed into law.*' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1954, be passed into law.' "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Speaker, Sir, it is not to oppose the Bill that I am now standing. I only wish to draw the attention of the Hon. Minister and the Government to the fact that due to want of supply of electricity in time to the printing presses the publication of the daily papers are delayed. That is my experience. Electricity is supplied on the basis of horse-power to some papers and it has not been allowed to some others. There seems to be a sort of discrimination. This fact has already been brought to the notice of the department concerned. I hope the Hon. Minister will see that some sort of priority is given to the daily press so that the reading may not be affected."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, I shall certainly take note of the suggestion of the hon. Member."

SRI M. PALANIYANDI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, . . ." 12-27 p.m.

MR. SPEAKER :—" I must tell the hon. Member that it would be enough if he stands in his place to draw my attention. It is not necessary to show his hand."

SRI M. PALANIYANDI :—" சிமெண்ட் விலையை நிர்ணயிக்கும் போது மத்திய சர்க்கார் **Tariff Commission** என்ற ஒரு ஸ்தாபனத்தை நியமித்து தேசத்திலுள்ள எல்லா கம்பெனிகளிலிருந்தும் உற்பத்தியாகும் சிமெண்டினுடைய விலை விவரங்களை வரவழைத்து அதன்மேல் அவர்கள் சிமெண்டினுடைய விலையை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். ஆனாலும் நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய சிமெண்ட் தொழிற்சாலை இந்தியா பூராவிலும் இயங்கக்கூடிய ஒரு கம்பெனிக்கு உட்பட்டிருக்கிறது. இந்தியா சிமெண்டைத் தவிர, டால்மியா சிமெண்ட், ஏ.ஸி.ஸி. சிமெண்ட் இவைகளெல்லாம் அகில இந்தியாவிலுள்ள தொழிற்சாலைகளெல்லாம் சேர்ந்து ஒரு கணக்கைக் கொடுத்து அதன் பிறகுதான் **Tariff Commission** விலையை நிர்ணயிக்கிறார்கள்.

" சென்னை அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் ஒன்றைக் கவனிக்கவேண்டும். சிமெண்டானது நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான மக்களுக்கு உபயோகப் படுகிறது. டாரிப் கமிஷன் இந்தியாவிலுள்ள எல்லாத் தொழிற்சாலைகளினுடைய கணக்குகளை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட விலையை அதற்கு நிர்ணயித்துவிடுவதால் சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ளவர்களுக்கு சில சங்கடங்கள் உண்டாகின்றன. சென்னை ராஜ்யத்தில் சிமெண்டுக்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்களெல்லாம் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. ஆகவே, சிமெண்டின் விலையை இங்கு குறைத்துக்கொடுக்க முடியும். டால்மியாபுரத்திற்

கருகே கல்லும், ஜிப்சமும், களிமண்ணும் கிடைக்கிறது. மதுக்கரைக்கு அருகிலும், திருநெல்வேலிக்கருகிலும் சிமெண்ட் தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. ஆனால், ஆந்திர ராஜ்யத்திலும் இன்னும் சில ராஜ்யங்களிலும் மூலப் பொருள்கள் வெகு தூரத்திலிருந்து கிடைக்கவேண்டியிருப்பதால் சிமெண்ட் தயாரிப்பதில் அவர்களுக்கு அதிகமான செலவு ஆகலாம். ஆனால், சென்னை ராஜ்யத்தில் மூலப்பொருள்கள் அருகிலேயே கிடைக்க வசதி இருந்துங்கூட சிமெண்ட் விலை அதிகமாகியிருக்கிறது. சிமெண்ட் விலையைக் கட்டுப்பாடு செய்வது சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய முதல் கடமையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, டாரிப் கமிஷன் எப்படி விலையை நிர்ணயிக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்பதற்கு ஒரு அதிகாரத்தை ராஜ்ய சர்க்கார் வாங்கி, சிமெண்டின் விலையைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்."

12-30 p.m. * SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிலிருந்து சிமெண்டு நீக்கப்பட்டு விட்டது. மின்சார விநியோகம் மட்டும்தான் இந்த மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சார சக்திக்கு விலை நிர்ணயிப்பதில் இருக்கக்கூடிய சில குறைபாடுகளை மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

" குடும்ப உபயோகத்திற்காக விளக்குகள், விசிறிகள் ஆகியவைகளுக்கு மின்சார சக்தி தேவையாக இருக்கிறது. சர்க்கார் டிபார்ட்மெண்டில் இருந்தாலும் சரி இன்னும் தனியாக கம்பெனியால் நடத்தக்கூடிய நிர்வாகத்திலும் சரி, ஒரு யூனிட்டுக்கு $4\frac{1}{4}$ அணாவுக்குமேல் வசூலிக்கப்படுகிறது. குறித்த காலத்தில் இந்தத் தொகையை கட்டவில்லை என்றால் ஒரு யூனிட்டுக்கு காலணா வீதம் மேலும் அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப்படுகிறது. இது மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. நம் ஜனங்களுடைய வாங்கும் சக்தி எப்படி இருக்கிறதென்பதைப் பார்க்கவேண்டும். மின்சாரத்திற்கு அதிகமான விலை நிர்ணயித்திருப்பதால் நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய பலவித மக்களும் இதை உபயோகப்படுத்துவதற்குத் தடையாக இருக்கிறதென்பதை மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

" பெரும் தொழிற்சாலைகளை நடத்தக்கூடிய பெரிய முதலாளிகளுக்கும், லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்கள் லாபம் சம்பாதிப்பவர்களுக்கும் யூனிட்டு ஒன்றுக்கு $4\frac{1}{2}$ தம்பிடி என்று இருக்கும்போது குடும்பத் தேவைக்காக இதன் விலையைக் குறைக்க வேண்டாமா என்பதைத் தயவு செய்து மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

" விவசாயத்திற்கு மின்சார சக்தி கொடுக்கப்படும்பொழுது அதற்கு விலை 1 அணாவிலிருந்து $1\frac{1}{4}$ அணா வரை இருக்கிறது. அதையும் குறைக்க வேண்டும். தொழிற்சாலைகளுக்கு யூனிட்டு ஒன்றுக்கு $4\frac{1}{2}$ தம்பிடி வசூலிக்கும்போது விவசாயத்திற்கு மட்டும் ஏன் ரூ. 0–1–3 வசூலிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அவர்கள் ஆலோசிக்கவேண்டும். என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் தொழிற்சாலைகளில் உபயோகப்படும் மின்சார சக்திக்கு ஒரு யூனிட்டுக்கு மேலும் ஒரு தம்பிடி சேர்த்து வசூல் செய்தால் ஈடுகட்டிவிட முடியும். இதைச் சொல்வதினால் தொழிற்சாலைகளுக்கு இதை அதிகரிக்கவேண்டும் என்று நான் சிபாரிசு செய்வதாக அர்த்தம் இல்லை. தொழிற்சாலைகள் இதைத் தாங்கும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். விவசாயத்திற்கும், குடும்ப உபயோகத்திற்கும், மின்சாரத்தின் விலையைக் குறைக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்ய சர்க்கார் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI V. GOPALA GOUNDER :—" Mr. Speaker, Sir, I want to take this opportunity to invite the attention of the Government to the supply of electricity in the South Arcot district. Of course, the

17th December 1954] [Sri V. Gopala Gounder]

Hon. Minister knows about it. But I want to draw particular attention of the Government to one important matter. With regard to the supply of electricity in the South Arcot district, the Government are charging one rate and the South Arcot Electric Distribution Company are charging another rate. For instance, the South Arcot Electric Distribution Company is charging five annas and nine pies for a unit whereas even the Government are charging only four annas and three pies.''

MR. SPEAKER :—'' How does that matter come in here? ''

* SRI V. GOPALA GOUNDER :—'' Sir, I wanted to take this opportunity to invite the attention of the Hon. Minister to it.''

MR. SPEAKER :—'' This is not the opportunity.''

* SRI V. GOPALA GOUNDER :—'' This Bill relates to the supply of electricity.''

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—'' Mr. Speaker, Sir, as regards the suggestion of the hon. Member Sri Palaniyandi that we should try to do something about cement, we have just now excluded the control on cement from the purview of this Bill. But if any representation is to be made in respect of this matter, let the hon. Member put it in writing and I shall forward the same to the Government of India or the proper authorities who will have to deal with the matter. With regard to the point raised by the hon. Deputy Leader of the Opposition, I entirely agree with him and I shall devote my full attention to it. As regards the point raised by the hon. Member Sri Gopala Gounder, as pointed out by the Chair, this is not the opportunity to discuss it and I have nothing more to add to it. With these observations, I request that the Bill be passed into law.''

MR. SPEAKER :—'' The question is—

' That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1954 be passed into law.' ''

The motion was carried and the Bill was passed into law.

(4) THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (TEMPORARY RELIEF) AMENDMENT BILL, 1954.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—'' Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill [a], 1954, and move—

' *That the Bill be taken into consideration at once.*'

Sir, the only object of this Bill is to extend the life of the present Act to the end of the month of February 1955. As it is, the present

[a] Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 14th December 1954.

Act will be in force till the 5th February 1955. Even yesterday, when a non-official Bill on the same subject was debated upon, the discussion ranged on all aspects of the matter. Therefore, it will not be necessary to go into the details now as we are going to extend it only till the end of February. When a comprehensive Bill comes before this House, hon. Members will have ample opportunities to express their views on it. With these words, I commend this Bill to the acceptance of the House.''

Mr. SPEAKER :—'' Motion moved—

'That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954, be taken into consideration at once.'

In this connection, I must tell the House that for the whole of yesterday the House had full opportunity to discuss the non-official Bill on the same subject and it will be merely a repetition of what hon. Members said yesterday if we have a full discussion to-day also.''

*Sri M. KALYANASUNDRAM :—'' கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்று இந்தப் பிரச்னை மீது விவாதம் நடந்திருக்கிறதென்பதை உணர்ந்துதான் நான் சில விஷயங்களைப் பேச விரும்புகிறேன். அனேகமாக அங்கத்தினர்கள் பேசக்கூடிய காலத்தில் ஏற்கெனவே சொன்ன கருத்துக்களை மீண்டும் குறிப்பிடவேண்டிய அவசியம் இருக்காது. மற்ற சில கருத்துக்கள் இருக்கக்கூடிய சில அங்கத்தினர்கள் பேச விரும்பலாம். அவர்களுக்கு மட்டும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து நிமிஷம் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று சபை ஒரு மணிக்குக் கலையவேண்டும். ஆகவே திரும்பவும் இடைவேளைக்குப் பிறகு சபை மூன்று மணிக்குக் கூடும்போது மேற்கொண்டு இந்த மசோதாவின் மீது விவாதத்தையும் வோட்டெடுப்பையும் வைத்துக்கொள்ளலாமென்று தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.''

Mr. SPEAKER :—'' பிற்பகல் மூன்று மணிக்கு சபை கூடிய பிறகு அரை மணி நேரம் விவாதத்தை வைத்துக்கொண்டு அதற்குமேல் வோட்டெடுப்பு தேவையானால் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்.''

* The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :—'' If it is the intention to have a division at 3 o'clock, it is better to have it at 1 o'clock because it takes some time for hon. Members to return after lunch-break. We can carry on the discussion till 1 o'clock when we can have the division.''

Mr. SPEAKER :—'' I do not want to stand in the way of religious people offering prayers at 1 o'clock. We can have it at five minutes past 1 o'clock.''

*Sri M. KALYANASUNDRAM :—'' ஒரு மணிக்குள்ளே முடியுமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. பொது விவாதத்தை அரை மணி நேரத்தில் முடித்துக்கொண்டாலும் இந்தப் பிரேரணையின் மேல் 'டிவிஷன்' கேட்கலாம். இந்த மசோதாவின் ஷரத்துவாரிப் பரிசீலனையின்போது ஒரு ஷரத்திலே மட்டும் நாங்கள் 'டிவிஷன்' கேட்கிறோம். ஆகவே, இடைவேளைக்குப் பிறகு விவாதத்தைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய யோசனையாகும்.''

17th December 1954]

MR. SPEAKER :—" Then shall we take it up at the third reading stage, when the motion ' that the Bill be passed into law ' is moved."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Sir, if we call for a division after the motion ' that the Bill be passed into law ' has been moved, it will mean that we are opposing the extension of the present Act, which is the object of this Bill. That is our difficulty."

MR. SPEAKER :—" Then, when does the hon. Member want a division? "

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Let us continue the discussion till 1 o'clock when the House will adjourn for lunch. Resuming after lunch at 3 p.m. we shall take up clause by clause consideration of the Bill when we will have ample time to discuss. We will put one of the clauses to vote by division."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member wants division for one clause only."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" After all the discussion on the Bill will not be much as we have had a full discussion on the same subject the whole of yesterday. Whatever a few hon. Members may have still to say they may do so now and the amendments may also be formally moved so as to complete the discussion by 1 o'clock. I am saying this subject to what the hon. Deputy Leader of the Opposition says in the matter."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" It may be, from the point of view of the Government, that full discussion had already taken place. But from our point of view, hon. Members who have got fresh points to say, have not expressed their views. It is better to have the discussion till 1 o'clock and the Hon. Minister can reply at 3 p.m.

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் நம்முடைய ராஜ்யம் பூராவிலுமே ஜனங்கள் கவனத்தின்முன் இருக்கக்கூடிய ஒரு முக்கியமான பிரச்னையாகும். இதைப்பற்றி இருவிதமான அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருந்தாலும் கடன் ஒத்திவைப்பு அவசியம் இல்லை ; கடன்காரர் பொறுப்பு அதிகரிக்க அதிகரிக்க நிச்சயமில்லாத தன்மை ஏற்படுகிறது என்று குறை கூறுகிறவர்களும் இருக்கலாம். அல்லது இதற்கு மாற்றாக விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கும்போது, இதை நீடித்து வைப்பதில் அர்த்தம் இல்லை என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு குறை கூறுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். கடன் கொடுத்திருக்கக்கூடிய லேவாதேவிக்காரர்கள் கடன் வசூல் செய்ய முடியவில்லை என்ற கெட்ட எண்ணத்தோடு இதை ஒத்திவைக்கவே கூடாது என்று எதிர்க்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். எதிர்ப்பவர்களில் இரு தரப்பானவர்களும் இருக்கிறார்கள். எதிர்ப்புகளை ஆலோசனை செய்து சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

[Sri M. Kalyanasundram] [17th December 1954

" மார்ச் மாதம் 1-ந் தேதி வரைக்கும் இந்தச் சட்டத்தை நீடிப்பதற்கு சர்க்கார் அதிகாரம் கோருகிருர்கள். உடனடியாக சர்க்கார் நல்லதொரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து விவசாயிகளுடைய கடன் பளுவைக் குறைப் பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களாஞல் அது நாம் ஆலோசிக்கவேண்டிய விஷயந்தான். அத்தகைய சட்டம் கொண்டுவரப்படுமாஞல் அதை நாங்கள் வரவேற்கிருேம். அத்தகைய சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதுதான் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும் எங்களுடைய நோக்கமும் ஆகும்.

" ஒரு மாத காலத்திற்கு மட்டும் நீடிப்பதற்கு இந்த அதிகாரத்தை அவர்கள் கேட்கக்கூடிய சமயத்தில் எனக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. இவ்வளவு முக்கியமான பிரச்னேயில் விரிவான சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கும் சமயத்தில், பிப்ரவரி மாதம் முதல் வாரத்தில் சட்டசபை முன்பு கொண்டுவரும்போது, ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு ஆலோசனே செய்யவேண்டுமாஞல் அப் பொழுது போதிய அவகாசம் இல்லே என்கிற நெருக்கடி ஏற்படும். நிர்ப்பந்தத்தில் அவசர முடிவுகள் எடுக்க நேரிடும் என்பதஞல் ஒரு வருஷ காலத்திற்கு இதை நீடித்துவிடவேண்டும்.

12-40 p.m. " காலவரையின்றி மூன்று நான்கு வருஷங்களுக்கு நீடிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லே. ஒரு வருஷத்திற்கு மட்டும் நீடித்துக் கொடுத்தால் பிப்ரவரி மாதம் விவசாய கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை கொண்டுவந்து அதை நன்கு பரிசீலனே செய்து ஒரு முடிவிற்குவர சௌகர்யமாக இருக்கும். அப்படி பிப்ரவரி மாதம் சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி விட்டால் இந்தச் சட்டம் உடனே ரத்தாகி விடும். ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிக்காவிட்டால் பிப்ரவரி மாதத்திற்குள் இன்னெரு சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற முடியாமல் போனுலும் போகலாம்; அவகாசம் போதவில்லே என்றும் சொல்லலாம். ஆகையால்தான் இன்னும் ஒரு வருஷம் இச்சட்டத்தை நீடித்து சாவகாசமாக மற்றெரு சட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறேன். மற்றெரு சட்டத் தைக்கொண்டு வந்து அதைத் தீவிரமாக ஆலோசனே செய்வதற்கு அவ காசம் ஏற்படும்.

" சர்க்கார் தீவிரமாக யோசனே செய்து விரிவான ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்போவதற்கும் அதன் பிறகு இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்யப்போவ தற்கும் நான் பாராட்டுகிறேன். இன்று நாட்டிலிருக்கக் கூடிய விவசாயி களுடைய கடன் சுமை எப்படியாவது குறைய வேண்டும். அதற்காக பெரிய கிளர்ச்சிகளும் மகாநாடுகளும் கூட்டி தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி வருகின்றுர்கள். விவசாயிகளில் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒரு பக்கத்தில் இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்பதை வரவேற்பார்கள். இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்து விட்டால் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களும் லேவா தேவிக்காரர்களும், கொடுத்த கடனே வசூல் செய்வதற்கு வேண்டிய நிர்பந்த முறைகளேக் கையாளுவார்கள். அந்த மாதிரியான நிலேமையை ஏற் படுத்தி விடக்கூடாது என்கிற யோசனேயை நான் சர்க்காருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் சர்க்கார் அபாயகரமான ஒரு தர்ம சங்கடமான நிலேயிலிருக்கிருர்கள். இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்து விடுகிருேம் என்ருலும் அல்லது வாய்தாக் கொடுக்கிருேம் என்று சொன்னுலும் பின்னுடி ஏதோ ஒரு பயங்கரமான சட்டம் வரப்போகிறதோ என்ற பயம் விவசாயிகளிடத்தில் இருக்கிறது. ரத்து செய்து விட்டால் லேவாதேவிக்காரர்களும் பெரிய நிலப்பிரபுக்களும் கடனே வசூல் செய்வதற்கு தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பார்களே என்று விவசாயிகள் பயங்கொண்டிருக்கின்ருர்கள். இதைச் சர்க்காருடைய கவ னத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன்.

"சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது ஏழை விவசாயி களும் குத்தகைக்காரர்களும் தாங்கள் வாங்கிய கடனே திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்று யாரும் சொல்ல வில்லே. ரூ. 150 அல்லது ரூ. 200 க்கு உட்பட்ட வரையில் வாய்தா செலுத்தும் நிலச்சுவாந்தார்கள் உள்பட ஏழை விவசாயிகள் இப்பொழுது

17th December 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

இருக்கக்கூடிய கடனை கோர்ட்டு மூலமாகக் கட்டாயப்படுத்தி வசூலிப்பதற்கு பிறபட்டு வரும் சட்டம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அந்த அடிப்படையை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் விவசாயிகள் நன்மை அடைய முடியாது. அவர்களுக்கு நாம் நன்மை செய்யவும் முடியாது. ஒரு பகுதி தொகையை செலுத்தி விட்டால் மிச்சத் தொகைக்கு நாம் ஒத்தி வைப்பு கொடுக்கிறோம் என்று கொண்டு வந்தால் அதனாலும் கொஞ்சம் நன்மை ஏற்படலாம். அனுமதித்துள்ள தொகையை வசூலிப்பதற்கு கோர்ட்டு மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றால் விவசாயிகள் கட்டாயம் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். குறிப்பாக ஏழை விவசாயிகளுடைய கடனை வசூலிப்பதற்கு கோர்ட்டு மூலம் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை சட்டத்தில் புகுத்தக் கூடாது. அதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

" மேலும் கடன் தொகையானது உண்மையாகக் கொடுக்கப்பட்டனவா என்பதையும் அது நேர்மையாக வாங்கப்பட்டதா என்பதையும் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். சாதாரணமாக இப்பொழுது நூற்றுக்கு தொண்ணூறு பேர்களுடைய கடன் எப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அவர்கள் வாங்கிய பணத்தை விட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக எழுதி வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது 5½ சத விகிதத்திற்கு மேல் வட்டி கொடுக்கக்கூடாது என்று இருப்பதால் கோர்ட்டுக்குப் போனாலும் அதற்கு அதிகமாக வட்டி கொடுக்க மாட்டார்கள் என்பதற்காக முன் கூட்டியே விவசாயிகளிடமும் குத்தகைக்காரர்களிடமும் அதிகப்படியாக எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கடனை பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பரிசீலனை செய்து பார்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் விவசாய தாலூகாக்களிலும் இதற்கு வேண்டிய ஒரு சமரச போர்டையோ அல்லது விவசாயக் கோர்ட்டையோ ஏற்படுத்தி இதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். 1939-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட கடன் தொகைக்கு குறைந்தது என்ன வட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்றும் எது நியாயமான வட்டி என்றும் பரிசீலனை செய்து அதற்குத் தகுந்தாற் போல் தீர்ப்புக் கொடுக்க அதில் இடம் இருக்க வேண்டும். அந்த மாதிரியான அதிகாரத்தை அந்த சட்டத்தில் புகுத்த வேண்டுமென்ற யோசனையையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். உபரியான தொகைக்கு தீர்ப்புக் கொடுக்க இடம் கொடுக்கக்கூடாது. விவசாயிகளிடமிருந்து கடனை வசூல் செய்ய வேண்டுமென்றால் அந்த விவசாயி தன்னுடைய வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய செலவு போக அதாவது அவனுடைய வருமானத்திலிருந்து தன்னுடைய வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய செலவு போக மிச்சமிருக்கும் பணத்தைத்தான் அவர்கள் வசூலிக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் அந்தச் சட்டத்தை இயற்ற வேண்டும். விளைந்த பொருள்களை ஜப்தி செய்து கொண்டு போய் விட்டால் விவசாயி தொடர்ந்து தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு முடியாது. அடுத்த வருஷம் தன்னுடைய விவசாயத்தை நடத்துவதற்கு அவனுக்கு இடையூறு ஏற்பட்டுவிடும். அதன்படி சட்டத்தில் இடம் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே இவைகளையெல்லாம் பரிசீலிப்பதற்கு அந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன் ஒரு கமிட்டியை நியமித்து இவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அதனால் ஒரு கமிட்டியை அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியும் இந்தச் சபையின் கமிட்டியாக இருக்க வேண்டும். கட்சி விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத சகல கட்சிப் பிரதிநிதிகளும் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். அதன்மேல் அந்தக் கமிட்டி ஜில்லா ஜில்லாவாக சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து ஆங்காங்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையை பரிசீலனை செய்து, தங்களுடைய யோசனைகளுடன் ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கவேண்டும். அந்த அறிக்கையின் மீது சர்க்கார் ஒரு நியாயமான சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். அதன் மேல் சர்க்கார் இயற்றும் சட்டங்களில் ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். சட்டத்தை நீடித்துக்கொண்டே போனால் அடுத்த வருஷம் என்ன வருமோ என்ற சந்தேகத்திலேயே விவசாயிகள் இருந்து வருவார்கள். அதனால் விவசாயிகளிடத்தில் பலத்த சந்தேகம் ஏற்படுவது சகஜம். இவ்விதம் விவசாயிகள் சந்தேகப்படும் நிலைமையில் இருந்தால் அது எங்கள் பேரில்

குற்றம் இல்லை. சர்க்காருடைய நடவடிக்கைதான் அதற்குக் காரணம் என்பதை நான் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சபையின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை நியமித்து மாகாணம் பூராவும் அது சென்று பரிசீலனை செய்து விவசாயிகளுடைய நிலைமையை அறிந்து அதன் பிறகு ஒரு அறிக்கையை சர்க்காருக்கு கொடுக்கவேண்டும். அந்த யோசனையை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு அதன்படி ஒரு சட்டம் இயற்றினால் அதை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள். ஆகவே இவைகளை யெல்லாம் கவனித்து இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு இந்த மசோதாவை ஒத்தி வைத்துவிட்டு அதற்குள் வேறொரு மசோதாவைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டால் மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி இந்த மசோதாவை ஷரத்து வாரியாகப் பரிசிலிக்கும்போது தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன் என்பதோடு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

12-50 p.m. Sri E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" Mr. Speaker, Sir, the Government are fully aware that this Moratorium Act was enacted last February to be in force for a period of one year only and, therefore, they ought to have brought forward a comprehensive Bill before the expiry of this Act. The action of the Government in having brought forward this Bill to extend the period of operation of the Act for a short period, i.e., till the end of February 1955 justifies the remark made by the Deputy Leader of the Opposition that their (Government's) action shows bankruptcy of ideas and plans. The fact that the Government want to extend the period of operation of the Act for a period of about one month only shows that they intend to bring forward a comprehensive Bill next February and rush it through in indecent haste as they are now doing with the Dramatic Performances Bill, 1954. The Bill which the Government are going to bring in must necessarily be a comprehensive measure, must be in force for a few years and must afford real benefit to real agriculturists. Such a Bill may have to be referred to a Select Committee. Unless the Government want to rush the Bill through, it will not be possible for them to pass it before the end of February. The Government should try to publish the Bill before the end of December. They should not ask for the extension of the Act only for a short period, till the end of February, but they should ask for a little longer period, till the end of May."

* Sri T. ANANTA PAI :—"Mr Speaker, Sir, I rise to support the motion of the Government that the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954 which seeks to extend the period of operation of the original Act for a short period i.e., till the end of February 1955, be taken into consideration at once.

" Sir, you will recollect that when the Indebted Agriculturists (Temorary Relief) Bill was introduced in this House last time, the Members were assured that the measure would be in extistence for a period of one year only. Taking into consideration the near-famine conditions and drought in certain parts of the State and the fact of many of the creditors' rushing to the Courts against agriculturists and making them unnecessarily spend money over court-costs,

17th December 1954] [Sri T. Ananta Pai]

it was thought that some sort of relief should be granted to agriculturists. It is a matter of commonsense that if we provide for the postponement of the recovery of debts from agriculturists for a period of one year, naturally at the expiry of that period, those people who are not able to pay will be anxious that they should be given further time for repayment and those people who are creditors will be anxious that no further extension should be given. Thus, there will be two points of view and these are being pressed forward on the floor of the House. Naturally, at the expiry of this period of one year, creditors will rush to the courts to file suits against debtors and from the point of view of statistics, a number of suits will be registered. It can be shown from these facts that the creditors are in undue haste or have been absolutely wrong in trying to recover their dues. At the same time, the apprehension felt by the debtors is genuine. I am glad that the Government have appreciated the point of view that this Act is intended to benefit the actual tillers of the soil and should not be taken as a cloak by others to break all their contractual obligations. I am glad that the Government want sufficient time till the end of February to consider all points of view. I am sure that between now and the date of the expiry of the measure the Government have got sufficient time to take into consideration all the various representations that have been made not only on the floor of this House but also through the Press, and I am also sure that the provisions that are going to be incorporated in the new measure will be such as will help those people whom they intend to help.

Sir, when the Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act was considered last time, the Government exempted themselves as well as the co-operative societies from the provisions of that Act and chose to interfere with the normal credit machinery. It is presumed that it is easy for an agriculturist to get loans. Speaking from a banker's point of view, I can say that banks advance money only on security. Those agriculturists who do not own lands will have to pledge their jewellery if they want to raise loans. The Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act does not help them in any way to get loans. If those people are not able to pay their dues to the banks, there is no question of any bank going to a court of law because they can recover their dues by auctioning the jewels. It is not this type of credit machinery that is tampered with. The Government ought to come forward with an alternative machinery for providing credit in such cases. The Government say that debts due to Government and the co-operative societies must be paid whatever the circumstances be. If the agriculturists are in difficulties, there is no point in asking them to pay their dues to the Government or to the co-operative societies, because the Government machinery is at present quite inadequate to meet the credit demands of the State. I know where credit is provided the Government insist on certain conditions which it is difficult for any agriculturist to fulfil. If a man wants to borrow, he has to give security and he has to obtain the signature of his landlord. Hon. Members can generally

imagine whether any landlord will be willing to put his signature for his tenant's application. The Government will have to consider seriously whether by adopting such measures as this they are not tampering with the credit machinery. If the normal credit machinery is tampered with, the Government should provide an alternative machinery, so that agriculturists may not suffer. There are people who believe that agriculturists have not suffered as a result of this measure. It is true that some of them have been benefited. Suppose we extend the period of operation of this Act for a further period. Then, the normal inclination of the agriculturist is to take advantage of the legislation and postpone the repayment of debts. Instead, it may as well be legislated that all debts be wiped out altogether. If tht operation of this Act were to be extended for a period of one more year, the agriculturists will have to pay in addition to the principal, interest for the last year and for this year. Thus, if we go on extending the period of operation of this Act year by year, we will have to go on adding the interest due for each year. The debtor must be impressed that it is not with the idea of wiping out all debts that this legislation has been brought forward but to make it convenient for him to repay his debts. The Government must, first of all, decide what are the types of people who must be benefited under this Act. As it is, people who even possess a patch of garden land want to take shelter under this Act. But this type of people should not be allowed to benefit. Secondly, an alternative machinery should be devised whereby debts can be repaid in a convenient number of instalments so that the normal facilities existing at present may not be tampered with. From the unnatural stand we took last year, we must try to get into a position whereby the debtor-creditor position is re-established.''

12-57 p.m. * SRI K. VINAYAKAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகள் கடன் நிவாரண மசோதா சென்ற ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டபோது விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்காகத்தான் அது கொண்டுவரப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டது. நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு நோக்கத்தைக் கொண்டுதான் அப்பொழுது மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. அப்பொழுது பேசிய தோழர்களெல்லாம், ' பொங்கலுக்காக விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படுகிற வெகுமதி ' என்றெல்லாம் புகழ்ந்து பேசினார்கள். ஆனால், அன்று இருந்த நிலைமை இன்று மாறிவிட்டதா என்பதை அரசாங்கத்தாரும் இந்த மசோதா நீடிக்கக்கூடாது என்று சொல்கிற தோழர்களும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

"அப்பொழுது எந்நிலைமையில் இது கொண்டுவரப்பட்டது ? நாட்டில் மழை இல்லாமையால், அதனால் ஏற்பட்டிருந்த பஞ்சத்தினால் விவசாயிகளுக்குக் கடன் பளு அதிகமாகப் போன காரணத்தினால் விவசாயிகளைக் கடன் கொடுத்தவர்கள் வற்புறுத்திக் கடன் வசூல் செய்யக் கூடாது என்ற நோக்கத்தைக் கொண்டுதான் அன்றிருந்த அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தது. மசோதாவின் நோக்கமே நல்ல நோக்கம் என்று தான் எதிர்க்கட்சியாரும் அதைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அப்பொழுது இருந்த நிலைமை இன்று மாறியிருக்கிறதா ? இந்த ஒரு ஆண்டு காலத்திற்குள் விவசாயிகள் இன்று நல்ல நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்களா ? இவைகளையெல்லாம் அரசாங்கத்தார் சிந்திக்க வேண்டும். இந்த மசோதா இனியும் நீடிக்கக்கூடாது. விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் இனிமேலும் தேவை இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய தோழர்களும் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

17th December 1954] [Sri K. Vinayakam]

" இந்த மசோதாவின் காரணமாக விவசாயத்திற்குக் கடன் கொடுத்து வந்தவர்கள் இனி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்றும், இப்படிப்பட்ட ஒரு சங்கடமான நிலைமையில் விவசாயிகள் கடன் வாங்கி விவசாயத்தில் செவ்வனே ஈடுபடமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும் ஒரு சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வதற்கும் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கி அவர்களுடைய கட்சியை எடுத்துச்சொல்வதற்கு வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். குழுக்களின் மூலமாக அவர்கள் தங்களுடைய கட்சியை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கும், அதற்கு விளம்பரம் கிடைப்பதற்கும் வாய்ப்புகள் அவர்களுக்கு இருக்கின்றன. ஆனால், உண்மையிலேயே மசோதாவினால் பயனடைகிற விவசாயிகள் தங்களுடைய கருத்துக்களை நாட்டு மக்களுக்கோ அரசாங்கத்திற்கோ எடுத்துச் சொல்வதற்கு தகுந்த வாய்ப்புகள் இல்லை. ஆகையால், சாதாரண விவசாயி, அதாவது எவன் இந்த மசோதாவினால் பயன் அடைகிறானோ அவன் தன்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாததால் ஒரு சாராருடைய கருத்துத்தான் மக்களுக்குத் தெரிகிறது. இந்த மசோதா நீடிக்கவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு வசதியில்லாமல் விவசாயி இருக்கிறான். விவசாயினுடைய குரல் நாட்டிலுள்ளவர்களுக்குக் கேட்காத காரணத்தினால்தான் இந்த மசோதா இனிமேல் நீடிக்கக்கூடாது என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு கருத்து இருக்கிறது. நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புவது இதுதான். மழை ஓரளவு பெய்தது என்பது வாஸ்தவந்தான். ஆனால், மழை பெய்ததனால் விவசாயிகளுக்கு அதிகமான வருவாய் கிடைத்துவிடவில்லை. அவர்களுடைய நிலைமை உயர்ந்துவிடவில்லை. அவர்கள் பட்ட கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கான வாய்ப்பு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடவில்லை."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member may continue his speech after lunch.

"The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m."

The House then rose for lunch.

(After lunch—3 p.m.)

* SRI K. VINAYAKAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முற்பகலில் நான் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது இந்த மசோதா சென்ற ஆண்டிலே கொண்டுவரப்பட்டதற்கான காரணம் விவசாயிகள் தங்களுடைய கடனைக் கொடுக்கமுடியாததுதான் என்று குறிப்பிட்டேன். ஆனால், இப்பொழுது அவர்களுடைய நிலைமையில் மாறுதல் உண்டாயிருக்கிறதா என்றால் அதிகமான மாறுதல் ஒன்றும் இல்லை. விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்குத் தகுந்த வரும்படி வந்திருந்தால் அவர்கள் கடனைக் கொடுத்துவிடமுடியும். ஏதோ ஒரு அளவுக்கு மழை பெய்திருந்தபோதிலும் அதனால் அவர்களுக்கு வருவாய் அதிகரிக்கவில்லை.

" இந்த மசோதாவினால் ஒரு தொந்தரவும் இருக்கிறது. 'விவசாயி' என்ற பெயரில் வசதி உள்ளவர்களும் நிவாரணத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். The definition of the word 'agriculturist' in the Act is defective. சென்னையில் அதிகமான பணத்தை வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்பவர்களும், வருமான வரி, விற்பனை வரி, வீட்டு வரி ஆகியவைகளையெல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற பெரிய வியாபாரிகளும் ஏதோ தாங்கள் அரை எக்கர், ஒரு எக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் இந்த மசோதாவின் கீழ் நிவாரணம் பெறுகிறார்கள். நேரிடையாக விவசாயம் செய்யாதவர்களும் 'விவசாயி" என்ற பெயரில் இந்த மசோதாவினால் பலன் அடைந்து வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சிக்கலும் இருந்து வருகிறது. இந்த மசோதா சென்ற ஆண்டு இந்தச் சபையில் விவாதத்திற்கு வந்தபோது எங்கள் சார்பில்

இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அன்றிருந்த அரசாங்கம் அதைக் கவனித்தாரில்லை. குறிப்பிட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் தரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தைப் பின்னால் வைத்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தார்களேயொழிய ஏழை மக்களுக்குப் பயன் படுகிறது என்று சொல்ல முடியாது. வக்கீல் தொழிலில் இருப்பவர்கள் தங்களுக்குத் தகுந்த அளவு கோர்ட்டில் வேலை இல்லை என்று ஓரளவு எடுத்துரைக்கிறார்கள். எடுத்துரைப்பதற்கு ஓரளவு அர்த்தம் இருந்தாலுங்கூட அவர்களுக்காகவா இந்த மசோதா, அல்லது விவசாயிகளுக்காகவா இந்த மசோதா என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டுமே தவிர, கோர்டில் வியாஜ்யம் நின்றிருக்கிறது என்ற நொண்டிச் சாக்கை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது.

"பொதுவாக விவசாயிகளுக்கு இப்பொழுது கடன் கொடுக்க யாரும் முன் வருவது கிடையாது என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. The credit system in the villages is defective. காரணம் அங்கிருக்கும் முதலாளிகள், பணத்தை வைத்துக்கொண்டு வட்டி வியாபாரம் செய்பவர்கள். விவசாயிகளை நம்பி கடன் கொடுக்க இப்பொழுது மறுக்கிறார்கள். ஏனென்றால், விவசாயிகளுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து உதவி செய்தால் கொடுத்த கடன் என்ன ஆகும், அரசாங்கம் தலையிட்டு என்ன செய்துவிடுமோ, பணம் வருமா வராதா என்றெல்லாம் நினைத்து விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க முன் வருவதில்லை. நாணயமாகத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடும் விவசாயிகளுக்குக்கூட கடன் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, விவசாயிகளுக்குத் தேவையான கடன் வசதிகளைக் கிராமங்களிலேயே கிடைக்கும்படியான ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்துவிட்டால் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய தொல்லைகள் தீர்ந்துவிடும். இதற்கு நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சிறிய கமிட்டியை வைத்து அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு யோசனை சொல்லும்படி நியமிப்பது அவ்வளவு நல்லது என்று நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. நாங்கள் கூறுவது என்னவென்றால், பொதுவாக இந்தச் சபை அங்கத்தினர்களில் சிலரைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அவர்களுடைய யோசனையை எடுத்துக்கொண்டால் அப்பொழுது அரசாங்கம் நல்ல முறையில் காரியங்களைச் செய்வதாக ஒரு நல்ல எண்ணம் மக்களுக்குத் தோன்ற முடியும். அப்பொழுதுதான் மக்களுக்கு நல்லது செய்வதற்கான எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியும்.

"எந்த அளவுக்கு கடன் அவர்கள் கடன்காரர்களுக்குத் தரவேண்டுமோ அதை ஐந்து பாகமாகப் பிரிக்கவேண்டும். முதலையும் ஐந்து பாகமாகப் பிரித்து, வட்டியையும், ஐந்து பாகமாகப் பிரித்து ஐந்து ஆண்டுகளில் கடனைத் திருப்பித் தந்துவிட்டால் கடனை ஒழித்துவிடலாம். கடனை வாங்கியிருந்து திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத அளவு பாதிக்கப்படுகிற விவசாயிகளுக்கு சலுகை காட்டவேண்டும். இப்படிப்பட்ட திருத்தமொன்று வரவேண்டுமேயொழிய 1955-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் 7-ம் தேதியோடு இந்த மசோதா காலாவதியாகிவிடுகிறது, அதற்குள் செய்யவேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்து விரிவானதொரு மசோதாவை எங்களால் கொண்டுவர முடியவில்லை. ஆகையால் பிப்ரவரி மாதம் முடிய இந்த மசோதா நீடித்து வரவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கோருவது நியாயமா என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

"இன்னொரு மசோதா சர்க்காருடைய மும்முரமான கவனத்தில் இப்பொழுது இருந்துவருகிறது. நாடகங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது சம்பந்தமான மசோதாவிற்கு அரசாங்கம் காட்டுகிற அக்கரையை ஏழை மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய இந்த மசோதாவில் காட்டியிருந்தால் நல்லதொரு மசோதாவை, அவசியமான திருத்தங்களோடு கொண்டுவந்திருக்க முடியும். இன்றைக்கு அரசாங்கம் உண்மையான பிரச்னையை மறைத்து காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் வேலையில்லாமல் வாடுகிறார்கள். மக்களுக்கு வேண்டிய அளவு கடன் கிடைப்

17th December 1954] [Sri K. Vinayakam]

பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. விவசாயம் குன்றி விவசாயிகள் இன்றைக்குத் தொலலைக்கு உட்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்னையைப்பற்றி சிந்திக்காமல், **More after the shadow than after the substance** என்ற முறையில் இவர்கள் எதோ பயனற்ற ஒரு மசோதாவிலே அதிகமாக ஈடுபடுகிறார்களேயொழிய ஏழை விவசாய மக்களுக்கு உடனடியாகச் செய்யவேண்டிய காரியங்களைப்பற்றி கவனித்து அதற்கான மசோதா சம்பந்தமாக அரசாங்கம் கவனிப்பதில்லை. பணம் படைத்திருக்கும் முதலாளிகளிடமிருந்து கடன் பட்ட ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்ற முறையில் சூழ்நிலையை உண்டாக்குவதைவிட்டு சிறு சிறு மசோதாவிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். ஆகையால், அரசாங்கத்திற்கு எதிர்க் கட்சி சொல்ல வேண்டிய கடமை என்னவென்றால், இந்த மசோதாவை பிப்ரவரி மாதக் கடைசி வரையில் நீடிப்பதைவிட இன்னும் ஒரு ஆண்டு நீடிக்க வேண்டும். இந்த அவகாசத்திற்குள் தேவையான எல்லா அம்சங்களும் பொருந்திய விரிவானதொரு மசோதா (Comprehensive Bill) தயாரித்து இந்த ஒரு ஆண்டு முடிவதற்குள் சட்டசபை முன் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். விவசாயிக்கு உண்மையிலேயே சாதகமான முறையில் அந்த மசோதா தயாரிக்கப்படவேண்டும். 'போலி' விவசாயிகளைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். (capitalists who are absentee landoids, விவசாயத்திலேயே ஈடுபடாமல் ஒன்று அல்லதுஅரை ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு வியாபாரத்திலேயே ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும் பெரிய பெரிய முதலாளிகள் 'விவசாயி' என்ற பெயரை வைத்துக்கொண்டு சாதாரண ஏழை விவசாயிகளுக்கென ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவினால் சலுகையை அடைந்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அவசியமில்லை. அவர்களையெல்லாம் **agriculturist** என்ற **definition** லிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும். உண்மையாகவே விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும் விவசாயத்தையே நம்பியிருப்பவர்களுக்கும்தான் இந்தச் சலுகை இருக்க வேண்டும். ஐந்து ஏக்கருக்குக் கீழே நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு மட்டும் இந்த நிவாரணம் கொடுப்பது போதுமானது. ஆகவே, இந்த முறையில் திருத்தங்களைச் செய்து, நல்லதொரு மசோதாவை நான் குறிப்பிட்ட ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக அரசாங்கம் கொண்டுவர முயற்சிக்குமானால் எதிர்க்கட்சியிலிருந்து அவர்களுக்குப் பெருத்த ஆதரவு கிடைக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மசோதா நீடித்து இருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்கின்றேன்."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Mr. Speaker, Sir, I support this measure. Yesterday, a private member's bill was debated *in extenso* and the Hon. Minister in his reply stated clearly that the Government was contemplating to bring in a separate piece of legislation after studying the working of the Act and rectifying all the defects that might be found in the working of the Act, and he put it very effectively and cogently." 3·10 p.m.

(The hon. Member was attempting to read an item of news from a daily paper.)

SRI K. VINAYAKAM :—" On a point of order, Sir. Is it proper to read a newspaper report in the House?"

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" I am quoting only one or two sentences, Sir."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member need not read it at length."

[17th December 1954

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" I am quoting only one or two sentences. I cannot read a newspaper while speaking, but I can quote newspaper extracts, and I think I am in order."

SRI K. VINAYAKAM :—" The hon. Member is questioning your ruling, Sir."

MR. SPEAKER :—" No, he is not questioning it. He is just explaining."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" The Hon. Minister said : ' I may tell the House that the existing Act was passed as a sort of special remedy for a special disease under very special and particular circumstances. Such a remedy was of a temporary nature. The working of the Act for almost a year had resulted in very many consequences, divergent and controversial. I agree that the agriculturist gets very little however much he produces. The Government have now published a Bill for extending the existing Act till the end of February.' The reason that the Hon. Minister advanced yesterday is clearly the one reason for our supporting this measure. As he stated yesterday, there are several defects in the working of the Act. The agriculturists who were sought to be benefited under that Act have not really been benefited. That was because of the defects in the Act. It has been pointed out in the memorandum submitted by the Bar Councils Federation—it was a considered memorandum and it has been published in the papers—and I learn one such memorandum has been sent to the Government also for consideration. It is a considered and detailed memorandum that has been published and the several defects that have been pointed out are worthy of note by the Government.

" One thing that has happened as a result of the Act is that the *bona fide* agriculturist has not been benefited at all. From my own knowledge of the working of the Act, I can with a certain amount of confidence say that the genuine agriculturist has not been benefited. Rural credit economy is a thing which is on a different footing from what it is in the urban areas. I can authoritatively say that in villages, it is one agriculturist that lends to another agriculturist, an agriculturist who is frugal and who is able to put by something—it is he who is lending and is able to lend on easy terms to his fellow-agriculturist. He does so, so that he may also prosper while helping his fellow-agriculturist. It is not the money-lender, it is not the pawn-broker or any other banker that advances these moneys; it is another agriculturist that gives these facilities to the agriculturist. That is the rural credit system. When the Act was working, it has put a stop to this credit that was in vogue in villages. The agriculturist who was saving something was advancing moneys and giving credit facilities to his fellow-agriculturist and now he has stopped it because he is not in a position to realise what he had advanced according to his own terms and according to the tenor of the document which he had taken from

17th December 1954] [Sri S. Panchaksharam]

the debtor. That is the whole defect of the Act and it is the first and most important defect and this aspect has to be considered by the Government in very great detail and this has to be rectified.

"Further, the Government has not provided any alternative machinery for helping these ryots when they (agriculturists) were not in a position to get advances from fellow-agriculturists or any other person. Government should have provided alternative credit facilities and for advancing small sums on easy terms to these people. They have not done that and as a result, the people in the villages have not been able even to raise Rs. 10 or 15 for purchasing manure. I can quote one example. I am the president of a co-operative store which is dealing in manures. Two years back, there was such a great demand for ammonium sulphate that as soon as the Store got a consignment, it was disposed of within a few hours. Last year, there was not such a great demand, because the purchasing power of the agriculturists had gone down. Still, somehow or other he managed to muster the necessary money and come to the Store and purchase at least a small quantity of ammonium sulphate. So two years ago, if it took six hours to sell a quantity of 50 bags, last year it took two days; and this year, it took 50 days to dispose of 50 bags of ammonium sulphate. It is all because they were not in a position to raise any amount on credit from anybody. Even the small trinkets and jewels they had were either pledged or sold away. The Act has not given them any relief. Whatever credit remained with an agriculturist was his own personal security, and that was stopped by this Act. Therefore, this year, he was not able to purchase any manure at all for his agricultural operations. That is the position today to which the agriculturists have been reduced.

"Sir, this Act was a thing which was contemplated by Rajaji when he was in office last year. It was an obsession with him that the agriculturists should be helped and he thought the agriculturists really deserved some relief. Therefore, in 1937, he sought to bring relief to them by promulgating a moratorium and save them from harassment by their creditors. The opposition to that was so great and so powerful that he had to drop it. But he conceived another idea of giving relief to them and that resulted in the Agriculturists' Debt Relief Act of 1938. What was the effect of that Act? The Act was contemplated in all seriousness to benefit the indebted agriculturists but it did not really help them. The two sections of the Act, namely, sections 8 and 9, have come for a good deal of comment and a number of decisions on them have been given by the High Court. Two High Court Judges were appointed to go into those cases and they were the 'Legal Pandits of the Agriculturists.' They sat for three or four years continuously and they have been going on deciding questions of law and interpretation of sections 8 and 9. They said that the Act was ill-conceived and that under the present provisions of sections 8 and 9, agriculturists could not get any relief. The object with which that

[Sri S. Panchaksharam] [17th December 1954

Act was passed was, therefore, set at naught completely and the creditors had their day. If hon. Members would look into the High Court Reports of 1942, 1943, 1945 or 1946, every case they come across will be a case under the Agriculturists' Debt Relief Act and every case was against the spirit of sections 8 and 9. That is the fate of that Act. It was ill-conceived and the relief sought to be given to the ryots by the Government was not fully granted, but it was set at naught by the High Court.

" Again, when Rajaji was in office, this measure was brought in in 1953. It was the result of his obsession of moratorium, the magnificent obsession of Rajaji and the will was rushed through. At that time several defects were pointed out in this House but they were not heeded to and in the working of the Act we find now that there are several defects which could not be remedied. There was one provision when the Ordinance was promulgated and it was rightly conceived; it was that when protection was given to the agriculturist, the interest of the creditor also was safeguarded. The Ordinance said—there was a specific provision—that all alienations by the debtor during the continuance of the measure would be barred and invalidated. But when the Act replaced the Ordinance, that provision was watered down and it said that *bona fide* alienations could not be questioned in a Court of law. What are *bona fide* alienations? Let us take an example. A Brahmin gentleman wants to give his daughter in marriage. It is a sacrament with him and it is his religious duty. As an agriculturist he is not in a position to raise any credit. Therefore, what he does is, he sells away his land, worth about Rs. 4,000 for Rs. 1,000 and says that the purpose of the sale is to celebrate the marriage of his daughter. It is a legitimate purpose for which the document has been executed and no creditor whose payment has been put off by this Act can question the validity of the document. For the property has been sold away for a religious necessity. Therefore, the creditor cannot do anything and after the Act is dead, he will be practically in the streets. I took the case of a Brahmin because his daughter's marriage is a sacrament and religious duty and therefore he has got to find the money somehow or other. That is the case with a Brahmin, let alone the other people. That is the kind of lacuna that we find in the Act.

" Again, the fundamental rights guaranteed by the Constitution are solemnly worded that we have equality before law and equal protection of all laws. Do we find that equality in the Act? The Government themselves are there and the private creditor is also there. But the private creditor is not given protection while Government's interests are protected. In my own district, all sorts of loans have been advanced to the ryots, just as pipe and pump set loans, land improvement loans, cattle purchase loans, well sinking loans, manure loans and several other loans. These loans given by the Government have a priority over the loans advanced by private creditors. Is this equality before law?

17th December 1954] [Sri S. Panchaksharam]

" How can you have it? Can it be equality? Take another instance. Exemption is given to co-operative societies under this Act. As president of a co-operative society, I have been responsible for knocking off several properties in favour of the society to the detriment of the other creditors. They are not in a position to apply the principle of ratable distribution allowed by the ordinary law. This is one of the several defects noticed in the working of the Act. The agriculturist-creditor is a person who keeps an eye on the rural economy. The Bar Federation in its memorandum has submitted that it is not the rural agriculturists but crooks that have been benefited by this Act. I would request the Government to reconsider the whole matter . . ." 3-20 p.m.

Sri P. K. GOPALAKRISHNAN :—" May I know the time-limit fixed for each Member? "

DEPUTY SPEAKER :—" No time-limit has been fixed. However, I hope the hon. Member will try to finish his speech quickly."

* Sri S. PANCHAKSHARAM :—" I have had enough to say on this subject and I support the measure before the House. The Government require time to consider the several defects found in the Act in order to be able to bring in a comprehensive Bill. They have to think a hundred times and in hundred different ways to find out remedies for the defects and help genuine agriculturists."

DEPUTY SPEAKER :—" I fix five minutes for each Member because we have a number of Members to speak."

* Sri A. SENAPATI GOUNDER :—" கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இப்பொது நமது சர்க்கார் கொண்டுவரக்கூடிய கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை கொண்டுவருவதுடன்கூட, 100க்கு 80 வீதம் உள்ள விவசாயிகள் எவ்வளவு கடன் தொல்லையால் அழிந்து போகிறார்கள், எந்தவிதமாக அப்படி வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியும் என்பதை சர்க்கார் ஆலோசிக்கவேண்டும். எந்த அளவுக்கு விவசாயத்தை வளர்த்தால், அந்த வகையில் அவர்களுடைய கடனைத் கொடுக்க முடியும் என்று பார்க்கவேண்டும். மேலும் அவர்கள் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கடன்கள் கிடைக்க வழியும் எந்த வகையில் திருப்பிக்கொடுக்கவும் கூடிய வழிவகைகள் செய்வதுதான் இந்தச் சட்டத்தில் முடிவாக இருக்க வேண்டுமே தவிர நீண்ட நாளாக ஒத்தி வைத்துக்கொண்டே போவதில் பிரயோஜனமில்லை. ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்திவைத்து கடன் கட்டினால் போதும் என்று சொல்லிவிட்டால் இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு அவர்கள் நிம்மதியாக இருக்கமுடியும் என்று நினைக்கலாம். மேலும் அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு ஏதாவது பணம் கிடைக்குமா என்றும் அந்த வழியைத் தீவிரமாக யோசித்து விவசாயிகளின் கடன் தொல்லையை போக்க அந்த வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

" மேலும் நம் நாட்டில் 200 கோடி ரூபாய் கடன் சுமை நமது விவசாயிகளின் தலையில் இருக்கிறது. இந்தக் கடனை தீர்ப்பதற்குச் சட்டத்தில் வழிவகுக்க வேண்டும். மேலும் இப்போதுள்ள சட்டத்தை நீடிப்பதினால் விவசாயிகளுக்கு ஒருவித பலன் இருக்குமா என்று தெரியவில்லை. இன்னும் விவசாயிகள் தங்கள் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களை வாங்க சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிற நிலையில் 100-க்கு 60 சத விகிதம் நிலங்கள் தரிசுகளாக இருக்கின்றன. இதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சிந்தித்து இந்தச் சட்டத்தை அதற்குத் தகுந்தாற்போல் திருத்த

வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் 100-ல் 25 எக்கர் நிலம் உள்ளவர்களின் கடன் 18 கோடியாகவும், 25 லிருந்து 5 எக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களின் கடன் 80 கோடியாகவும் இருப்பதால், 5 எக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களே 60 கோடி கடன் கொடுக்கவேண்டி யவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தக் கடனால் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்ட வர்கள் சிறிய விவசாயிகள்தான். ஆதலால் கடன் கொடுக்கும்படியான ஸ்தாபனங்களை கிராமங்களில் ஏற்படுத்தி சட்டம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தக் கடன்களின் பளுவைக் குறைப்பதற்கு நமது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் விவசாயக் கடன்களைப் போக்க உள்ள ஒரு திட்டத்தை மேற்கொண்டு நமது நாட்டிற்கு நன்மை ஏற்படக்கூடிய வகையில் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"மேலும் நிலச்சீர்த்திருத்தம் போன்ற மற்ற சட்டங்கள் கொண்டு வரும்போது, விவசாயிகளின் கடன் நிலையை போக்கி பிறகு கொண்டு வந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அதாவது ஒரு நல்ல பழத்தை பங்கிட்டுக் கொடுத்தால் அது நன்றாக இருக்கும். அப்படி இல்லாமல் அழுகிய பழத்தைக் கொடுத்தால் அதைச் சுவைக்க முடியாது. ஆதலால் இந்த நிலச்சீர்த்திருத்தம் விவசாயிகளின் கடன் சுமை இல்லாமல் இருக் கும் சமயத்தில் கொண்டு வந்தால்தான் அவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். உடனடியாக இப்போது இரண்டு மாதங்களுக்குள் ஒத்திவைக்கப்பட்டாலும் நல்ல வகையில் விவசாயிகளின் கடன்களை குறைப்பதற்கு வழி செய்து, எந்த விதமான குறையும் இல்லாத நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டுவருமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

3-25 p.m. *Sri A. K. SUBBIAH :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இந்த விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டம் சம்பந்தமாக என்னுடைய யோசனையைச் சொல்லுவதற்கு விரும்பு கிறேன்.

"இன்றைக்கு ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக விவசாயிகளிடம் கடன் கொடுத்தவர்கள் எழுதி வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். சட்ட விரோதமாக பல இடங்களில் வட்டிகளை விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த நிலைமையைப் போக்கவேண்டுமானால், விவசாயிகளின் இன்றைய நிலைமையை மாற்றி அமைத்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது நல்ல காரியம் செய்யவேண்டு மானால், அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தை மேலும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிக்கவேண்டும். அந்த ஒரு வருஷத்து இடைக்காலத்தில் தாலுக்கா வாரியாக பொதுஜனப் பிரதிநிதிகள்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி எது நியாயமான கடன்கள், எது அநியாயமான கடன்கள் என்று பரிசீலனை செய்து நியாயமான கடன்கள் எது என்று நிர்ணயித்து விவசாயிகளின் வருமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல தவணை களில் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கு இந்தச் சட்டத்தை திருத்த வேண்டும்.

"சுமார் 250 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளின் தலையில் சுமத்தப் பட்டிருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் மறுக்கமுடியாது. விவசாயிகள் எப்படி அந்தக் கடனைக் கொடுப்பது என்று திசை தெரியாமல் தவித்துக்கொண் டிருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றே வக்கீல்கள் தங்கள் வருமானம் குறைந்துபோய்விடுகிறதே என்ற காரணத்தால் லேவாதேவிக் கொள்ளை லாபக்காரர்களும் இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கக்கூடாதென்று கிளர்ச்சி செய் துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படியும் இந்தச் சட்டம் காலாவதியான பிறகு அவர்களைக் கட்டிப் பிழிந்து வசூலிக்க வேண்டுமென்று ஒரு திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். விவ்சாயிகளின் ஆடுமாடுகளை ஜப்தி செய்வார்கள். சொத்துக்களை சூறையாடக் கிளர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள்.

"நாம் விவசாயிகளுக்கு என்று இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத் தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதனால் பெரிய நிலப் பிரபுக்களும் பலனடைகிறார்கள். அதனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற் படுகின்றன. சில நிலப் பிரபுக்கள் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கடன் வாங்கி

17th December 1954] [Sri A. K. Subbiah]

இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் பாதுகாப்பு கேட்கிறார்கள். அது சரியல்ல. இந்தச் சட்டம் ஏழைகளுக்கு மட்டும் தான் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நிலப்பிரபுக்கள்கூட கடன் வாங்கி இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஏழைகளை ஏமாற்றி விடுகிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடாது. விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையில் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கடன்களையும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரும்படியாக சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

"அது மாத்திரம் அல்ல, விவசாயிகள் தங்களுடைய விவசாய அபிவிருத்திக்காகவும் இன்னும் அவர்களுடைய குடும்பச் செலவிற்காகவும் நாம் அவர்களுக்கு ஏதாகிலும் உதவி செய்ய வேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் ரிவினியு டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாகவும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவும் குறைந்த வட்டியில் கடன் கொடுத்து அதை நீண்டகால தவணையில் வசூலிக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். அந்த முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைத்து அதன் மூலம் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். மற்றும் இந்த சட்டத்தை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

* **Sri K. R. NALLASIVAM** :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுதுள்ள இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டம் சம்பந்தமாக என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். (3-30 p.m.) இன்றைக்கு முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம் முடிவடையப் போகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பிக்கும்பொழுது நாம் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கடன் பளுவானது பெரும்பாலும் நஞ்சைப் பிரதேசத்தில் இல்லை, புஞ்சைப் பிரதேசத்தில் தான் இருக்கிறது. புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் இருக்கும் விவசாயிகளிடம் தான் கடன்காரர்கள் ரூ. 100 கொடுத்துவிட்டு 150-க்கும் 200-க்கும் எழுதி வாங்கி இருக்கிறார்கள். அதனால் இந்தக் கடன் தொல்லையானது புஞ்சைப் பிரதேசத்தில் தான் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தினால் புஞ்சைப் பிரதேசத்திலுள்ள நிலங்கள் எல்லாம் நஞ்சையாக மாறப் போகிறது. அதனால் அங்குள்ள கடன் வாங்கிய விவசாயிகள் எந்த முறையில் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை கொஞ்சம் யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவின் மூலம் மார்ச் வரையில் நீடிக்கப்படுகிறது. அதற்குப் பதிலாக இன்னும் ஒரு வருஷ காலத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த ஒரு வருஷத்தில் இந்த மாகாணத்திலுள்ள கடன் நிலைமையை ஆராய்ந்து ஒரு முடிவிற்கு வருவதற்கு வேண்டிய அவகாசம் ஏற்படும். அதற்காக ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அப்படி ஒரு முடிவிற்கு வராமல் மேலெழுந்தவாரியாக இருந்து விட்டால், இந்த சமுதாயத்திலுள்ள பல கோளாறுகள் அப்படியே நின்று போய் விடும். இன்று புதிது புதிதாக நீர்ப்பாசன வசதிகள் வருகின்றன. புஞ்சைப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் கடன்காரர்களாகி இருக்கிறார்கள். அப்படி நீர்பாசன வசதி வந்தால் இந்த விவசாயிகளால் அந்தப் பலனை அனுபவிக்க முடியாமல் போய் விடும். அந்த நிலையில் இந்த விவசாயிகள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய கடன்கள் எல்லாம் தீர்க்கப்படவேண்டும். அந்தக் கடன்களெல்லாம் இறுதியாகத் தீர்க்கப்பட்டால் தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். ஆகவே அவர்கள் வாங்கிய கடனை தவணை முறையில் கொடுக்கும்படியாக சட்டம் இயற்றினால் அவர்கள் அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கச் சௌகர்யமாக இருக்கும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்து விவசாயிகளின் கடன் நிலையை பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மறுபடியும் ஒரு வருஷத்திற்கு இதை நீடித்தால் அதற்குள் நாம் ஒரு முடிவிற்கு வர முடியும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

" அது மாத்திரம் அல்ல, இன்றைக்கு விவசாயிகளுடைய கடனைப் பற்றி எல்லோரும் விரிவாக சொல்லி விட்டார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்து விட்டால் பெருவாரியான குடும்பங்கள் அழிந்து போய் விடும். ஏனென்றால் அவர்களிடம் ரூ. 100 கொடுத்துவிட்டு ரூ. 500-க்கு எழுதி வாங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்றால் அவர்களால் மீண்டு வரமுடியாது. அதனால் இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்தால் அந்த மாதிரியான கடன்கள் எப்படி வந்தது, என்பதை பரிசீலனை செய்ய வசதியாக இருக்கும். அவ்விதம் பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டியையும் ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் பல குடும்பங்கள் நாசமாகி விடும். அவர்கள் அழிந்து போகும் நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்து வைத்து ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அதாவது சகல கட்சிகளும் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, இதைப் பரிசீலனை செய்து காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

*Sri S. THINAKARASAMY THEVAR :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று விவாதத்திலுள்ள கடன் வாய்தா ஒத்தி வைப்பு மசோதாவைப்பற்றி சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப் பிரியப் படுகிறேன். உண்மையிலேயே இந்த மசோதா விவசாயிகளுக்கு அவசிய மான அனுகூலம் கிடைக்கக் கூடியது என்று பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். மற்றும் பலர் இந்த மசோதாவினால் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைக்க வில்லை, கடன் கொடுப்பதும் அடியோடு ஒழிந்து விட்டது, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பவர்கள் இப்பொழுது இல்லை என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. இந்த மசோதா போன வருஷம் வந்த காலத்திலும் பலர் பலவிதமாகப் பேசி விட்டார்கள். இதனால் மக்கள் பலர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களென் றும் பேசி விட்டார்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால் நமக்கு வேண்டியது கொடுத்த கடனைத் திருப்பி வசூலிக்க வேண்டும், அதுவும் நியாயமாக வசூலிக்க வேண்டும். கடன் வாங்கியவன் தான் வாங்கிய கடனை ஒழுங்கான முறையில் கொடுக்கவேண்டும். அதையும் கடன் கொடுத் தவன் நியாயமான முறையில் வசூலிக்க வேண்டும். அதற்கு உதாரண மாக ஒன்று சொல்லுகிறேன். மாட்டினிடமிருந்து நாம் பாலைக் கரக்க வேண்டுமென்றால் மாட்டிற்கு நாம் ஆகாரம் போடவேண்டும். அப்பொழுது தான் மாடு நமக்குப் பால் கொடுக்கும். நாம் மாட்டிற்கு ஆகாரம் போடாவிட்டால் மாடு நமக்கு பால் கொடுக்காது. நல்ல முறையில் நாம் பாலைக் கரக்க முடியாது. ஆகாரமே கொடுக்காமல் பால் கரப்பது என்பது முடியாது. அதைப்போலவே விவசாயி க்ஷீண திசையில் இருந் தால் நாம் அவனிடமிருந்து கொடுத்த கடனை திரும்ப வாங்க முடியாது. ஆகையால் கடன் கொடுத்தவன் தன்னுடைய கடன் திரும்பி வரவேண்டு மென்றால் அவன் கடன் கொடுத்த விவசாயி நல்ல நிலைமையில் இருக்கும் படியாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது தான் அவன் கொடுத்த கடன் திரும்பி வரும். ஆகவே கடன் கொடுத்தவன் தான் விவசாயினுடைய க்ஷேமத்தைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

" ஆகவே இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கம் என்ன என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயினிடம் திடீரென்று கொடுத்த கடனை வசூலிக்க ஆரம்பித்தால் உண்மையாகவே விவசாயிக்கு பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படும். அப்படி விவசாயிக்கு பெரும் நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அவன் தான் வாங்கிய கடனை திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது. விவசாயிக்கு அந்த நிலைமை ஏற்படாதிருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்."

DEPUTY SPEAKER :—" தயவு செய்து நீங்கள் உட்காருங் கள். கனம் ராமலிங்கம் ஏதோ சொல்ல வேண்டுமாம்."

17th December 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—" ஸார், கனம் மெம்பர் அவர்கள் பேசும்பொழுது அவர் சொல்வது எப்படி இருக்கிறது என்றால் கசாப்புக் கடைக்காரர் ஆட்டை பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. அதைப்போல கடன் கொடுத்தவர்கள் விவசாயிகளை பாதுகாக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறாரா என்று கேட்கிறேன்."

* SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :—" நான் அதற்குப் பதில் சொல்லத் தயாராக இல்லை. அவர் சொல்வதற்கு பதில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் எனக்குக் கொடுத்த அவகாசம் முடிந்து விடும். இன்றைக்கு இருக்கும்படியான பிரச்னை விவசாயிகள் நல்ல நிலைமையில் இருக்க வேண்டும். சர்க்கார் அதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும். உண்மையில் சர்க்காருடைய எண்ணம் என்னவென்றால் விவசாயிகளுக்குப் போதுமான அவகாசம் கொடுத்து அவர்கள் நல்ல நிலைமைக்கு வந்து அதன் பின் அவர்களிடமிருந்து வசூலித்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதுதான். இதனால் விவசாயிகளுக்கு கெடுதல் இல்லை. விவசாயிகள் சுபிட்சமாக வாழும் காலம் வரையில் கடன் கொடுத்தவனை பொறுத்திருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு ஒரு அனுகூலம் பண்ணவேண்டும் என்றுதான் இந்த மசோதாவைச் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் வேறு முறையைக் கையாண்டால் இரண்டு பேர்களுக்கும் நஷ்டம் ஏற்படும். 3-40 p.m.

" அடுத்தபடியாக சொல்லும்போது பலர் இந்தச் சட்டத்தினால் அனாவசியமான அனுகூலம் அடைகின்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஏராளமாக வியாபாரம் செய்கின்றவர்களும் லட்சக்கணக்கான பணம் வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களும் இரண்டொரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பதனால் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சலுகை அடைந்து வருகிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அந்த மாதிரி இல்லாமல் சர்க்கார் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குத் தக்கபடி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். உண்மையிலேயே யார் விவசாயி, கடன் எதற்காக வாங்கி இருக்கிறான், விவசாயத்திற்காக வாங்கிய கடனை என்பனவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அதற்குத் தகுந்த முறையில் இந்த மசோதாவைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது விவசாயிகள் மிகவும் சீர்கேடான நிலையில் இருக்கிறார்கள். உண்மையில் அவர்களுக்கு ஒரு வருஷ காலம் தவணை கொடுத்தால் அவர்களுக்கு நாம் ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்வதாகும். ஏனென்றால் இப்பொழுதே அவர்கள் கஷ்ட நிலையிலிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கடன் பளு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அது இன்னும் ஜாஸ்தியாகி விடும்."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, though the word ' agriculturist ' is frequently mentioned in the House and though much is sought to be made by hon. Members of the difficulties of agriculturists—whose interests some pretend to protect—I am afraid Government have not taken any real interest in collecting statistics as to who really are the persons that are sought to be benefited by this Act and who are the persons who are actually benefited by it. That is the most important point. The Bill now introduced here seeks to extend the life of the Act only by a few days as the Assembly will not be in session when the present Act expires. But the Government ought to have borne in mind the interpretation put by the highest judicial authority in the State with regard to the definition of the terms ' debt ' and ' agriculturist '. To cite an instance, if an agriculturist has borrowed Rs. 1,000 for the purpose of the marriage of his son or daughter, that debt, according to the latest ruling of the High Court reported in 67 Law Weekly, 1027, does not come

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [17th December 1954

within the definition of ' debt ' in Act V of 1954.' This is a most extraordinary interpretation to any person who knows interpretation of statutes because the Act seeks to provide some benefit to a class of persons who may be called agriculturists. The Act does not make any distinction between debts contracted for agricultural operations and debts contracted for non-agricultural purposes. The interpretation of the statute by the highest judicial authority in the State is most wonderful. Therefore, this defect must be remedied. Without remedying this, what is the use of extending the life of this measure? If a cinema operator or a bus operator or a mill-owner or a piecegoods merchant or a commercial dealer rolling in lakhs and lakhs of rupees owns two or three cents of land somewhere and styles himself as an agriculturist, he can get the benefit of the Act, and real agriculturists who are very poor cultivators and who have lent their money to these wonderful ' agriculturists ' will not get any benefit. According to this Act, the real agriculturists who rely on their labour and income from the land cannot get back their money. Of course, hon. Members may be under the impression that there is an exception provided in the definition of ' agriculturist ', that is, those who pay income-tax are exempted. But we know how many persons, who ought to pay income-tax actually pay it and how many persons, who may not at all like to call themselves agriculturists want to call themselves so, in order to evade repayment of loans. Therefore, the real question is which is the class that requires protection for the purpose of stepping up production of food. It is their interests that should be safeguarded. When the Bill was introduced last year, it was stated that it would be a temporary measure designed to meet an emergency. Now the emergency has ceased. When it has ceased, the Government are not justified in extending the life of the Act as it is because it would be an unreasonable restriction put on the people regarding Article 19 (*f*) of the Constitution. The question has to be examined by the Government whether there is still an emergency in the changed circumstances of to-day. We must consider whether, in the absence of such examination, it is proper on the part of this Legislature to extend the life of the Act. Our Legislature cannot arbitrarily assume an emergency when there is really no emergency. If still we pass the Bill, then there is every likelihood of the Act being questioned in a Court of Law and I am afraid it may ultimately be held *ultra vires* of the Constitution. I, therefore, suggest that this Act as it is be allowed to lapse. If the Government are anxious to protect real agriculturists engaged in cultivation, let them bring in a new measure to protect them and not all classes of people as they have done at present.

" Sir, some time ago I wrote a letter to the Hon. the Minister for Law pointing out certain defects in the Act itself. Because of the latest decision of the High Court, judges in mufassal courts refuse to recognize anything as debt unless the mortgage deeds or the pro-notes make mention of the loan being borrowed for agricultural purposes. They say that in the absence of such a clear

17th December 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

statement in the documents, they are not entitled to the benefit provided for in the Act. So, Sir, so far I am concerned, I do not think there is any necessity for extending the life of the Act by a few days.''

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவாதிக்கப்படும் இந்த மசோதா மிக மிக முக்கியமானது என்பது இங்குள்ள எல்லாக் கட்சியினரும் இதில் பங்கெடுத்துக்கொள்வதிலிருந்து தெரிகிறது. மேலும், இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களுடைய கவனம் எல்லாம், அரசாங்கம் இன்றைய தினம் என்ன செய்யப் போகிறது என்பதில் தான் இருக்கிறது. செய்தித் தாள்களிலும் இது விஷயமாக அடிக்கடி செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. எங்களுக்கும் தினசரி ஏதாவது கடிதங்கள் இது சம்பந்தமாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கத்திற்கும் அப்படியே கடிதங்கள் பெரும்பாலான மக்களிடமிருந்து வந்துகொண்டிருக்குமென்று நான் நினைக்கின்றேன். அது எதனைக் காட்டுகிறதென்றால் பொருளாதாரத் துறையில் இந்த நாட்டு மக்கள் இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய நிலைமையைத் தான் காட்டுகின்றது. இந்த மசோதாவை நோக்கி இருக்கின்றவர்கள் யார் ? கடன் கொடுத்தவர்களும் சரி, கடன் வாங்கியவர்களும் சரி, இரு சாரார்களும் இன்றைய தினம் அரசாங்கம் என்ன செய்யப்போகின்றது என்பதைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கின்றார்கள். 3-47 p.m.

" இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்த காலத்திலே என்ன காரணம் சொல்லப்பட்டது ? ' பல வருஷங்களாக மழை இல்லாமல் இந்த நாட்டிலே மக்கள் துன்பப்பட்டார்கள். திடீரென்று இப்பொழுதுதான் ஏதோ மழை ஆரம்பித்து மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கவனமெல்லாம் விவசாயத்தைத் தவிர மற்ற விஷயங்களில் செல்லக்கூடாது. கடன் பளுவினால் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு இரையாகி, கோர்ட்டுகளுக்கும் கச்சேரிகளுக்கும் அலைந்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது '' என்ற ஒரு நோக்கத்திலே அன்றைய தினம் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது.

" விவசாயத்திற்காக கடன் வாங்கியிருக்க வேண்டுமென்று அன்றைய தினம் சொல்லவில்லை. விவசாயி ஒருவன் எதற்காக கடன் வாங்கியிருந்தபோதிலுங்கூட, விவசாயத்தில் ஈடுபடவேண்டுமென்ற காரணத்தினாலேயே தான் எந்தக் கடனையும ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று அன்றைய தினம் சொல்லப்பட்டது.

" எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரங்கசாமி ரெட்டியார் சொல்லும்போது கோர்ட்டில் விவசாயி விவசாயத்திற்காக கடன் வாங்கப்பட்டதா இல்லையா என்ற தீர்ப்பைப் பற்றிக் கூறினார்கள். ஜட்ஜ்களும் சரி பேசியவர்களும் சரி அதைச் சரியாகப் பார்த்திருக்கமாட்டார்களோ என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். ஏனென்றால், அன்றைய தினம் நிச்சயமாகவே சொல்லப்பட்டது கடன் விவசாயத்திற்கு வாங்கிவிடுவது இல்லை என்று. விவசாயி எந்த முறையிலே கடன் வாங்கியிருந்தாலுங்கூட அவனுடைய எண்ணம் பூராவும் விவசாயத்திலேயே ஈடுபடவேண்டுமென்ற காரணத்தினாலும், அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடும் தான் அன்றைய தினம் கொண்டுவரப்பட்டது. இப்பொழுது ஒரு ஆண்டு ஆகிவிட்டது. இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருந்து அதிலிருந்து ஒரு விதமாக அரசாங்கத்திற்கும் பொதுமக்களுக்கும் அனுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இப்பொழுது இதை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

" உள்ளபடியே எதற்காக யாருக்கு இந்த உதவி வேண்டும் என்று தான் ஆலோசித்து பார்க்கவேண்டும். ஒரு விதத்தில் நாம் ஆனந்தப்படவேண்டிய விஷயம்தான். அரசாங்கம் இந்த மசோதாவை சிறிது காலத்திற்கு நீடித்து, அதற்குள் விரிவான ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவர உத்தேசித்திருப்பது ஒரு விதத்தில் சந்தோஷப்படவேண்டிய விஷயம்தான். ஆனால் அந்த விஷயத்தை வெகு நாளைக்கு முன்னு

லேயே தீர்மானம் செய்து இந்தச் சட்டத்தை இதுவரைக் கொண்டுவந்திருக்க லாம். அதற்காக ஏதோ சால்ஜாப்பு சொல்லிவிட்டு காலதாமதம் செய்து இன்னும் 25 நாள் மட்டும் அவகாசம் வேண்டுமென்று பிப்ரவரி 5-ம் தேதி யோடு முடிவடையும் இந்தச் சட்டத்தை பிப்ரவரி இறுதிவரை நீடித்து அப் புதுச்சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதற்காக இதை ஏன் நீடிக்கவேண்டும் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. உண்மையிலேயே அக்கரைக்கொண்டி ருப்பார்களேயானால் இதில் ஏன் இவ்வளவு காலம் தூங்கிவிட்டு 25 நாளைக்கு நீட்டிவைக்கவேண்டுமென்று சொல்வதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் கடன் கொடுத்தவர்கள் பிப்ரவரி 5-ம் தேதிக்குப் பிறகாவது கொடுத்த கடனும் வட்டியும் வருமா என்று எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், கோர்ட்டில் தாவா செய்வதற்கு.

"கடன் கொடுக்கவேண்டியவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள். சட்டம் இன்னும் நீடிக்கப்படுமா, நீடிப்பு எத்தனை நாளைக்கு என்றெல்லாம் விவசாயிகளின் மனதில் ஆவல் தோன்றியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஏற் பட்டிருக்கக்கூடிய கடன்களை ஈடுசெய்வதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்ற எண்ணம் அவர்களிடத்தில் குடிகொண்டிருக்கிறது. அதனால்தான் நான் சொல்லுகிறேன். அவர்களுடைய எண்ணங்களைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்றால் இந்தச் சட்டத்தை நீடித்தால் மட்டும் போதாது. இன்றைய தினம் அதைத்தான் நாம் செய்கிறோமே தவிர, அவர்களுடைய கடன்கள் அடைபடக்கூடிய வழி வகைகளைப்பற்றி நாம் இதுவரையில் யோசிக்கவில்லை. சாதாரணமாக இந்தச் சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு பெரிய லேவாதேவிக்காரன் ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும் அவன் விவசாயி என்று இந்த சட்டத்தில் கருதப் படுகிறான். அப்படி அவனிடத்தில் அந்த நிலம்கூட இல்லை என்றால், அவன் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தையாவது குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, இந்த சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவந்துவிடுகிறான். ஆகையால் இதுபோன்ற சட்டம் இந்த மாதிரியான லேவாதேவிக்காரர்களுக்குத்தான் லாபம். இன்று கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண விவசாயிகளுக்கு ஒருவிதத்தில் கூட்டு கடனை அடைப்பதற்கு வழியில்லை. உதாரணமாக ஒரு சிறிய விவ சாயிக்கு ரூபாய் 100 ஒருவனிடத்திலிருந்து கடன் வாங்கியிருப்பான். ஆனால் இந்த விவசாயியே இன்னொருவனுக்கு ரூபாய் 100 கடன் கொடுத்து இருப் பான். ஆனால் இந்த விவசாயிக்கு அவசரமாக பண நெருக்கடி ஏற்பட்டு ரூ. 100 வேண்டுமென்றால், இவன் கடன் கொடுத்த இடத்தில் வாங்க முடியாமற்போகிறது. ஆகவே இம்மாதிரி சாதாரண விவசாயிகள் கடன் வாங்கின இடத்திலும் கடன் கொடுக்கமுடியவில்லை. கடன் கொடுத்த இடத்திலிருந்தும் பணம் திரும்பப் பெற முடிவதில்லை.

"உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்வோம். இச்சட்டத்தின் பிரகாரம் நிலத்தை உழுபவர்கள் எரு, விதை, மாடு முதலியவைகள் வாங்கவேண்டும். இதற்குக் கடன் வாங்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் இப்போதைய நிலையில் கடன் கொடுக்க யாரும் இல்லை. இன்றைய தினம் விவசாயிகள் கடன் வாங்க முடியாமல் அல்லற்படுகிறார்கள், தவிக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் நாம் அவர்களுக்கு பண உதவி அளிப்பதை தவிர வேறு வழியில்லை அல்லது கடன் வாங்குவதற்குமாற்று வழிகளுக்கு வகை செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு பலன் அளிக்க முடியும். அவ்வாறு செய்வது அன்றைய சட்டத்தின் நோக்கமல்ல. இன்றைய சட்டத்தின் நோக்கமும் அதுவல்ல. ஆகையால் ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமானால் அதை உடனடியாக பணம் மூலமாகவோ அல்லது வேறு வழிகளிலோ உதவி செய்ய அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். இம்மாதிரி விஷயங்களை கவனித்து ஒரு திருத்த சட்டம் கொண்டுவருவோமேயானால் அது சாதாரண விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ உதவி செய்வதாக இருக்கும். இந்த சட்டத் தில் மட்டும் இன்னும் ஒரு வருஷத்துக்கோ அல்லது ஒரு மாதத்துக்கோ நீடித்து வைத்தால்மட்டும் போதாது. ஏனென்றால் விவசாயிகளினுடைய கடனும் நீடித்துக்கொண்டே போகும். அவர்கள் விவசாய தொழில் செய்வதற்கு வேண்டிய பணம் யாரிடமும் கடனாக வாங்க முடியாது. இந்த சட்டத்தினால் நாம் பணம் கொடுக்கிறவர்களிடம் ஒரு வித பயத்தை உண்டு

17th December 1954] [Sri S. Swayamprakasam]

பண்ணியிருக்கிறோம். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை மேலும் 25 நாட்களுக்கு நீடித்தால் மட்டும் போதாது. இன்னும் இரண்டு மாதத்திற்குள் விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய ஒரு திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவார்கள் என்று நினைத்து ஒருவிதத்தில் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்க விரும்புகிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, this very subject we discussed yesterday also. The only difference is we discussed it yesterday in a non-official atmosphere and to-day we are discussing it in an official atmosphere. The subject is the same. I think it will be somewhat useful if we understand the background and the genesis of this Act. As I said, this was intended as a special measure for a special purpose. I may give a little illustration. Sometimes in a country, martial law is imposed. It is imposed in order to meet a special emergency. Then the normal law, and the normal civil administration, is suspended. But after the object for which martial law was imposed was over, the suspension of the normal law is removed. There are certain advantages under martial law like speedy disposal of matters and firm action. But because of these advantages it is not extended longer than what is absolutely necessary. Similarly, this being a special measure for a special purpose, this should not be extended beyond the period for which it is actually required and necessary. 4 p.m.

" Now, Sir, I may read what the then Hon. Chief Minister said last year when this legislation was discussed, so that we may clearly understand the scope of this Act. He said—

> **' Let me make it categorically clear on the floor of the House that it is not the policy or intention of the Government to wipe off these debts progressively. It is necessary to maintain the credit of the agriculturists and cultivators and it is necessary therefore not to wipe out debts and create an impression that the man or the Bank who lends his money would lose the money. I may make it perfectly clear on this occasion that our intention is only to give time strictly in the sense of a moratorium. It is not the intention to wipe off debts. The object of the Bill as stated, will be stuck to, namely, to give time, a temporary moratorium in respect of those classes who are likely to suffer. '**

That is the object with which this legislation was passed. Some hon. Members, those sitting in the opposite benches, have expatiated on the scope of scaling down debts and wiping off debts and so on. Those things do not come under this Act. My submission is that the Bill before us is mainly intended to extend the time-limit of the previous Act by about a month. That is all. It is only a temporary piece of legislation."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Nobody on this side has suggested as the Hon. Minister at any rate had credited us. I do not think anybody on this side suggested like that. I do not think we, on this side, contradicted the scope of the Bill and the wonderful intentions of Government."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :— " How can I accept what the hon. Leader of the Opposition says when he was here only for some time yesterday and had come here

to-day only now? He does not know what has happened in his absence. Certain hon. Members did make such observations." (Laughter.)

SRI P. RAMAMURTHI :—" I may inform the Hon. Minister that even as a Minister is able to follow the proceedings of the House when he is not present, we on this side also are able to follow the proceedings of House, word for word, in our absence. We have made arrangements for that." (Opposition cheers.)

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" That is wrong, Sir. The Hon. Minister who is in charge of this Bill has always been present here. He was bodily and mentally present here all along." (Laughter.)

SRI S. RAMALINGAM :—" On a point of Order, Sir. The hon. Member says that the Hon. Minister was mentally present. I do not know how he understood it." (Laughter.)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I did not know till now that the hon. Leader of the Opposition was also advanced in telepathy. I think it will do him much good since he has to correspond with countries far away. (Laughter.)

" I admit that the definition of the word ' agriculturist ' has been very wide and gave room for certain drawbacks, I may say malpractices. We know it. But still, we deliberately adopted that definition because we wanted to avoid any litigation on the score as to who is an agriculturist or not. On that ground, we did not want to encourage litigation. That is why we made the definition very wide. Even though some other people who ought not to be protected did come under that definition, it did not matter for the large body of agriculturists, and cultivators were protected. That was the point. I know certain instances wherein some well-to-do people have sought protection under this Act. I know one zamindar (Sri S. Ramalingam : ' Name, Sir '). It is not in the public interest to disclose the name, even though his zamin is abolished, he still possesses some land who spends his money lavishly and—had borrowed much and evaded his creditors seeking protection under this Act. He presented a petition that as an agriculturist coming under the scope of this Act, he should be protected. I know another instance where one gentleman took a loan of two lakhs. Simply because he possessed a small patch of land, under this Act he is still evading his creditor. So we have to decide how best to restrict the wide meaning of the word ' agriculturist ' with regard to protecting his indebtedness. I hope all the legal acumen of the hon. lawyer Member would be available for that purpose.

" Another aspect we should bear in mind is that after the passing of the Act the rural credit system has broken down. There is no gainsaying that. It is now very difficult for the poor man, the poor cultivator, to get money. The other day a large number of hon. Members narrated how difficult it is for a poor

17th December 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

cultivator to get even Rs. 100 for purchasing a pair of bullocks or to buy manure or seed. That is a fact. In the rural parts it is difficult to find money because if one were to lend money to an agriculturist there is always the lingering fear in his mind that at any time the Legislature may suddenly pass an Act wiping off all the debts of the agriculturists. They have got that substantial fear. That is why they do not lend money. Rural credit cannot be met by co-operative banks alone. The requirements of the agriculturists are so great that only private rural credit will help them to a large extent, especially in the villages. Therefore, we should see that this rural credit system is not jeopardised.

" Some people spoke about the Agriculturists' Debt Relief Act of 1938. That is an Act altogether different from this. That Act was for scaling down debts. Therefore, it is an entirely different Act. Some hon. Members have confused themselves deliberately while some were confused because they did not know the correct scope of the previous Act.

" The charge was levelled that in bringing about lelgislation, Government should appoint a committee of this House to go into the matter and not depend upon the report of a Committee of their own party-men. I hope all hon. Members would admit that that party runs the Government, and so bears the burnt of administration. When that is the fact, why should not they consider the views of their own party first? It is not as if the views of hon. Members of this House would not be taken note of or would be unattended to. It does not mean that we shut the door to the Opposition in regard to their view-points. Certainly when the comprehensive Bill is brought before the House, the views of each and every party represented in the House would be taken into consideration. If it is found absolutely necessary we would refer it to a Select Committee. There is nothing preventing them from offering their views to the Select Committeed.

" The hon. Member, Mr. Panchaksharam, said that the moratorium did not apply to co-operative and Government loans. There is reason why Government and Co-operative Banks are exempted. The co-operative bank and the co-operative administration is intended for the good of the people. The money goes for giving capital to the people in the rural parts for agriculture and other purposes. Another reason is that a bank is not like an individual. The private lender does not care for the benefit of the man to whom he lends his money. But a Co-operative bank is not like that. It lends money to help the agriculturist and the ryot. The Co-operative banks unlike private individuals do not harass the ryots. The money collected from one ryot who re-pays his dues is utilised for lending to another who is in need. Therefore it is necessary that we should not stop them from collecting the dues from the ryots, for after all that money is further utilised in helping the ryots only. In a Welfare State, the Government exists for the sake of the people and as such, dues to Government should not be delayed because the

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [17th December 1954

dues when collected are after all going to be utilised in another public sector. When we see how many times recovery of takkavi loans and well-subsidiers are postponed, one could easily infer that Government are not there to harass the people.

4-10 p.m. "Therefore, there is no fear that the Government would harass the people. That is why in the case of these two categories of debts the Government thought that they could be collected. This matter has already been discussed at length and I do not want to take up the time of the House. I would therefore request hon. Members to pass this short Bill which extends the life of the present Act by a few days only. Within that time we will all put our heads together and see that a very reasonable piece of legislation is enacted. As pointed out by the hon. Member, Sri Swayamprakasam, those persons who are taking advantage of the provisions of the Act and are escaping, will also be brought in. I particularly request the hon. Member Sri Swayamprakasam to help me in seeing that these rich people—somehow all these people are in Tanjore or most of them are there it is said—do not get any benefit from this legislation."

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954, be taken into consideration at once.' "

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—" We shall now take up the clause by clause consideration of the Bill."

Clause 2.

MR. SPEAKER :—" I now call upon the hon. Members to move the amendments they have given notice of to this Clause. The hon. Member Sri P. Rangaswami Reddiar will first move his amendments."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Sir, I move—

'*In item (i) for the words " before the* 1st *March* 1955 ", substitute *the words " before the* 1st *March* 1955 *and suits filed after the commencement of this Act shall be dismissed with costs if any* ".'

Before speaking on the amendment, I wish to express a grievance. Of Course, all lawyer Members are expected to know the Act. From 10 a.m. in the morning till now I am trying to get Act V of 1954 through the Secretary of the Legislature either from the Library or from some other place. I wanted it for reference and return but I am not able to get the Act. I am not much worried about it but I wish to point out that this is the state of affairs

17th December 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

prevailing. If an Act containing some 50 or 100 Sections is required for reference and if the same is not available for reference and return, I do not know how we can function here effectively.

" Now, so far as this amendment is concerned, of course, lawyer Members know that Section 3 of the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1954, deals with bar of suits and applications. The expression ' bar of suits ' is defined in several statutes, for instance, in Section 11 and Order 11, Rule 2 of the Code of Civil Procedure and 67-A of the Transfer of Property Act. But in all these statutes, the provision relating to bar of suits would simply say that any suit instituted after the commencement of the Act shall be barred. The Section would not contain specific words like ' If suits are instituted after the commencement of this Act, they shall be dismissed with costs.' Here, in this Act, Section 3 deals with bar of suits and Section 4 deals with stay of pending suits and proceedings. Section 3 says that no suit shall be instituted after the commencement of the Act against an agriculturist for the recovery of a ' debt ' as defined under the Act. In some courts suits are instituted against agriculturists and on the plaint allegations, they are taken on file and summons is issued. If the defendant comes forward and pleads that he is an agriculturist entitled to the benefits of the Act, then the question arises whether the suit is not maintainable or barred under this Act. Several courts have expressed the view that there are no words in the Act to the effect that the suits so instituted should be dismissed with costs. That is the difficulty experienced and this is felt especially in mufassal Courts. In order to be more specific and to enable the agriculturists to get the benefit, I have introduced the words ' Suits filed after the commencement of this Act shall be dismissed with costs if any '. There is absolutely nothing wrong in this amendment and I hope the House will accept it."

MR. SPEAKER :—" Is any hon. Member seconding this amendment? "

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" Sir, I second it."

MR. SPEAKER :—" Hereafter, as soon as an hon. Member moves an amendment, some other hon. Member must second it immediately."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Sir, I am moving the other amendment standing in my name—

' Add *the following as item (iii)* :—

" *(iii) Provided further that a suit shall not be deemed to be a suit not for the recovery of a debt, on the ground that the debt was not borrowed for or utilised for agricultural purposes* ".' "

SRI T. SHANMUGAM :—" Sir, I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" The other hon. Members will move the amendments standing in their names."

SRI C. H. KANARAN :—" Sir, I move—

' *In item (i), for the figures, letters and word* " 1st *March* 1955 " substitute *the figures, letters and word* " 1st *August* 1955 ".' "

The amendment was duly seconded.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move—

' For *the words, figures and letters* " *before the* 1st *March* 1955," substitute *the words, figures and letters* " *before the* 1st *June* 1955 ".' "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second the amendment."

SRI R. KRISHNAN :—" Sir, I move—

' *In item (i), for the figures* " 1955 ", substitute *the figures* " 1957 ".' "

The amendment was duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Sir, I move—

' For *the figures, letters and word* " 1st *March* 1955 ". substitute *the figures, letters and word* " 1st *March* 1956 ".' "

The amendment was duly seconded.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I beg to move—

' For *the words, figures and letters* " *before the* 1st *March* 1955 " substitute *the words, figures and letters* " *before the* 31*st August* 1955 *and during which time and before* 30*th June* 1955 *a report from a special committee to be constituted for the purpose herein stated be made available to Government recommending suitable means for enacting a comprehensive legislation with a view to give actual relief to indebted agriculturists by wiping off or scaling down all arrears of rent and other debts in deserving cases after enquiring into the nature, depth, etc. of the debt and also suggesting provision for cheap credit facilities to agriculturists* ".' "

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, it looks like a resolution rather than an amendment to a clause in a Bill."

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister will now straighway reply to all these amendments."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I oppose all the amendments, Sir."

17th December 1954]

MR. SPEAKER :—" I shall now put the amendments one by one to the vote of the House. I shall now put the amendments of the hon. Member, Sri P. Rangaswami Reddiar. The question is—

'In item (i), *for* the words " before the 1st March 1955 ", *substitute* the words " before the 1st March 1955 and suits filed after the commencement of this Act shall be dismissed with costs if any". ' "

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'*Add* the following as item (iii) :—

" (iii) **Provided further that a suit shall not be deemed to be a suit not for the recovery of a debt on the ground that the debt was not borrowed for or utilised for agricultural purposes." ' "**

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" I shall now put the amendment of the hon. Member Sri C. H. Kanaran. The question is—

' In item (i), *for* the figures, letters and word " 1st March 1955 ", ***substitute* the figures, letters and word " 1st August** 1955 ".' "

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" I shall now put the amendment of the hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan. The question is—

'*For* the words, figures and letters " before the 1st March 1955 ", *substitute* the words, figures and letters " before the **1st June 1955 ". ' "**

The motion was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided thus— 4-20 p.m.

Ayes—24.

Sri P. Ramamurthi.
„ M. Kalyanasundram.
„ T. C. Narayanan Nambiar.
„ C. Kandasamy.
„ K. T. Raju.
„ S. Ramalingam.
„ S. Vadivelu.
„ K. C. Gopalan Unni.
„ V. Madananopal.
„ P. K. Gopalakrishnan.
„ N. Sivaraj.
„ A. K. Subbiah.
Sri K. V. Ramaswami.
„ T. S. Arthanari.
„ P. Venkatesha Sholagar.
„ N. K. Palanisami.
„ K. Madavan Nambiar.
„ E. T Kunhan.
„ C. H. Kanaran.
„ R. Krishnan.
„ M. Manickasundaram.
„ M. Palaniyandi.
„ A. Rathinam.
„ D. Dasarathan.

Noes—85.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
„ A. B. Shetty.
„ M. A. Manickavelu Naicker.
Sri K. Rajaram Naidu.
„ B. Bhakthavatsalu Naidu.
„ P. G. Karuthiruman.
Sri S. C. Virupakshiah.
„ N. Mahalingam.
„ P. K. Thirumurthi.
„ R. Kuppuswami.
„ N. Mounaguruswami Naidu.
„ S. R. Arumugam.
„ P. S. Rangaswami Naidu.

[17th December 1954

Noes– 85-cont.

Sri P. G. Manickam.
The Hon. Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi.
Sri N. Ramakrishna Ayyar.
,, M. R. Ramachandran.
,, O. Venkatasubba Reddi.
,, S. Panchaksharam.
,, H. M. Jagannathan.
,, R. Thangavelu.
,, A. Ramachandra Reddiar.
,, K. S. Ardhanareswara Gounder.
,, M. P. Periyaswami.
,, A. Sambasivam.
,, P. M. Munuswami Gounder.
,, O. A. Nanjappa.
The Hon. Sri B. Parameswaran.
,, ,, S. S. Ramasamy Padayachi.
Sri M. S. Munisamy Pillai.
,, V. S. Chinnasami Naidu.
,, A. Ayyanar.
,, V. Muthu.
,, S. Thinakarasami Thevar.
,, V. Chinnaiah.
,, T. V. Sannasi.
,, Antony Peter.
,, N. Rajagopal.
,, R. M. Palaniappan.
,, M. D. Thiagaraja Pillai.
,, S. Arumugam Pillai.
,, M. Marimuthu.
,, L. Anandan.
,, G. Krishnaswami Padayachi.
,, G. Vagheesam Pillai.
,, A. S. Sahajanandam.
,, K. Parthasarathy.
,, M. Jagannathan.
Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar.
,, G. Govindan.
,, AR. A. RM. Chokkalingam Chettiar.
,, S. Jayarama Reddiyar.
,, M. Kandaswami Padayachi.
,, R. Krishnaswami Naidu.
,, P. Chellathurai.
,, K. Shanmugham.
,, S. Ramasamy Naidu.
,, P. Urkavalan.
,, T. Ganapathy.
,, R. S. Arumugam.
,, V. Arumugam.
,, P. Selvaraj.
,, K. Ramasamy Doss.
,, S. N. Somayajulu.
,, I. K. Subramania Pillai.
,, Y. Manjaya Shetty.
,, K. Venkatramana Gowda.
,, K. Ishwara.
,, K. P. Kuttikrishnan Nayar.
,, T. Ananta Pai.
,, K. H. Bomman.
,, N. C. Ramasami Kander.
,, S. Somasundara Goundar.
,, G. Samia Koorayar.
,, N. Gopala Menon.
,, V. R. Nagarajan.
,, E. K. Sankara Varma Raja.
,, K. Aranganathan.
,, M. Venugopala Gounder.
,, A. Muthuswamy.
,, T. Manavalan.
,, K. Uppi.
,, K. Kunnhi Mehamed Shajee.
,, K. R. Viswanathan.
,, V. Govindasamy Naidu.

Neutral—20.

4-30 p.m. Sri S. Swayamprakasam.
,, V. Gopala Gounder.
,, M. P. Subramanyam.
,, K. R. Sambandam.
,, P. Rangaswami Reddiar.
,, T. Shunmugam.
,, A. Govindasamy Nayagar.
,, S. P. Thangavelu.
,, A. Veloo.
,, K. S. Lakshmipathi Nayagar.
Sri R. Rangasamy Goundar.
,, P. R. Rajagopala Gounder.
Dr. K. B. Menon.
Sri M. Narayana Kurup.
,, K. T. Sreedharan.
,, C. Kunhirama Kurup.
,, P. Kunhirama Kidav.
,, O. Koran.
,, K. Moidu.
,, C. Velukkan.

Ayes—24; Noes—85; Neutral—20.

The amendment was lost.

The amendment of Sri M. Kalyanasundram was, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri R. Krishnan was put and lost.

The amendment of Sri T. C. Narayanan Nambiar was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

17th December 1954]

Clauses 3 and 4.

MR. SPEAKER :—" All the amendments to these clauses, which have been given notice of, are consequential amendments."

Clause 3 was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

New clause after clause 1.

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri P. Rangaswami Reddiar will now move his amendment for inserting a new clause after clause 1."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not know whether that amendment will be in order. It seeks to amend the original Act itself."

MR. SPEAKER :—" I wish to know whether the amendment given notice of by the hon. Member seeks to amend the parent Act."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Yes, Sir."

MR. SPEAKER :—" Then, it is out of order."

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I move—

' *That the Bill be passed into law.*' "

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1954, be passed into law.' "

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

IV.—NON-OFFCIAL BILL.

SITTINGS OF THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS MARUMAKKATTAYAM (AMENDMENT) BILL, 1954 (L.A., BILL NO. 16 OF 1954).

MR. SPEAKER :—" Sri T. C. Narayanan Nambiar wants to say something."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, since a majority of the Members hailing from Malabar desire that the Joint Select Committee appointed to consider the Madras Marumakkatayam (Amendment) Bill should be permitted to sit in Malabar, I request the Hon. Leader of the House to accede to this desire and move a motion soliciting the leave of the House for enabling the Committee to sit in Malabar."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I agree to the Select Committee sitting in Malabar. Under rule 99 of the Madras Assembly Rules, I move—

> ' *That the leave of the House be granted to the Joint Select Committee appointed to consider the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill*, 1954 (*L.A. Bill No.* 16 of 1954), *to hold its sittings in Malabar whenever the Committee considers it necessary to do so*.' "

The motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT RESOLUTION *RE*

RATIFICATION OF THE AMENDMENT OF THE SEVENTH SCHEDULE PROPOSED UNDER THE CONSTITUTION (THIRD AMENDMENT) BILL, 1954.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

> ' *This House ratifies the amendment of the Seventh Schedule to the Constitution of India proposed to be made by the Constitution* (*Third Amendment*) *Bill*, 1954, *as passed by the two Houses of Parliament*.'

" Soon after the second World War broke out, certain essential commodities such as food articles, were in short supply and their prices also shot up. The Government of India thereupon issued certain Control Orders under the Defence of India Rules to regulate the supply and prices of these essential articles. As the Defence of India Rules ceased to be operative after 30th September 1946 and as it was necessary to continue the control Orders, the Government of India enacted a self-contained Act called the Essential Supplies (Temporary Powers) Act, 1946, for the exercise of powers in relation to the production, supply and distribution of some of the esesntial articles. The Act, as stands to-day, is valid till 25th January 1955 and is applicable to the following articles :—

(i) Foodstuffs;
(ii) Cattle fodder;
(iii) Cotton and woollen textiles;
(iv) Raw cotton;
(v) Cotton seed;
(vi) Paper;
(vii) Petroleum and Petroleum products;
(viii) Spare parts of mechanically propelled vehicles;
(ix) Coal;
(x) Iron and steel; and
(xi) Mica.

" Although the position in regard to the supply and prices of the essential articles referred to above has improved, still the Government of India consider that they should be clothed with adequate

17th December 1954] [Sri C. Subramaniam]

powers to control the supply and distribution of foodstuffs, cattle-fodder, cotton, jute and their products, fertiliser-mixtures and imported goods, so that any possible emergency might be squarely met. They therefore mooted a proposal to amplify entry 33 of List III (Concurrent List) of the VII Schedule to the Constitution so as to include the essential commodities mentioned above and invited the views of the State Governments on the proposal. Although the amendment would take away the exclusive right of the State Governments to legislate in respect of the commodities in question, this Government considered that the Centre has always a prominent part to play in regard to the distribution of essential articles which are in short supply and that the larger public interests would be served by the Centre exercising concurrent powers in this regard. They, therefore, conveyed their general concurrence to the amendment, and at the same time, pointed out that the powers sought by the Government of India should be exercised by them only in circumstances of exceptional emergency and that too after closest consultation and with maximum concurrence of those State Governments.

"The Amendment Bill was passed by the requisite majorities both by the Lok Sabha and Rajya Sabha and it has now been referred to State Governments for ratification by the Legislatures before being presented to the President for his assent. The Bill requires to be ratified by the Legislatures of not less than one half of the States specified in parts A and B of the first schedule to the Constitution. The Bill has been necessitated on account of the larger considerations of planning and co-ordination. There is no intention on the part of the Centre to encroach upon the domain of the States and this had been made clear during the debate in the Parliament.

"Hon. Members may be aware that though legislation in respect of these goods is in the State List, Article 369 of the Constitution of India empowers the Central Government to legislate in respect of them as if it is a matter in the Concurrent List for a period of five years from the commencement of the Constitution. That period of five years expires on 25th January 1955. The question for consideration by the House is whether that power should continue to be vested concurrently in the Central and the State Governments. If the control of production, supply and distribution is to be effective, the control should be All-India Control; control by certain States will not be effective. Control by the Centre will be in the best interests of the country as a whole.

"Some hon. Members seem to think that we are surrendering our powers to the Central Government. I have absolutely no doubt that our State will be considerably benefited by the control of these goods by the Centre. We have no cause to oomplain against control by the Centre. Whenever the Central Government exercise their power, I have no doubt that they will take into consideration the views of the State Governments. In these circumstances,

[Sri C. Subramaniam] [17th December 1954

we need not be under the impression that we are surrendering to the Central Government a power which is necessary for the administration of this State.

"I commend this resolution for the unanimous acceptance of the House."

4-40 p.m. MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'This House ratifies the amendment of the Seventh Schedule to the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (Third Amendment) Bill, 1954, as passed by the two Houses of Parliament.' "

* SRI N. K. PALANISAMY :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இப்பொழுது பிரேரேபித்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்க்கிறேன். தற்சமயம் மாகாணத்திற்கு இருக்கக் கூடிய சுதந்தரத்தை மத்திய சர்க்காருக்கு வாங்கிக் கொடுப்பதாக இது இருக்கிறது. இந்திய அரசியல் சட்டம் 369 ஆவது பிரிவு பிரகாரம் மத்திய சர்க்காருக்கு எவ்வளவோ அதிகாரம் இருந்த போதிலும் இப்பொழுது அதில் கொஞ்சம் அதிகாரம் இல்லை. இது வரையில் மத்திய சர்க்காருக்கு விவசாய பொருள்களின் உற்பத்தி சம்பந்தமான அதிகாரம் அவர்கள் கையில் இருந்தது. இந்த 369 ஆவது பிரிவு பிரகாரம் அவர்களுக்கு இம்மாதிரி ஐந்து வருஷங்களுக்கு அந்த அதிகாரம் இருந்து வந்தது. இப்பொழுது அந்த அதிகாரம் அவர்களுக்குத் தீர்ந்து விட்டது. அதை மறுபடியும் பெறுவதற்கு இந்த தீர்மானத்தை இங்கு இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். உண்மையாக பார்க்கும்போது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவோ அதிகாரம் இருக்கும்போது இந்த விவசாயப் பொருள்கள் சம்பந்தமாக அதிகாரம் மாகாண சர்க்காரிடம் விட்டிருக்க வேண்டும். அப்படி விடாமல் அதையும் இப்பொழுது ஐந்து வருஷங்கள் கழிந்தவுடன் எடுத்துக்கொள்வது என்பது சரியல்ல. மாகாண சர்க்காருக்கு விவசாய பொருள்களின்மீது அதிகாரம் இருந்தால்தான் மாகாண சர்க்காருக்கு எவ்வளவோ காரியங்களைச் செய்ய முடியும். குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால் யுத்த காலத்தில் வங்காளத்தில் அரிசி இல்லாமல் ஜனங்கள் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் அவர்களுக்கு தக்கபடி அரிசி கொடுக்காமல் இருந்ததும் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். மற்றும் பஞ்சாப் அரிசி மதராசுக்குப் போய்க்கொண்டும் மதராஸ் அரிசி பஞ்சாப்புக்குப் போய்க் கொண்டுமிருந்தது. இவ்விதம் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குத் திருப்பி திருப்பி அனுப்பும்படியான நிலை ஏற்பட்டிருந்தது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதனால் ஜனங்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். இப்பொழுது நமக்கு சுதந்தரம் வந்துவிட்டது. அதனால் கண்டிப்பாக இந்த அதிகாரத்தை நாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கக்கூடாது. இந்தியாவிலுள்ள பாதி மாகாணங்கள் இந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்தால் அதை ஒப்புக்கொண்டதாக ஆகும் என்று இந்தத் தீர்மானத்தை நமக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலுள்ள பல மாகாணங்கள் இதை எதிர்த்திருக்கின்றன. பம்பாய் ராஜ்யம் இதை எதிர்த்திருக்கிறது. அதனால் நாமும் இதை எதிர்க்கவேண்டும். இப்படி பல மாகாணங்கள் இதை எதிர்த்திருந்தும் ஏன் இதை மறுபடியும் இங்கு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. எந்தெந்த வகைகளில் மாகாண சர்க்கார் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று அரசியலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது நமக்கு இப்பொழுது ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பின் கிடைத்திருக்கும் இந்த அதிகாரத்தை நாம் ஏன் மறுபடியும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் ? விவசாயப் பொருள்கள் பேரிலுள்ள அதிகாரம் மாகாண சர்க்காருக்குத் தான் இருக்க வேண்டும். அது மத்திய சர்க்காருக்கு இருக்கக் கூடாது,

அன்றே இதைப்பற்றி சொல்லி இருக்கிறார்கள், ஐந்து வருஷங்கள் முடிந்தவுடன் மாகாண சர்க்காருக்குக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று. இந்த முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால் கண்டிப்பாக இது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருக்கும். ஏற்கெனவே இருப்பது என்னவென்றால் ராஜ்யத்தில் ஏதாகிலும் நெருக்கடி ஏற்பட்டால் ராஜ்ய சபையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக்கொண்டால் இதை மற்றும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிக்க முடியும் என்றிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது ஏன் மத்திய சர்க்கார் இந்த அதிகாரத்தை பிடுங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஒருவரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது. கனம் மந்திரி அவர்கள் இதை வாபீஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். இதை எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் எதிர்த்து ஓட்டளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* Sri M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Speaker, I feel that no grounds have been made out for the amendment of the Constitution at this juncture. As has been already pointed out by the Hon. the Leader of the House, this Constitution was framed at a time of economic crisis when this country had not completely recovered from the shocks of war and the wounds of partition. Even then, the framers of the Constitution who had the benefit of experience of the working of the Government of India Act 1935 having given their fullest consideration to the matter, thought that these were not fit subjects to be included either in the Union List or in the Concurrent List, but that they should be included in the State List. Because of the emergency then prevailing, they thought it fit and sufficient to arm the Centre with power to legislate on and regulate these matters only for a temporary period of five years. Now, if a case has to be made out that the time should be further extended or that the powers should be assumed by the Centre permanently, at least the same conditions as were prevailing then or worse conditions should exist to-day. But from the pronouncements of the Ministers of the Central Government and also of the State Government—we are happy over those pronouncements—we understand that the situation has considerably eased due to the effective working of the Five-Year Plan and also due to the generosity shown to us by Nature. We have, therefore, turned the corner. The food situation is satisfactory and the Governments, both at the Centre and in the State, claim that they have got sufficient reserve stock with them to meet any emergency. Under such circumstances, an ordinary man cannot understand the reasoning given for the amendment of the Constitution proposed to be made. We must go into the matter deeper. This proposal only indicates a growing tendency in our country to concentrate all power in the Central Executive and aim at more and more centralisation. Our Constitution begins by saying that it is a Union of States which implies that it is federal in nature. But, considering the fact that all residuary powers are vested in the Centre, that the most important items or subjects are included in the Union List and the Concurrent List and that the unimportant subjects are included in the State List, one can really understand

[Sri M. Narayana Kurup] [17th December 1954

the bias. Therefore, though it can be called a Federal Constitution, it is in sprit a Unitary Constitution. Now, not being satisfied with that and dicetly in opposition to the Directive Principles contained in the Constitution which promise us decentralised power and economy, the Government have a growing tendency—and this is only a thin end of the wedge—to clothe the Centre with more and more power. Now, Sir, it is clear that there is no emergency, but the Central Government want to be prudent, and not to be taken unawares by not being fully armed to meet any unforeseen emergency. If that were not so, there is ample provision in the Constitution itself to meet such situations. Not only in regard to the items proposed to be transferred to the Concurrent List from the State List but in regard to all the items included in the State List, the Parliament can legislate under Article 249 of the Constitution if the Council of State passes such a resolution by a majority of not less than two-thirds of the members present and voting. Of course, it will be effective for only one year, but if the emergency is such that powers are needed for a longer period, then nothing prevents the Parliament, with an overwhelming majority for the ruling Party, from making permanent legislation or from making any changes in the Constitution during that period of one year.

4-50 p.m. " Therefore, as I said, this can be justified only for increasing centralisation. Then, it was mentioned that this State was also consulted before the constitutional amendment was pushed through, but the answer or the reply given there was itself with reservation. It has been suggested that though the Centre may take over these items, it will not be exercised as a matter of course or without consulting the State Government. When one is armed with power, we know how there is a tendency on his part to use it. All these reservations or use of the expressions like 'exceptional circumstances' and all that are thrown to the winds. The very existence of that power gives a tendency for them to use it. I am sure that, though our Government may feel that it would not be used without consultation between them, if at all it is used at any time it will be at the sweet will and discretion of the Central Parliament and Central Government. When all these items were under the Central Government, we have had considerable experience of how they were dealt with and how the Central Government had been using their powers. Can we say that during all this time when the Central Government was directly exercising control over food, cotton and other materials, real justice was meted out to the States? While we were starving for want of foodstuffs, our necessity and plight were being exploited by surplus States as their voices carried more weight with the Central Government. While we produced cotton, the Central Government through the Textile Commissioner at Bombay, commandeered all our cotton. As a result of this, all our handlooms and factories had to greatly suffer. All the raw materials were thus commandeered by the Central Government without any regard for the necessities of the State

from which those materials were commandeered. So, the working has not at all been happy in the past. Though we may say for courtesy's sake that it was working well, I must say that it was not at all working satisfactorily in the past. However, if there is a national emergency, we do not mind the Central Government's requiring or taking over such powers. But at this stage, we feel there is no necessity and so I oppose this amendment.''

* **Sri V. GOPALA GOUNDER** :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆமோதிக்கக் கூடாதென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பிரேரேபிக்கிற காலத்தில் இந்தத் திருத்த மசோதாவானது ஏற்கெனவே ராஜ்ய சபையாலும், பார்லிமெண்டாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஆகவே இதை நாமும் அங்கீகரிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று கூறினார். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 7-வது ஷெட்யூலின் கீழுள்ள Concurrent லிஸ்டில் 33-வது entry இருக்கிறது. அந்த 33-வது எண்ட்ரி வியாபார விஷயமாகும். ஆகையால் எந்த விதத்திலே வியாபாரத்தைத் திருத்தியமைப்பது, எந்தெந்த பொருள்கள் விஷயமாக அமைப்பது என்பதையெல்லாம் இந்த விதி சுட்டிக் காட்டுகிறது. அந்த விதி Concurrent லிஸ்டில் இருப்பதால் பார்லிமெண்டும், ராஜ்ய சர்க்காரும் அது விஷயமாக சட்டம் இயற்ற நியாயம் உண்டு. அந்த முறையிலே முதல் முதலிலே பார்லிமெண்டிலே இது விஷயமாகச் சட்டத்தை உண்டாக்கினார்கள். ராஜ்ய சர்க்கார்களும் இது சம்பந்தமாக கலந்தாலோசிக்கப்பட்டன. ஆகையால் இந்த சர்க்காரும் அதை ஆமோதித்தார்கள். அந்த சட்டம் இந்த ராஜ்யத்திலும் அமுலுக்கு வரும். 4-53 p.m.

" இந்த திருத்தத்திலே சொல்லியிருக்கிறபடி உணவுப்பொருள்கள், பருத்தி, சணல் இவைகள் சம்பந்தப்பட்டவரை ஐந்து வருஷத்திற்கு பரீட்சார்த்தமாக பார்லிமெண்டிலே சட்டம் ஏற்படுத்தலாம் என்று 369-வது பிரிவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன்கீழ்தான் இந்த உணவுப்பொருள்கள், பருத்தி, சணல் ஆகியவைகள் ஐந்து வருஷத்திற்கு சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்த வருஷம் ஜனவரி 25-ஆம் தேதியோடு கெடு முடிவாகிறபடியால் மறுபடியும் உணவு உற்பத்தி அதிகாரத்தை நீடித்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் பார்லிமெண்டின் திருத்தத்தை கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

" ஏற்கெனவே இந்தச் சட்டம் பார்லிமெண்டிலும், ராஜ்ய சபையிலும் வருவதற்கு முன்னாடியே அந்தந்த ராஜ்ய சர்க்கார்களை இது விஷயமாக அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் பம்பாய் சர்க்கார் கண்டிப்பாக இதற்கு எதிர்ப்பைத் தெரிவித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த சர்க்கார் இதுவரை யாதொரு பதிலும் சொல்லவில்லை. ஆகவே பின்னாடி பார்லிமெண்டில் விவாதத்திற்கு ஆக்ஷேபனை இருந்தும்கூட அது சட்டமாக அங்கே நிறைவேறியது. நம் ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் இது அனேகமாக அமுலுக்கு வராத நிலையில் வந்துவிட்டது.

" என் அங்கு எதிர்க்கப்பட்டது என்றால் ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னபடி எல்லா அதிகாரங்களையும் தங்கள் கையிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் பார்லிமெண்டில் திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. ஏனெனில் உணவுப் பொருள்கள் என்ற விஷயத்தில், எண்ணெய் வித்துக்கள், மாட்டுத் தீவனங்கள், பருத்தி ஆகியவைகள் சேர்ந்திருக்கின்றன. ' மேலே சொன்ன பொருள்கள் அனைத்தும் நம் நாட்டில் விளையக்கூடிய வஸ்துக்கள். இது சம்பந்தப்பட்டமட்டில் நம் நாட்டிலே நம் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருந்தால் அந்த பொருள்கள் ஜனங்களுக்குச் செவ்வனே விநியோகம் செய்வதற்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். அம்மாதிரியான சட்டத்தை ராஜ்ய சர்க்கார் ஏற்படுத்திக்கொள்ளுவது நல்லது. இந்த அதிகாரத்தை ஏற்கெனவே பார்லி

மெண்ட் வைத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். இப்பொழுது பார்லிமெண்டுக்கு நாம் அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்லுவது அவ்வளவு பிடித்தமானதல்ல. சுதந்தரத்திற்குப் பிறகு அரசியல் சட்டம் வந்தகாலத்திலே இந்த அதிகாரம் அவர்கள் இடத்திலே இருக்கலாம். பிறகு அந்தந்த ராஜ்யத்தின் நிலைமை சரியானதற்குப் பிறகு வருஷா வருஷம் அந்தந்த அதிகாரத்தை ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்கு விட்டுவிடலாம். நிரந்தரமாகப் பார்லிமெண்டிலே சட்டம் ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்ற நோக்கம் இருக்குமானல் ஐந்து வருஷத்திற்கு மாத்திரம் ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டிலிருந்தே இது தெரிகிறது. சென்னை ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் உணவுப் பொருள்கள் சம்பந்தமாக நிலைமை ரொம்ப திருப்திகரமாக இருக்கிறதென்று சொல்லு கிருர்கள். அப்படி இருக்கும்போது நம் நாட்டு ஜனங்களுக்கு ஒரு சௌகரியம் வருவதற்கு நம் சர்க்காரிடம் அதிகாரம் இருக்கவேண்டும்.

" உணவுக் கட்டுப்பாடு இருந்த காலத்தில் இந்த அதிகாரம் பூராவும் பார்லிமெண்ட்டு கையில் இருந்தது. அந்த சமயத்தில் நம் நாடு குழப்பம் செய்தால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. அப்பொழுது முதல் மந்திரியாக இருந்த கனம் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் ஏதோ ஒரு தந்திரமாக சட்டத்தை மாற்றி நமக்கு ஒரு நிவாரணம் கொடுத்தார். இப்பொழுது நம் நாட்டில் உணவு நிலைமை நன்ருக இருக்கிறது. நம்மிடத்திலே அதிகாரம் இருந்தால் நம் நாட்டின் தேவைக்குத் தகுந்தபடி உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யவும், விநியோகம் செய்யவும், மற்ற எந்த விதமான சௌகரியம் செய்வதற்கும் முடியும். ஆகவே இந்த அதிகாரத்தை அவர்களிடத்தில் கொடுப்பது நல்லதல்ல. நம்முடைய பக்கத்திலே இருக்கும் பம்பாய் சர்க்கார் எதிர்த்திருக்கிருர்கள். இன்னும் சில ராஜ்ய சர்க்கார்களும் எதிர்த்து இருக்கின்ருர்கள். ஆகவே நாமும் நம் கையில் இருக்கும் அந்த அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. கொடுப்பதினல் நமக்கு லாபமில்லை. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இருந்த காலத்தில் இந்த அதிகாரம் அவர்கள் கையில் இருந்ததினல் சண்டையின்போது உணவுப்பொருள்களை ராணுவத்தினர் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள். ஜனங்களுக்கு சமயத்தில் உணவு கிடைக்காமல் ரொம்பவும் கஷ்டம் ஏற்பட்டது. ஜனங்கள் பஞ்சத்தால் துன்பப்பட்டார்கள். அந்த மாதிரி மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த உணவுப்பொருள்களின்மீது அதிகாரம் இருக்குமானல் நம் நாட்டு மக்களுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். திடீரென்று மத்திய சர்க்கார் ஒரு உத்திரவு போட்டவுடனே தமிழ் நாட்டிலுள்ள உணவுப் பொருள்கள் கல்கத்தாவுக்கோ, புது டெல்லிக்கோ கொண்டுபோகப்பட்டுவிடும். நம் நாட்டு மக்கள் உணவுப் பஞ்சத்தினல் வாடும்படியான நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே இந்த அதிகாரத்தை நாம் கைவிடுவது சரியல்ல. மத்திய சர்க்காரிடம் இது விஷயத்தில் தாட்சண்யம் வேண்டாம். இந்த அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பது நல்லதல்ல. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் எதிர்க்கத்தான் வேண்டும்."

SRI M. PALANIYANDI :—" சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி மந்திரி அவர்கள் பிரேரித்த பிரேரணையை நான் எதிர்த்துப் பேசும்போது சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று எங்கும் பேசப்படுகிறது. சாதாரணமாக வரி இனங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும்சரி வேறு எந்த விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும்சரி மத்திய சர்க்காரிடம் அதிகாரங்கள் குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று பேசப்படுவது யாருக்கும் தெரியும். இருந்தாலுங்கூட ஏதோ ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அரசியல் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட காலத்தில் இருந்த நிலைமைக்கேற்ப ஐந்து ஆண்டு

5 p.m. களுக்கு இந்த அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். ஆனல், மேலும் இது விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்கப்படுகிறது. அரசியல் சட்டத்தின் 7-வது ஷெட்யூலில் ' கன்கரண்ட் லிஸ்ட் ' டில் இது இருக்கிற படியால் இது விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் கேட்டிருக் கிறது. அதை அனேகமாக எல்லா அரசாங்கங்களும் எதிர்த்திருக்கின்றன.

17th December 1954] [Sri M. Palaniyandi]

“ பார்லிமெண்ட் ‘ டிபேட் ’ டைப் பார்க்கும்போது பல ராஜ்யங்கள் இதை எதிர்த்திருக்கிறார்கள். பார்லிமெண்ட்டில் ஒரு அங்கத்தினர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்—

‘ The biggest province in India, the U.P., has expressed no opinion. It is not listed here. Four States have opposed : Assam, Bihar, Bombay and Travancore-Cochin. No replies have been received from Madhya Pradesh, Mysore and Madras. Andhra has it under consideration. Agreement has been expressed by Madhya Bharat, Orissa, PEPSU., Sourashtra and West Bengal. These States put together do not have a population of even one-fourth of the total population of this country. Some of them are small ; some of them, I may be permitted to say, are mostly client States of the Central Government. May I invite the attention of the hon. Minister who moved this amendment some time back, that in the course of his observations, he has said :

‘ To sum up the reactions of the States . . . ’

ஆகையால், பல ராஜ்ய சர்க்கார்கள் இதை எதிர்த்திருக்கின்றன. இருந்தாலுங்கூட அது சட்டசபையில் அங்கு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கென நம்முடைய சபை முன்பும் ஒரு தீர்மானம் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. உண்மையாகப் பார்க்கும் காலத்தில், அதிகாரங்கள் ராஜ்யங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமேயொழிய, மேலும் மேலும் மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகாரங்கள் இருந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்க்க மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது.

“ மத்திய சட்டசபையிலும் சரி, சென்னை சட்டசபையிலும் சரி, ‘ நல்ல மழை இருக்கிறது, உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது. பஞ்சம் இல்லை ’ என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் இந்த மாதிரி அதிகாரங்களை மத்திய சர்க்காருக்குச் சேர்த்துக்கொண்டிருப்பது முக்கியமாக நம் கவனத்திற்குரிய விஷயம். நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லும் காலத்தில், ‘ மத்திய சர்க்கார் சட்டம் செய்யும்போது சென்னை சர்க்காரையும் கேட்டுத்தான் செய்வார்கள் ’ என்று தெரிவித்தார்கள். அதற்கு என்ன முக்கியத்துவம் இப்பொழுது வந்துவிட்டது ? அவர்கள் எடுத்துக்கொள்வதற்கு. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு அதிகாரம் வேண்டுமென்று சொல்லிய பிறகு நிச்சயமாக அந்த அதிகாரங்கள் எல்லாம் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு வந்துதான் தீரவேண்டுமே தவிர, மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்க ஒரு வகையும் இல்லை. அசெம்பிளி மெம்பர்களாகிய நாம் கவனிப்பதற்கு நமக்குள்ள அதிகாரம் மேலும் மேலும் குறைந்துவருகிறது. இருந்த அதிகாரத்தையும் விட்டு விடுவது சரியல்ல.

“ சிமெண்டு விலை கட்டுப்பாடும், விநியோகமும் மத்திய சர்க்கார் கையில் இருக்கிறது. ஐந்து ரூபாய் வரி போடுகிறார்களென்றால், அது யாரிடமிருந்து வருகிறது ? சாதாரண ஏழை மக்கள்தான் அதைக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அந்த அதிகாரத்தை அவர்கள் வைத்துக்கொண்டு, ஐந்து ரூபாய்க்கு அதிகமாக சிமெண்டுக்கு விலை நிர்ணயிப்பது என்றால் அது பொது மக்களைப் பாதிக்கக்கூடியதாகும். அதிகமான அதிகாரங்களை மத்திய சர்க்காரிடமே குவித்துக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல. ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் சில அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டும். ஆகவே, ராஜ்ய சர்க்காரின் அதிகாரத்தை பிடுங்கக்கூடியதாகிய இந்தத் தீர்மானமானது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன். இந்தத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்க்கின்றேன்.”

* SRI T. ANANTA PAI :—“ Mr. Speaker, I rise to support the motion moved by the Hon. the Minister for Finance that the amendment of the Seventh Schedule to the Constitution of India, as passed by the Parliament, be ratified. This Bill involves the amendment of the Constitution itself. Many people feel that this is a simple amendment to the Constitution. I am afraid we cannot make any distinction between a simple amendment and a

serious amendment to the Constitution. Because, I feel that any amendment to the Constitution is serious enough. Under the Constitution, it is necessary that the States must ratify the Centre's taking over some subjects from the State List to the Concurrent List. The Hon. Finance Minister was good enough to answer the other day that as the Central Government had given only three days' time for a reply to be sent regarding their opinion on this amendment, it was not possible for the State to comply with that request. While I support the amendment itself, I would rather prefer to draw the attention of the Central Government in this connexion to the fact that while certain powers are being assumed by them it is necessary that sufficient time must be granted to the State Governments to consider over the matter rather seriously. Because, while this Bill was discussed by the Parliament, I am sure the opinion of this Government was not available with it at that time though the State Government might have subsequently agreed or have fallen in line with them. Why it is necessary that the Central Government should assume such powers is quite a different matter altogether. I think the same thing has happened in the case of other States also. The whole thing is presented to the States as a *fait accompli* after the Parliament had passed this Bill. As it is more or less a post-mortem examination as it were, it is not possible for us to say as to whether these amendments are necessary or not. I do wish that the Central Government had given sufficient time to the States to consider over the matter. Otherwise this might be treated as a precedent with regard to the other amendments that are likely to follow. Though it may be said that this is not a very important amendment, in my opinion all amendments to the Constitution are important enough to deserve the careful consideration and time of the Legislatures of the various States as well. I do not say that as the Centre is assuming additional powers under this amendment, we should not agree to it. I do not think any part of India is greater than the nation itself. If in the interests of the nation it is considered that the Central Government must assume certain powers, I do not know why we should feel shy about it as citizens of India. We need not be afraid that the Central Government are encroaching upon our rights. Because, when some of the subjects are transferred to the Concurrent List, it is done only in cases of emergency. The Central Government assumes these powers only when the paramount needs of the country as a whole are to be safeguarded. It may be argued that to-day we are much better off in the matter of food and controls are not necessary. Sir, it is not as if we should take the present times alone into account. Because, an emergency cannot be foreseen now. In fact, there was a time when different parts of the country were affected by famine. At that time, various State Governments were very anxious to safeguard their own interests. Those who had food

17th December 1954] [Sri T. Ananta Pai]

wanted the maximum amount of profit as they thought that in the interests of their citizens they should get the best price for their producers. On the other hand, those who were starving and who were overpopulated and who could not grow enough foodgrains for their people were very anxious to get foodgrains from other areas as cheaply as possible. Very often, it has been our own experience to see one State trying to benefit while another part of the country was starving. When we were a Composite State, 5-10 p.m.
i.e., before this State was partitioned, it has also been our experience to see that a particular State which was at that time part of the composite Madras State was reluctant to part with its surplus foodstuffs as it thought it should have its own autonomy.

"While we should concede that every State should have its own powers in the overall interest of the country, it is necessary that the Centre must have enough powers to see that the interests of the country as a whole are safeguarded. Now fortunately on account of good rains, on account of the good polices adopted by the Government and the various irrigation schemes started, our food position might have eased. But we must also consider that even the extra food that is grown everywhere will have its own effect. When the prices are stumbling down, the demand is growing from the farmers and growers of food that if the prices of other commodities do not come down proportionately, at least the Government must put a floor level to the agricultural products. That would be a legitimate claim because when big irrigation projects started elsewhere in other parts of the country are able to provide water to the fields in those parts of the country, the people there are able to grow food in greater quantities and that food is available for the other parts of the country also, in the interests of the citizens everywhere. When those food stuffs go to the other parts, that would create a reaction on the price levels in those parts. The prices would come down and reduce the purchasing power of the farmers who will have to dispose of their stocks at the general price levels brought about by the conditions in the whole country. In view of this and because we have not got over our difficulties and also because planning required co-ordinated effort by every part of the country, I do hope that nobody would grudge the Central Government being armed with these powers."

* **Sri M. P. SUBRAMANIAM** :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஒப்புதல் தீர்மானம் மூன்று மாதங்களுக்கு முன் மத்தியசர்க்கார் சட்ட சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டு மாகாண சட்டசபையிலேயும் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையிலே அனுப்பி இருக்கிறார்கள். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி சட்டசபையில் குறிப்பிடும்போது இது ஒரு பெரிய முக்கியமான விஷயம் அல்ல என்றும் நமது சர்க்கார் உணவுப் பொருள்கள், ஆடுமாடுகள், உணவு, பருத்தி முதலியவைகளின்மீதுள்ள அதிகாரத்தை மத்திய அரசாங்கத்துக்கும் மாற்றுவதாகவும், மத்திய அரசாங்கம் இவைகளின் மீது சட்டம் இயற்றுவதற்கு முன் நன்றாக ஆலோசித்து அவ்வப்போது அந்தந்த மாகாணங்களை கலந்து ஆலோசிப்

பார்கள் என்று சொன்னார்கள். சாதாரணமாக அரசியல் சட்டமானது மற்ற சட்டங்களைப்போன்றதல்ல. ஏனென்றால் சாதாரணமாக ஒரு சட்டம் நிறைவேறப்பட்டு சிறிது காலத்திற்குள் அதைமாற்றி அமைக்கவேண்டு மென்ற அவசியம் ஏற்பட்டால் நாம் இந்த சட்டசபையில் திருத்திக்கொள்ளலாம். ஆனால் அரசியல் சட்டத்தை அவ்வாறு அடிக்கடி திருத்த முடியாது. அவ்வாறு திருத்த மசோதாவை இந்த சட்டசபையில் செய்தபின் பிறகு அமல் செய்யும்போதும் மத்திய அரசாங்கம் மாகாண அரசாங்கத்தை கலந்து ஆலோசித்துதான் செய்வார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இப்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள திருத்தத்தைபற்றி மத்திய அரசாங்கம் 1953-ம் வருஷத்திற்குள் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கும்படிகேட்டு இருந்தபோதிலும், இதுவரையில் சென்னை அரசாங்கம் ஏன் தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தைக்கொடுக்கவில்லை. சட்ட சபையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொதுமக்கள் ஆலோசிப்பதற்கு ஒருவித வாய்ப்பும் இதுவரையில் கொடுக்காமல் இருந்தது எனக்குப் புரியவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் 1953-ம் வருஷம் ஆகஸ்டுமாதத்தில் அனுப்பின கடிதத்துக்கு இவ்வருஷம் செப்டம்பர் மாதத்தில்தான் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டது. என்ன பதில் ? இன்னும் ஆலோசித்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறவர்களிடம் நம் ராஜ்யத்திலுள்ள பொது மக்களின் நன்மையை எப்படி இவர்களிடத்தில் ஒப்படைப்பது என்று கேட்கிறேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இவ்விஷயத்தைப்பற்றி எவ்வளவோ ஆறுதல் சொன்னாலும், எங்களுக்குக்கொஞ்சம்கூட நம்பிக்கை இல்லை. தவிர மத்திய அரசாங்கம் உணவுப்பொருள்கள், ஆடுமாடுகள், உணவு, பருத்தி முதலியவைகளின் மீதுள்ள அதிகாரத்தை மாகாண அரசாங்கத்தினரிடமிருந்து மாற்றிக்கொள்வதற்கான விஷயம் ஒரு சாதாரண திருத்தமல்ல. அரசியல் சட்டம் ஆரம்பித்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு பிறகு இந்த திருத்தத்தின் மூலமாக மாகாண அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தை மத்திய அரசாங்கம் மாற்றிக்கொள்வது ஒரு சாதாரண விஷயமல்ல. இம்மாதிரி மாகாண அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்துவிட்ட பிறகு மத்திய அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டுவந்தால் மாகாண அரசாங்க சட்டமானது முரண்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டு, அந்த மாகாண சட்டம் செல்லாது என்று சொல்லுவார்கள். ஆதலால் உண்மையாக, நடைமுறையில் பார்க்கப்போனால், இந்தத் திருத்தம் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக மாகாண அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தை குறைப்பதற்கே கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. இதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் மாகாண அரசாங்கத்தை எப்படி பாதிக்கும் என்ற கண்ணோட்டத்துடன் நாம் இந்த விஷயத்தைக்கவனிக்கவேண்டும்.

"சாதாரணமாக இப்போது அரசியல் சட்டம் ஏற்பட்டு 5 ஆண்டுகள் கூட பூர்த்தியாகவில்லை. ஆனால் அதை இதுவரையில் மூன்று தடவைகள் மத்திய அரசாங்கம் திருத்தியிருக்கிறார்கள். பொதுமக்களின் நன்மைகளைக்கருதி இவ்வாறு திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டது என்று சொன்னாலும், இதுமாகாண அரசாங்கத்தின் உரிமைகளை பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. உதாரணமாக மாகாண அரசாங்கம் பணம் இல்லாமல் எவ்வளவோ காரியங்களை பொதுமக்களுக்கு செய்யமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தாராளமாக பண உதவி அளிக்காமல் இப்போது இருக்கக்கூடிய உரிமைகளையும் பறித்துக்கொண்டால் மாகாண அரசாங்கம் பொதுமக்களுக்கு எவ்வாறு உதவிசெய்யமுடியும். அரசாங்கம் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் 2,300 கோடி ரூபாய் செலவழிப்பதாக முடிவு செய்து இருக்கிறது. அதில் 50 சத விகிதத்திற்கு அதிகமாக மத்திய அரசாங்கத்தின் செலவினங்களின் கீழ் வருகிறது. சென்னைச்சட்டசபையில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானம் நிரைவேற்றப்பட்டும் அதன்மீது இதுவரையில் மத்திய அரசாங்கம் ஒருவித பரிகாரமும் தேடவில்லை. அப்படியிருக்கும் நிலையில் நமக்கு இருக்கிற கொஞ்ச உரிமைகளையும் கூட மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்துவிட்டால் நமது மக்கள் எப்படி நன்றாக வாழமுடியும். தவிர நமது மாகாண சர்க்கார் பஞ்சாயத்து போர்டின்

17th December 1954] [Sri M. P. Subramaniam]

அதிகாரத்தை இன்னும் உயர்த்துவதற்கு யோசித்துக்கொண்டிருக்கும் போது இவ்வாறு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நமக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிடுவது எனக்கொன்றும் புரியவில்லை. இதனால் காங்கிரஸின் செல்வாக்கு குறைந்துகொண்டே வருகிறது என்று தெரிகிறது. ஆதலால் இந்த மாகாண அதிகாரத்தை மத்திய சர்க்கார் சிறுகச்சிறுகப் பார்த்துக்கொள்வதால் இதை மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாதென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

* DR. K. B. MENON :—" Mr. Speaker, Sir, I wish to register my protest against this inroad by the Centre on the State. I am not so much concerned about the transfer of an item from the State List of the Concurrent List. That seems to me is only the symptom of a deeper disease. The very division of the subjects under three lists, Union, Concurrent and the State is rather elusive and unnecessary because the Concurrent List is practically a Union List and I do not see why there should be this division under three different heads. But that is not the point. The point is the centralization of powers at the Centre. Sir, this is not a new issue. It is an issue that is as old as the history of Federation. This struggle between the Centre and the States was there in the United States and a fight royal was waged in the Senate between those who stood for powers for the Centre and those who stood for powers for the States. That same issue is cropping up in India now. But we are not a federation. We are not a Unitary State. Our position is something in between. I feel that that was the result of the wholesome influence of the Father of our Nation, Mahathma Gandhi. I feel he wanted decentralization of powers as much as possible. He was against centralization. He wanted that the man in the street should exercise power. Now in centralization, the danger is not only in the Centre making inroads on the powers of the States, it also affects the individuals, it tries to rob the individuals of their powers. This is an attempt on the part of the Centre and the States together trying to rob the individual of his rights. Consequently I feel here is a diminution of the rights of the individual in the country. It is very difficult under such circumstances even to preserve the federation because many of our States are big, many bigger than many of the independent States in Europe. There are allso numerous factors in our country that work against centralization of power. Under these circumstances I feel that the only way to preserve the Union is to devolve the powers as far as possible on the States, to decentralize powers and give the States as much power as possible. We must even go further down to the villages and give them as much power as possible. Any effort at centralization of powers, any effort to make the States feel that they are lossing their power, makes the individual feel that he is being deprived of his powers and rights. I feel it will only be endangering the very existence of the Union. Our Constitution is loaded with very many safeguards. The Weimier Constitution was also loaded with very many safeguards.

5-20 p.m. We know the fact that overtook that Constitution. It could not stand a crisis. That fate may await our Constitution because as I said, it is also loaded with safeguards. Transfer of powers from the States to the Centre will still further endanger the Union."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Mr. Speaker, Sir, this is the third amendment that the Constitution is undergoing during its life of hardly five years; the Constitution is to complete its period of five years only on 26th January 1955. But before that three amendments have been made. (Interruption.) It is the third attempt at amending the Constitution.

" Sir, I am certainly not enamoured of the Constitution. Therefore the fact that the Constitution is being amended for the third time during the course of the last four years is not something about which I need feel any adhorrence. But what we should see is this. For what purposes has the Constitution been amended? Sir, it has been repeatedly said that the Constitution should not be very easily tampered with, that it is a sacred document, its sacrosanctness must be accepted by everybody and we should not easily try to amend it or change the provisions in the Constitution. Sir, this is the usual argument that is doled out to us from time to time. But there are certain very crying needs of the people to satisfy which the amendment or changing the provisions of the Constitution is very necessary. Sir, the other day Pandit Jawaharlal Nehru the Prime Minister of India speaking at a public meeting in Orissa said that the Supreme Court judgments stood in the way of the land reform policy of the Government being carried out. Though the Central Government were willing to do something for the good of the peasantry of this country, it was said, the wonderful Supreme Court came and stood in the way of the wonderful Central Government doing that good thing. When the Prime Minister was touring the country in 1951–52 in connection with the election campaign he told his audience everywhere that the Supreme Court came and stood in the way, the question of payment of compensation and all those other things stood in the way of doing something good to the people of this country. Then again when the question of taking over of the Sholapur Mills came up when the management was looting the workers and the shareholders it was stated that the Supreme Court came and stood in the way of this thing being done. Sir, these are the crying needs of the people. To amend the Constitution in order to see that these crying needs are met, they did not feel there was an emergency. They seem to think that these things can go on waiting.

" Sir, let us see for what purpose the first amendment was undertaken. The very first amendment of the Constitution was made for the purpose of abridging the fundamental rights that were granted under Article 19 of the Constitution. When it cemes to the question of putting people in jail without any enquiry

without even the right of trial, then of course, if the old Constitution came in the way, then certainly at breakneck speed within even 24 hours, the Parliament is summoned, the amendment to Constitution is rushed through and the amendment is passed. That kind of thing becomes very, very important and emergent. But when it is a question of granting the fundamental rights and benefits to the common people, to the works, to the peasants then they say the Constitution comes in the way and the amendment should go on waiting. Sir, we have been told that the Congress Working Committee has been considering the question of amending Articles 31 and 32 of the Constitution. For four years they are considering this question and we do not know where we are standing now. Only when it comes to the question of helping the people all these considerations are urged.

" Let us now consider what is the particular urgency for this amendment. Why is it said to be very important and what is the urgency that has necessitated the amendment of the Constitution in this respect? What is the urgency for rushing through this amendment like this? In this connection I would like to point out this particular point. When we look at the question as a whole then we will know why this amendment has been necessitated. But I would like to ask: Is this necessary at all? Sir, the whole National Movement itself has laid down certain fundamental principles with regard to the bifurcation of functions between the Centre and the States. Right from 1929 the National Movement has been laying down that any future Constitution of this country must lay greater emphasis on the question of provincial autonomy, on the question of autonomy for the States and on the fact that the Centre should have the least power. The National Movement evolved along certain lines. That was the spirit of the resolutions passed in the year 1929 and in subsequent years. There are a number of resolutions of the Congress stressing this point. I am only reminding hon. Members who belong to the Congress party and who may not know the Congress history."

* Sri K. RAJARAM NAIDU :—" It is an insult to the Congress Members, Sir."

Mr. SPEAKER :—" He did not mean it seriously. Don't take it seriously."

* Sri K. RAJARAM NAIDU :—" It is not quite proper on the part of the hon. the Leader of the Opposition to say that the Congress Members do not know the history of the Congress."

Sri P. RAMAMURTHI :—" Sir, I am not saying every hon. Member belonging to the Congress Party does not know the Congress history. I do not say that all the hon. Members on the side opposite do not know the history of the Congress. I have my fear, Sir, that there are some hon. Members belonging to that party who may not know that history.

" Sir, what I wanted to point out is this. Even as early as 1942 the Congress passed a very important resolution on the question of the future set up of the Constitution for India. It was pointed out then that the Constitution in this country shall be a federal one where the power should go to the units. In the year 1946, our Prime Minister, Pandit Jawaharlal Nehru moved a resolution in the Constituent Assembly, called the 'Objectives Resolution'. What was it that was stated in that resolution? He stated then that we should frame a Constitution wherein greater powers shall be vested in the various States, because we then aimed at a federal unit. He also stated then that by virtue of the fact that we were aiming at a federal structure, the residuary power must vest with the States, the units. That was the 'Objectives Resolution' passed by the Constituent Assembly in the year 1946. Those were the types of resolutions that were passed then. I would like to ask: Have conditions changed between 1946 and 1954 or between 1946 and 1950 when the Constitution came into force? What were the things that happened . . ."

AN HON. MEMBER :—" Pakistan came into being."

SRI P. RAMAMURTHI :—" The coming into existence of Pakistan is not the reason for our asking for greater powers for the Centre, or for the States. These things arose out of a generation of history, of the development of the struggle for freedom in this country. Even before Pakistan came into existence, even before the question of separation arose, this question was thrashed out in the course of the development of the National Movement and the Congress decided that because ours was a multi-lingual country, because there were centrifugal forces working in our country, the various units such as the Tamil Nad, Andhra, Malabar should get the impression that they have the greatest powers for the proper and full development of each unit so that they can unite together, so that they can come together, on the basis of the common question that affected them all.

5-30 p.m. " That is the fundamental principle on which this whole question was based. After 1946 the question has been thrown overboard with the result that in the final Constitution passed in 1950 we decided that the Residuary powers will vest not in the States but in the Centre. Anyway, what we are now concerned with is, what we are now seeking to do. Certain new items which were previously under the exclusive monopoly of the States are now sought to be transferred to the Centre. These items are covered in the present Resolution. They are, food supply, edible oil, oil seeds, cattle fodder, raw cotton and articles of that type, Now it is stated 'all these articles have become necessary because we are now thinking of a plan'. I would like to point out that the idea of planning is not something new to the Congress. As

17th December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

early as 1939, if I remember aright, Pandit Nehru was the President of the National Planning Committee and the National Planning Committee had gone into the whole question. In 1946 itself after the Congress assumed office at the Centre, there was the National Planning Advisory Committee of which, if I remember aright—I do not remember the exact name—Mr. Neogy was the President. Therefore, the idea of planning has been for ever and ever present in the mind of the Government and in the organization or movement that controlled the Government. All this time they have been having the idea of planning in view. In spite of it, they felt that the States must enjoy wide powers because that will lead to the greatest harmonious development of the people, on the basis of willing co-operation, without any kind of compulsion, without a feeling of compulsion or without a feeling of any kind of coercion being present in the national development of the people. Therefore, it was decided in that way. Now we are told that there is an emergency. What is the emergency? It was argued, for example, that the Madras Government had agreed to the Centre taking over power for all these items on the understanding that it should be utilized only in cases of emergency and that too with the closest consultation and maximum concurrence of the State Government. In using the words of the Hon. Sri Subramaniam mentioned in his speech, it can be used only on the following conditions. First of all, there must be an emergency. Secondly, there must be closest consultation and thirdly there must be maximum concurrence. Only if these three conditions are fulfilled, the Central Government can utilise this power. This is what the Madras Goverment have written to the Central Government. Now I would like to ask, if it is a question of emergency, where is the need for this amendment at all? Are there not other provisions in the present Constitution itself to meet this contingency? Under the Constitution if there is an emergency, the Parliament can take power, if I remember aright, under article 249 when the Rajya Subha—Rajya Sabha represents the States directly and not the Lok Sabha which does not represent the States directly—by passing a Resolution by a two-third majority can certainly declare that there is an emergency and take any subject under the wing of the Central Government. Therefore, even if it is a question of emergency this amendment is not absolutely necessary. So, the Madras Government saying that the Central Government should utilise this power only if there is an emergency is begging the question because the power is demanded not for that purpose and not necessarily in an emergency but to use it at any time the Central Government may desire. All that I would ask is, who is to guarantee that this power will be utilised by the Centre only if there is a case of emergency? We cannot rely on the promises of the Government. After all, Sir, when an amendment was proposed to the Industrial Disputes Act in 1951, the then Labour Minister promised that the

Government of India would take power to interfere with the awards only in the case of social justice. We know what happened when the Central Government interfered with the Bank Award. Yet we are told that social justice has been done to bank employees by raising their standard of living! We know all that. We are not prepared to trust any promises that may be made. Once a person is clothed with certain power, you cannot trust him that he will use it only in a situation which you would think to be an emergency. You cannot vest absolute power in the Central Government. Now I would like to ask, what power remains in the States? The Hon. Sri Subramaniam was stating that after all concurrent legislation does not take away the initiative of the State Government and the State Government also can take the initiative in respect of these items. I know how the State Government have taken initiative in respect of matters which are under the Concurrent List in the past. For example, during the last two years, question after question has been put to the Hon. Minister for Labour with regard to the State Government initiating legislation on certain very simple problems affecting labour. The answer that I have been receiving during the last two years is, that this question will be considered by the Central Government because it comes under the Concurrent List and all the States are involved. Not only this Government but also the Bombay Government and the West Bengal Government are involved in the matter. I also know how a simple legislation like the recognition of trade unions and industrial relations has been hanging fire from 1950 and thus we could not have legislation in spite of the fact that the State Government have got powers to initiate legislation. On this question that power has not been utilised. If this is the way in which the State Government have behaved in a matter of this kind, how can we expect the Central Government to initiate legislation when the field is no longer open to the State Government. You might legislate with regard to a particular subject but if the Central Government had already legislated on it the State Government were totally shut out. That is why some Members of the Parliament called it as a question of occupying the territory of the States. There is no knowing where our own position will be. The Central Government has got power to legislate with regard to industries, commerce, products of industries—a very wide field —practically the whole industrial field of the States also. Firstly with regard to food, they have taken powers. Now comes the demand for legislating on subjects like edible oil, cotton, oil seeds, etc. Then what remains for our economy over which we have got the right to legislate? The power to legislate over the entire field of economy, the entire field of production is handed over to the Central Government. Sir, we are told that this is necessary because the interests of our country are very much vitally involved. After all, the Central Government have got power to control the

17th December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

price of raw jute. How did they control? Everybody knows that in 1952 the price of raw jute nearly tumbled down to forty per cent and there was an acute crisis in the jute trade. The peasantry of Bihar and Bengal were very much affected by it, but did the Central Government come forward to legislate for the purpose of giving a fair price to the jute growers? So also in 1952 the price of cotton fell down. Did the Central Government interfere in order to fix a proper price and thus save the peasantry of Tamil Nad from the clutches of the industrialists? Similarly with regard to chillies and onions, did the Government interfere in the matter of fixing a fair price? Have the peasants of our State who grow chillies, tapioca and onions been benefited? Now, I would like to ask, have the Central Government all these years utilised these powers in the interests of the peasants, in the interests of the people and in the interests of the country or have they utilised them in the interests of the big monopoly capitalists—both British and Indian.

" History shows that all these years the Central Government have utilised their powers entirely in the interests of the British monopolists, jute ' kings ', cotton ' kings ', textile magnates, etc. Therefore, I should like to ask, why should I trust this wonderful Government, or for the matter of that, why should I ask anybody to trust them? Take again, Sir, the sugarcane industry. In 1951, the Planning Commission stated that their target, in the matter of production of sugar in the country, was 15 lakhs of tons. The Planning Commission announced in 1952 that the target was reached that year. Again in 1953, the Planning Commission said that production had fallen. It fell, because, the price of sugarcane was reduced from Re. 1–12–0 to Re. 1–5–0. To-day the price is probably Re. 1–7–0. As a result of the reduction in price, the sugarcane growers refused to grow as much quantity of sugarcane as they were doing before. But the mill magnates during that period made a good profit. They got about 50 crores of rupees as a result of the reduction in the price of sugarcane Let us come to our State and see what our Government have done to imprement the SISMA formula arrived at between the Parry & Co. and the sugarcane growers. Whe n the Parry & Co. refused to implement the SISMA formula, the State Government could not intervene to see that the company implemented the agreement; because the powers of this Government have been taken over by the Central Government in this respect, they are feeling helpless before the peasantry of South Arcot district. The State Government find themselves in an absolutely ridiculous position. The peasantry in South Arcot district cannot go to Delhi and meet Sri P. Deshmuk, Minister for Agriculture in the Central Goverment, and ask him to see that the Parry & Co. implements the agreement. They can only look to the Chief Minister of this State for the redressal of their difficulties. They think that the

5-40 p.m.

Chief Minister of our State has got wonderful powers. Actually he has not got any powers and he has to cut a very sorry figure before the peasantry.

"In their own interest, I am asking the Members of the Congress Party to look at the problem not from their party point of view, but from the point of view of the common people. This is not a party question at all. I say to the Government, 'Do not hand over this power to the Central Government. Handing over such a power will mean a very great danger. It will mean further concentration of power in the Central Government'. I do not wish to go into the purposes for which the Central Government seek this power. The Central Government want this power not for a temporary period but permanently so long as the present Constitution lasts. When they ask such a power permanently, there is something sinister about it. It means that they want to have a greater say in all these matters. The Government may repudiate such idea. But it is a well known fact that the biggest capitalists in this country have got the highest voice as far as the policies of the Central Government are concerned and they will influence the policies of the Government to their own interest. Democratic control or democratic pressure over the Government with regard to laying down policies on these questions which are vitally affecting our people will become virtually an impossible thing if the power sought for is handed over to the Central Government. Therefore, I would request the Madras Government to think seriously. They have themselves accepted to hand over the power with certain reservations but there is no guarantee that their reservations will be honoured. I would ask the Government to reconsider the whole question and retrace their steps. I would ask the Hon. Finance Minister to vote against his own resolution and thus vindicate the honour and the democratic principles of the people of this State."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, for persons who have perused the proceedings of the Parliament, the attitude taken by the hon. Leader of the Opposition would not have come as a surprise. The Communist Party in the Parliament had opposed this amendment to the Constitution. Naturally the hon. Leader of the Opposition here cannot take a different line here, even though as far as this amendment to the Constitution is concerned, my own view is that it is in the interests of this State for reasons which I shall state a little later."

SRI P. RAMAMURTHI :—" I would like to state to the Hon. the Finance Minister that I took this decision not because the Parliament Members of my Party opposed it but because in deciding the attitude of the Members of that Party, we have also had a hand."

17th December 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, the interests of this State have not been taken into consideration in taking a decision! A decision has been taken by the Communist Party of India whether it is in the interests of this State or not and whether it is being opposed here or not. Here, Sir, is centralization to the worst extent possible, and that is our complaint, with regard to the Communist Party; not only with reference to the Communist Party as it is constituted in India but also, being an international Party, decisions are taken at an international level. Of course, decisions may be arrived at in consultation, but centralization is carried on at the level of the Central Communist Party. Therefore, I am not surprised at the attitude taken by the hon. Leader of the Opposition.

" Then, Sir, the hon. Leader of the Opposition went on to point out that the Congress Party had been shifting grounds with reference to the powers to be given to the State Governments and to the Government at the Centre. He further stated that provincial autonomy was the watchword of the Congress during its struggle against the British Government. I do agree that during that period we were trying to get more and more power for the Provincial Governments. As far as the Central Government was concerned, we were not very hopeful to get into power there. Therefore, we wanted for the Provincial Governments as much powers as possible so that we could have the entire control of the administration at least in the provinces. In 1946, when we wanted to get for the State Governments greater powers, the picture in the provinces was that there was a majority of Muslims in certain areas and a majority of Hindu population in certain areas and so to say there was conflict between one province and another province. Then as a concession to the Muslims, we agreed that the Provinces shall have as much powers as possible and that the Centre shall have limited powers only. That was the picture in 1946. After the partition of the country when we took over power from the British, we had to take into consideration what would be in the best interests of the country for the purpose of building up the prosperity of the country as a whole. We may be right or we may have erred but history alone will show whether we were right or wrong. As far as we are concerned we thought that it was necessary to have greater powers for the Centre for the purpose of building up our country so that the unity of the country was maintained. We also thought that we should have a more centralised Constitution rather than more powers to the States. As far as we are concerned, we did not regret the steps we have taken, and we still feel we have taken the right step. Then hon. Leader of Opposition need not be under the impression that we are shifting our ground or we are changing our attitude. After all if it is necessary to do so in view of the changing circumstances, we have to change and nobody can take objection to it. We cannot have fixed views in regard to various

matters in a change world. The hon. Leader of Opposition will himself say that circumstances in this world are going on changing and no one can have fixed views. As far as we are concerned, we have to change so that we may adopt ourselves to changing circumstances.

5-50 p.m. " Apart from that the hon. the Leader of the Opposition made another point regarding ' emergency ', and said that after all there was a provision in the Constitution to deal with an emergency. He quoted my reference to that word. But I said ' emergency ' not in the sense of a National Emergency when the President is vested with power to take over all the powers vested in the States. I did not refer to that emergency and certainly not with reference to those Articles of the Constitution.

" Take for example, foodstuffs. There is scarcity of foodstuffs in certain places and after all many States are not self-sufficient in foodstuffs. There are certain States which are surplus as far as foodstuffs are concerned and there are a large number of other States which are deficit States. Should there not be a co-ordinated policy as far as foodstuffs are concerned? Should each State pursue its own policy and should they be allowed to say, ' No, no. So far as we are concerned, we will pursue our own policy '. We do not agree that one State should take that attitude, when the neighbouring State is suffering due to scarcity.

" The hon. the Leader of the Opposition quoted Articles 249 of the Constitution. But any action taken under that Article will continue for one year and one year alone. Let us take our own State. As far as this motion is concerned, we have to take into consideration the peculiar circumstances prevailing in our State. Are we self-sufficient as far as foodstuffs are concerned? So far as rice is concerned, we have to get it from other States. We have to depend upon the sweet will and pleasure of each State, dictating its own terms. Should we not have a co-ordinated and centralized policy for the requirements of the country as a whole? The country as a whole must be taken into consideration and the policy with regard to foodstuffs should be accordingly determined. In fact, we were consulted and we have given our views, even though the hon. the Leader of the Opposition may not agree with it. Because there has been consultation by the Central Committee of the Communist Party it is democratic; but even though the Central Government has consulted all the State Governments, they are acting in an autocratic manner according to the Leader of the Opposition. Is that so? If consultation will mean acting democratically, I do not see how one principle would apply so far as the Communist Party is concerned, and another principle as far as the Congress is concerned. I suppose the same principle should apply everywhere. Therefore, we cannot accept this statement, namely, that we are not being consulted and that the Centre is imposing something upon us.

17th December 1954] [Sri C. Subramaniam]

"After all, even taking for granted that we are handing over certain powers to the Centre, are we handing over power to Russia or England or to any other foreign power? We are handing over only to those who are our own representatives and not to anybody else. They are as much peoples' representatives as we are here. To say that we here are something different from the Centre promotes a fissiparous tendency which should be curbed at every point. Therefore, we have to look at this question from the point of view of the larger interests of the country as a whole, whether it is necessary or not, whether we should have the power or the Centre should have the power. If only this question is viewed from that point of view, I have absolutely no doubt, that the answer will be in the affirmative as far as my motion is concerned. But the hon. the Leader of the Opposition wanted to confuse the whole issue and stated, 'here is the Central Government as opposed to the State Governments; you want to hand over the powers which the State is having. We have got to maintain that power with us at any cost.' But I submit we should not view it from the point of view of 'handing over' certain powers to the Centre. Whatever power you have, whether a little more of it or a little less of it, it is not quite material.

"Sir, as far as the Constitution is concerned and the powers which have been vested in the Central Government and the powers which have been vested in the State Governments are concerned, I have got my own views and it is not with reference to those powers I have any grievance. But what is wrong now and what is upsetting the balance is the financial unbalance and that is upsetting the economy of the States. It is there we have to fight. We have to get to the State greater financial resources so that we may be able to build up our State as a whole. Leaving that apart, it is quite unnecessary to fight for these minor things. Let us not miss that important point and be fighting for small points which ultimately may be beneficial and which are likely to be beneficial as far as our State is concerned. I have expressed my opinion and have been expressing it that the State Governments should have greater financial resources so that they may be able to tackle all the problems which arise in the State. Let us, therefore, not confuse the issues.

"Therefore, viewed from this aspect, I am sure we are not losing anything by agreeing to this amendment. It is to our benefit. I may be wrong and the hon. Leader of the Opposition may have other facts in his possession which he has not disclosed, excepting appealing to our emotions. But as far as I could see, I have studied the entire facts and I have gone into their full implications. It is only after that that we gave our reply to the Central Government; and as we did not want to give a hurried reply we gave our reply after full consideration of the whole thing. I have absolutely no doubt that it is in the best interests of our State.

[Sri C. Subramaniam] [17th December 1954

" The hon. Member, Sri Palanisamy, remarked that Bengal and Bombay have opposed. Probably he does not understand the issue. Do you want us to follow them? I am not prepared. Why are they opposing? They are opposing for some reasons of their own. Simply because Bengal and Bombay have opposed, should we follow suit? We have to consider what would be in the interests of our State. I respectfully submit that as far as the State Government is concerned, we need not have any hesitation to endorse this amendment. It is in the best interests of our State. Even to the hon. Leader of the Opposition, I say let him not be carried away by the decision of the Central Committee of the Communist Party. Let him look at this from the view-point of the State and if he takes that point of view, I have absolutely no doubt, that he will change his opinion and vote with me. Thank you, Sir."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' This House ratifies the amendment of the Seventh Schedule to the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (Third Amendment) Bill, 1954, as passed by the two Houses of Parliament.' "

The motion was put and carried.

III.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(5) THE MADRAS CINEMAS (REGULATION) BILL, 1954.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I beg to introduce the Madras Cinemas (Regulation) Bill [a], 1954, and move that—

' *The Bill be taken into consideration at once.*'

" Sir, the Cinematograph Act of 1918 is the law in force which deals with two separate matters, namely—

(*a*) examination and certification of films as suitable for public exhibition ; and

(*b*) regulation of cinemas including their licensing.

The subject of sanctioning a film for exhibition has been included in the Union List in the Seventh Schedule of the Constitution and regulation of cinemas including their licensing is in the State List. As there has been no clear demarcation of the respective provisions of the Act with which the Centre and the State Governments are concerned, the provisions of the Cinematograph Act of 1918 have been re-enacted by Parliament separating those relating to sanctioning films for exhibition which is a subject falling within the Union List from those of regulating cinemas including their licensing which is a State subject.

6 p.m. " The new Act which is called the Cinematograph Act, 1952, came into force on 28th July 1952. The Government of India have suggested that legislation may be undertaken by this

[a] Publishedin the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 6th December 1954.

Government as far as powers relating to the State Legislature are concerned. That is why this Bill is being brought forward now. If only hon. Members go through the various provisions of the Cinematograph Act, they will find that we have followed, subject to certain changes necessitated by certain circumstances, the Central Act of 1952. All the provisions of the Bill were fully considered by the Government and incorporated in the Bill and, therefore, there is no necessity for me at this stage to take hon. Members through the various provisions.

"One thing is of importance to us and that is with reference to the exhibition of educational and other documentary films. This question was the subject-matter of a dispute very recently and the Supreme Court also gave a decision on it. The decision refers specifically to an executive order of this Government in relation to the exhibition of these documentaries and it is held that that executive order is *ultra vires*. Therefore, a specific clause is now added here so that a valid order may be passed and proper action taken in the matter.

"Hon. Members will have to consider the question whether the cinema should be utilized merely for entertainment or for educating the public also. We feel that the cinema should be utilized for educating the public also and it is our duty to see that apart from mere entertainment, that is, exhibition of story films, films of educative and cultural value are shown to the people. Such films form the best medium through which people can be educated. Therefore, in the interests of the public and the community as a whole, we are seeking to take power to compel the exhibitors to show films approved as of cultural and educative value. 'Approved films' has been defined in the relevant sub-clause as those of educative or cultural value. Hon. Members may kindly go through this clause also. This is an important provision about which the general public are much concerned. After the Supreme Court gave its decision, people of South India are much disappointed because theatres in this part of the country have ceased exhibiting such films. I have absolutely no doubt that the public want these films and this is evident from the fact that I have received very many letters protesting against the step taken by the operators. I have also seen several letters stating that these films were not only educative but even of entertainment value. So, we feel that we should take as early a step as possible to revive the exhibition of these films. In respect of this, we are also seeking to restrict the time to be given for 'Approved films' to half hour. Nobody need be under any apprehension that we would impose any unreasonable condition in selecting the approved films; we will try our best to include all films of cultural value in this list. While it is for the Central Government to say whether certain films are fit for exhibition or not, we have got to approve of the list of films which we feel are good. That is within our power and no one need be under a misapprehension that something is likely to be imposed on us by the Centre. As I have already said, Sir, we are restricting

the duration of exhibition of such films to thirty minutes Formerly, there was absolutely no time-limit set nor the length of the film prescribed. Even the entire show could be converted into a show of approved films. The Supreme Court felt in this connection that the period of exhibition should be restricted. We took into consideration the generality of cases and we find that Indian films are shown generally for three hours on an average. In respect of foreign films including feature films, the duration is about two hours. Out of this we want half-hour to be allotted for the documentaries and I do not think this is asking for too much. I would request the House to consider this Bill and pass it, if possible, even in this session."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be taken into consideration at once.'"

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, I rise on a point of order My contention is that this Bill, as it stands, is *ultra vires* of the Constitution. The Hon. the Minister for Finance has referred to a very controversial issue. Sub-clause (4) of clause (5) imposes a condition on the cinema proprietor that he shall accept a certain approved film or a class of approved films in order that his licence may be valid. This provision is not in consonance with the spirit of the Constitution. The Hon. the Minister has very correctly pointed out, as far as the Cinematograph Act is concerned, that there are two different kinds of functions to be performed under the Act. That is because the cinema industry has two aspects to it; one is, it takes the form of an industry or trade or business. The other is that it works as a medium of propaganda. When it operates as a medium of propaganda, it concerns the right of freedom of expression and speech. What type of propaganda should be permitted through the cinema is a matter which comes within the operation of the censorship provisions of the Act and this is a question dealt with by the Central Government. That comes under the Union List. But since it is of propaganda value, I feel that it may come within the purview of the State Government's powers and they can interfere in the name of administering criminal law. Taking both the questions into consideration, I feel that this Bill offends the provision in the Constitution which guarantees freedom of speech and freedom of expression. Sub-clause (4) of clause (5) goes counter to the provisions of the Constitution.

" As far as the trade is concerned, when the State Government want to license it, certainly they can have certain powers of restriction.

" Article 19 of the Constitution grants the freedom of trade.
1-10 p.m. By Article 19 (*g*) the right to practise any profession, or to carry on any occupation, trade or business is guaranteed. Later on there is an inhibition. Article 19 (6) says :

Nothing in sub-clause (*g*) of the said clause shall affect the operation of any existing law in so far as it imposes, or prevents the State from making any law

[Sri P. Ramamurthi]

imposing, in the interest of the general public reasonable restrictions on the excercise of the right conferred by the said sub-clause, and in particular nothing in the said sub-clause shall affect the operation of any existing law in so far as it relates to or prevents the State from making any law relating to—

(i) the professional or technical qualifications necessary for practising any profession or carrying on any occupation, trade or business, or

(ii) the carrying on by the State, or by a Corporation owned or controlled by the State, of any trade, business, industry or service whether to the exclusion, complete or partial, of citizens or otherwise.'

Therefore I know there is the inherent power in the State Government to impose reasonable restrictions in the interests of the public. The question to be decided is whether the restriction imposed here is reasonable in the interest of the public. The first question is whether this is a restriction at all, viz., asking the exhibitors that they must *necessarily* exhibit certain approved films, when they are carrying on their particular trade. When they are carrying on their trade, when they are carrying on with their enactment, they all the time carry on a certain propaganda to the public. Whether the State Government can give them direction asking them to necessarily exhibit along with their entertainment certain kinds of approved films, is the question now. In my view it amounts to compulsion and thereby interfering with the freedom of trade and the right to carry on their profession guaranteed under Article 19 (*d*) of the Constitution. That is my contention.

" After all licensing is resorted to for a specific purpose. Suppose I am given the licence to carry on cloth trade, in the interest of the public. The State Government is empowered to restrict my right of freedom of trade by asking me that I should not sell shoddy cloth. They can impose that reasonable restriction in the interest of the public, for selling of shoddy stuff to the public is a thing that should be prevented in the larger interests of the public. Such a restriction is reasonable. For instance licences to run hotels are given. The Government may impose restrictions on the hotel owners that the hotels should be kept clean, that they must have proper sanitary arrangements in the hotels for maintaining the public health of the City, that their preparations should not be made of certain ingredients which are injurious to the health of the people, that . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Is it necessary that a Point of Order should be explained in such a detailed manner? "

SRI P. RAMAMURTHI :—" Unless I explain all these, my point cannot be properly understood, Sir.

" Reasonable restrictions imposed for the sake of public interest are therefore quite welcome in the cases I have mentioned above. I am explaining all these in order to show that this Bill before us restricts the freedom of trade, freedom of propaganda and freedom to practise any profession guaranteed under Article 19 (*d*) of the Constitution. As such this Bill is *ultra vires* of the Constitution. That is why I say the present legislation if passed could be very easily contested in the High Court and even

[Sri P. Ramamurthi] [17th December 1954

in the Supreme Court. We do not want such a contingency to arise. Already the Supreme Court had given judgment declaring the previous Act *ultra vires*. When even on the face of it, the present legislation offends the specific provisions, I mean, Article 19 (*d*) of the Constitution, why should we pass a legislation which is *ultra vires* of the Constitution? I can understand the State Government asking a licensee who sells sweets not to sell his sweets made of certain ingredients injurious to the health of the children. That is a reasonable restriction. But to ask the exhibitors to compulsorily exhibit certain kind of films along with their shows amounts to an infringement of Article 19 (*d*) and as such is *ultra vires* of the Constitution. The freedom of propaganda and the freedom of trade are thus restricted by this legislation.''

MR. SPEAKER :—'' I think it is better if we leave these things to the Courts to decide. After all Government would have been advised by their legal advisors before introducing this legislation.''

SRI P. RAMAMURTHI :—'' Those legal advisers were there when they passed the previous Act which has been declared *ultra vires* of the Constitution by the Supreme Court recently. We do not want the same thing to happen in the case of the present Bill also, for on the face of it it offends the freedom of trade guaranteed under Article 19 (*d*) of the Constitution.''

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—'' But the previous Act was passed in 1948 when we had no Constitution. Had the Constitution been in force then, I mean in 1948, we would not have passed that Act offending the fundamental rights guaranteed under the Constitution.''

SRI P. RAMAMURTHI :—'' But the present Bill vitiates the freedom of trade and freedom of propaganda. It is quite obvious. Reasonable restrictions in the interest of the public are no doubt there contained in the inhibitive clause, I mean, clause 19 (6). But compelling the exhibitors to exhibit *compulsorily* certain kinds of films cannot be contended as a restriction imposed in the interest of the public. An exhibitor while exhibiting a film carries on a propaganda with it. This restriction amounts to an infringement of his right to carry on his propaganda, which right is given to him under Article 19 (*g*). Moreover this also restricts the freedom of speech, the first fundamental right enshrined in Article 19 (*a*). These deleterious provisions, I mean, the provisions contained in sub-clause (4) of clause 5 wherein the power is given to the State Government to ask all the cinema exhibitors to compulsorily show certain kinds of films, directly run counter to the Constitution. They are therefore beyond the scope of this Legislature, not only this Legislature but all the State Legislatures and nay, even of the Parliament. Therefore this Bill which offends the fundamental rights of the Constitution and which goes beyond the scope of this Legislature is *ultra vires* of the Constitution and as such we should not pass such a legislation. Therefore this Bill should not be allowed to be moved. That is my point, Sir.''

17th December 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—" ஸார், நேற்று பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன், திருவாங்கூர் ஹை கோர்ட்டில் படங்களை காட்டப்படவேண்டிய விஷயமாக விசாரணையில் இருப்பதாக. கோர்ட்டில் இருக்கக்கூடிய சமாசாரத்தை சட்டசபையில் பேசலாமா என்பதற்குத்தான நான் ஒரு பாயிண்ட் அப் ஆர்டர் கிளப்பினேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The Hon. Leader of the Opposition has tried to make out a very learned legal argument which may be good enough to put forward in the Supreme Court. But unfortunately he would not be called there to argue."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Even if I am called upon, I will not argue."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" He will not be called upon to argue there. That is the first point. It is just like the fable, ' Grapes are Sour '. The question of his arguing arises only when he is called upon to do it.

" He wanted to put forward an argument, Sir, to the effect that this Bill offends the freedom of trade guaranteed under the Constitution as one of the fundamental rights. Suppose a certain medicinal article is being sold. Suppose we say that along with it, in the interest of the public, some other vitamin mixture also should be sold. Is it then a restriction offending the Constitution? Surely it is not. We can impose reasonable restrictions in the interest of the public. In fact, we have such a power under Article 19 (6). What have we asked the exhibitors under this Bill? We have asked them to exhibit films of educative value, films which would interest the public and that too only for half an hour. We have even restricted the time-limit unlike the previous Act wherein no such time-limit was fixed. Of course I admit certain lawyers could freely argue for hours together and for days together that these are deleterious provisions running counter to the Constitution. But, Sir, we have been advised that it is not so, that after all asking the exhibitors to exhibit films of educative and cultural value for only half an hour is not an infringement of the freedom of trade or freedom of expression or propaganda which the Hon. Leader of the Opposition tried to make out. I submit that this Bill is in order. We are advised that it is within our power to pass this Bill."

MR. SPEAKER :—" Mr. Swayamprakasam may now move his amendment."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, I move—

> ' *That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be circulated for the purpose of eliciting public opinion.*' "

SRI K. VINAYAKAM :—" I second it."

SRI M. PALANIYANDI :—" Sir, I move—

> ' *That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.*' "

The motion was duly seconded.

[17th December 1954

* SRI T. ANANTA PAI :—" Are we to understand that it is the intention of Government to impose this restriction on 16 mm. and 8 mm. films shown in colleges and other private places? I think we should make a distinction here so that this restriction will not be applied to them? "

MR. SPEAKER :—" I think those things could be discussed in the Select Committee."

AN HON. MEMBER :—" He may not be in the Select Committee."

MR. SPEAKER :—" But his party-men would be there. The main motion as well as the amendments are now before the House for discussion. Motions moved—

'That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be circulated for the purpose of eliciting public opinion.' "

'That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.' "

6-20 p.m. SRI M. PALANIYANDI :—" ஸார், இந்த சினிமா ரெகுலேஷன் மசோதாவை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று என்னுடைய தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கிறேன். அப்படி பிரேரேபித்து எழும்போது கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார் " 1952-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு இப்பொழுதுதான் நாம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் " என்று. பிறகு ஒரு முக்கியமான விஷயத்தையும் குறிப்பிட்டார். அப்ரூவ்ட் பிலிம் சம்பந்தமாக ஒரு கேஸை சுப்ரீம் கோர்ட்டில் தள்ளிவிட்டார்கள். அதனால் அந்த பில்ம் சம்பந்தமாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருகிறேன் என்றும் குறிப்பிட்டார். இப்பொழுது சினிமா தொழில் எப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பது கனம் மந்திரிக்கு தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது சினிமா தொழில் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக சட்டத்தில் பலவித ஊழல்கள் இருப்பது நன்றாகத் தெரியும். இப்பொழுது தியேட்டர்களில் பார்த்தால் சினிமா முதலாளிகள் செய்திப் படங்களைக் காட்டுகின்றார்கள். அந்தப் படங்களுக்கும் சென்னை அரசாங்கத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இப்பொழுது கொண்டுவருவது என்னவென்றால் லைசன்ஸ் வாங்கி நிச்சயமாக படம் காட்டப்படவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அப்பொழுது லைசென்ஸ் எதற்காக வாங்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள் என்றால் அப்பொழுதுள்ள சினிமா தியேட்டர்கள் பழைய நிலைமையில் இருந்ததற்காகவும், இரவு நேரங்களில் படங்களைக் காட்டுவதால் நெருப்புப் பிடித்துக்கொண்டுவிடுமோ என்பதற்காகத்தான் அப்பொழுது லைசன்ஸ் முறையை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது லைசன்ஸ் வாங்கவேண்டும் என்று சொல்வது வேறு காரணத்திற்காக இருக்கிறது.

" இப்பொழுது **nitrate** கூட கிடைப்பது இல்லை. வரக்கூடிய சினிமாப் பில்ம்கள் சரியாகப் பிடிக்காமல் மாற்றம் அடைந்திருக்கிறது. சினிமா லைசென்ஸ் வாங்குகிறார்களென்றால் நிச்சயமாக அங்கு நெருப்புப் பிடிக்காமலும், கொட்டகையில் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளெல்லாம் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்து லைசென்ஸ் கொடுப்பார்களே தவிர, இதுமாதிரி லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்கு பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நியதி இருக்கமுடியாது. சினிமாக் கொட்டகைக்காரர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட படத்தைக் காண்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்வதற்கு சென்னை சர்க்காரிடம் ஒரு படமும் கிடையாது. மத்திய சர்க்கார் அதைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டசபை உறுப்பினர்கள் அடையாரிலிருந்து வந்து இந்தச் செய்திப் படங்களைப் பார்க்கவேண்டுமானால், அவர்களைக் காரில் ஏற்றிக்கொண்டும் வரவேண்டும். பணம் கொடுத்துத்தான்

17th December 1954] [Sri M. Palaniyandi]

இந்தச் சினிமாப் பார்க்கலாமென்று நிர்ப்பந்தித்தால் எப்படி இருக்குமோ அதேபோலத்தான் சினிமாக் கொட்டகைக்காரர்களை செய்திப் படங்களைக் காண்பிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதும்.

"லைசன்ஸ் வாங்குவதற்கு அவர்கள் வருகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டு இந்தப் படங்களைக் காண்பிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் வற்புறுத்துவது கூடாது. அதைத் தடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய கோரிக்கையும்.

"கல்வி சம்பந்தமான சினிமாப் படங்களைக் காண்பிக்கவேண்டாம் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. ஆனால், நல்ல படங்கள் வெளிவரவேண்டும் என்பது முக்கியம். 100-க்கு 5 கூட நல்ல படங்கள் கிடையாது. டாகுமென்டரி படங்கள் நல்ல முறையில் வரவேண்டும். கல்வி விஷயமான படங்களும் வரவேண்டும். விஞ்ஞான அறிவு வளர்ச்சிக்கான டாகுமென்டரி படங்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. நிறைய படங்கள் வரவேண்டும்.

"இம்மாதிரி செய்திப் படங்கள், சாப்பாட்டுக்கு டானிக்குகளும், வைட்டமின்களும் எப்படி முக்கியமோ அம்மாதிரிதான் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைத் தயாரிப்பது சம்பந்தமாக பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். லோக் சபை கமிட்டியில்கூட இதுபற்றி விவாதத்திற்கு வந்தது. ஒரு அடி படம் 18 அல்லது 22 ரூபாய்க்கு எடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், தனிப்பட்ட முதலாளிகள் 10 ரூபாய்க்குக்கூட எடுத்து விடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, வீண் செலவு ஆகிறது. லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பணம் விரயம் செய்யப்படுகிறது என்று அந்தக் கமிட்டி ரிபோர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கிறது.

"இந்த ராஜ்யத்தில் 700 சினிமாக் கொட்டகைகள் இருக்கின்றன. நடுத்தர நிலையில் தொழில் செய்யக்கூடிய டூரிங் சினிமாக் கொட்டகைக் காரர்கள் இருக்கிறார்கள். லைசன்ஸ் வாங்குவதில் அவர்களுக்கு அனேக தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. லைசன்ஸ் வழங்கும் முறை மோசமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. லோக சபையினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நீதிக் கமிட்டி பணம் விரயமாகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறது.

"பிலிம் ரிவிஷனுக்கு எவ்வளவு பணம் செலவாகிறது? 22 லட்சம் ரூபாய் இந்த மாகாணத்தில் மட்டும் செலவாகிறது. இந்தியா பூராவிலும் 12 கோடி ரூபாய் வரையில் அவர்களுக்கு 'என்டர்டெயின்மென்ட்' வரியிலிருந்து கிடைக்கிறது. ஆனால், 22 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கிறார்கள். இதையும் வாங்கிவிடவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் சாதாரண படங்களுக்கும் 10 ரூபாயிலிருந்து 150 ரூபாய் வரையில் செலவு செய்ய விரும்புகிறார்கள். இதற்கு ஏன் அரசாங்கம் இவ்வளவு செலவழிக்கிறது?

"மத்திய சர்க்காரைச் சேர்ந்த பிரஸ் இன்பர்மேஷன் ப்யுரோவுக்கு 138 லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவழிக்கிறார்கள். அது என்ன வேலை செய்கிறது? மந்திரிமார்கள் வந்தால் உடனடியாக பேப்பருக்கு செய்திகளும் படங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு மத்திய சர்க்காரின் நிதியிலிருந்து 138 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது.

"மக்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு, மற்ற பிரசாரத்திற்கு இவ்வளவு லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கும்போது மக்களுடைய கல்வி விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு 22 லட்சம் ரூபாய்தான் செலவழிக்கிறார்கள்.

"நடுத்தரத் தொழில் புரியும் சிறிய டூரிங் கொட்டகைக்காரர்களிடம் லைசன்ஸ் தொகை வாங்குவது கூடாது. அவர்களிடமிருந்து லைசன்ஸ் தொகை வாங்கக்கூடாதென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

"லைசன்ஸ் வாங்குவதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, சாதாரண டூரிங் சினிமா சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் அதிக கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. செல்வாக்கு உள்ளவர்களைப்பற்றி கவலையே இல்லை.

[Sri M. Palaniyandi] [17th December 1954

அவர்கள் எப்படியும் பெற்றுவிடுவார்கள். டூரிங் சினிமா சொந்தக் காரர்களுடைய நிலைமையை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். லைசன்ஸ் சரியான காலத்தில் கிடைக்காததாலும், இன்னும் பல கஷ்டங்களாலும் நூற்றுக்கணக்கான சினிமாக் கொட்டகைகள் மூடவேண்டிய நிலைமைக்கு வந்துவிட்டன. திருநெல்வேலி, தஞ்சாவூர் ஜில்லாக்களில் டூரிங் சினிமாக்களே போய்விட்டன. 700 சினிமாக் கொட்டகைகள் இருந்த இடத்தில் 400 தான் இப்பொழுது இருக்கின்றன. லைசன்ஸ் பெறுவதற்கு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கஷ்டங்களை நீக்குவதற்கு நாம் பாடுபடவேண்டும். பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு வருமானம் வருகிறது. இருந்தாலும் காலாகாலத்தில் லைசன்ஸ் கிடைக்காமல் அவர்கள் எண்ணிக்கை குறைந்துகொண்டே வருகின்றது. அவர்கள் மிக மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அந்த விஷயங்களையெல்லாம் நிச்சயமாக கமிட்டி பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று நான் கோட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

"சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களைக் காண்பிக்கச் சொல்லி அதிகப் பணம் வாங்குவது தடுக்கப்படவேண்டும். சினிமாத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு அதிகம் செலவு இருக்கிறது. அரை மணி நேரத்திற்கு சர்க்கார் காட்டச்சொல்லும் படத்தைக் காண்பிப்பதில் சினிமா முதலாளிகளுக்குப் பணம் செலவழிகிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகளாக இருந்தால் 200 அல்லது 300 ரூபாய் வரையில் கொடுக்கிறார்கள். மின்சார சக்திக்காகவும் செலவும் கார்பன் ஆகியவற்றிற்கு ஆகும் செலவும் இருக்கிறது. செலவில்லாமல் படத்தைக் காண்பிக்க முடியாது. சர்க்கார் கையில் அதிகாரம் இருக்கிறதென்று முதலாளிகளைக் கட்டாயப்படுத்துவது கூடாது. அது தவறு. அதை மாற்றிக்கொண்டு, நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு கல்வி, விஞ்ஞானம், போன்ற எல்லாத் துறைகளிலும் அறிவு வளர்ச்சி செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தால் அதற்காகப் பணம் செலவழிக்க முன்வரவேண்டும். அதற்காக 35 கோடி ரூபாய் ஆனாலும் பரவாயில்லை. பணம் செலவழிப்பதில் என்ன தவறு ? கொட்டகைக் காரர்கள் தங்களுடைய முதலைப்போட்டு மாதம் 200 ரூபாய் வரையில் செலவு செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தக்கூடிய அதிகாரம் சர்க்காருக்கு இருக்கக்கூடாதென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்."

6-28 p.m. * SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—" கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இந்தச் சினிமாவில் செய்திப் படங்களைக் காட்ட வேண்டுமென்று கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கிறேன். காரணம் இந்த மசோதாவானது மனித உரிமையைப் பரிக்கக் கூடிய ஒரு சட்டமாக இருப்பதனால் இது தப்பு என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இதற்கு ஒரு ஆதாரம் கூற விரும்புகிறேன். **The licensing authority may grant a licence under this Act to such persons as that authority thinks fit.**

அதாவது கலெக்டர் லைசென்ஸை யாருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், யார் தகுதியுடையவன் என்றும் நினைக்கிறாரோ அவருக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. மனிதனுக்குச் சட்டமா ? அல்லது சட்டத்திற்கு மனிதனா ? என்பதுதான் என் கேள்வி. அந்த முறையில்தான் இந்த கிளாஸ் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

"கலெக்டர் நினைத்தால் இந்தச் சட்டப்படி யாருக்கு லைசென்ஸ் மறுக்கலாம். இல்லையேல் பயந்துகொண்டு காங்கிரஸ்காரர்களின் விசேஷ சிபார்சுகள் போய் தடுத்துவிடுவதற்கு இந்தச் சட்டம் உதவும். ஆகையால்தான் இத்தகைய சட்டம் கூடாது என்கிறேன். இதுபோன்ற விதிகளெல்லாம் சட்டத்திற்கு முரணானது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

"மேலும் இந்த சினிமாப் படங்களில் பொதுஜன அமைதிக்கு பங்கம் விளையும் என்று கலெக்டர் சந்தேகப்பட்டால், அதைத் தடுப்பதற்கு கலெக்டருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தவிர சினிமா படங்களும் பரிசீலனைசெய்து பிறகு திரைபடமாக வெளிவருகிறது. இத்தகைய படங்களைத் தடுக்க கலெக்டருக்கு எந்தவிதமான உரிமையும் கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

17th December 1954] [Sri A. Govindasamy Nayagar]

"மேலும் ஆளும் கட்சியினர்தான் அவர்களுடைய சொந்தக் கட்சிக்கு விளம்பரம் தேடிக்கொள்ளக்கூடியதாகத்தான் இந்த செய்திப் படங்கள் அமைந்திருக்கிறது. உதாரணமாக வருகிற ஆவடி காங்கிரஸ் மகா நாட்டை படம் பிடித்து விளம்பரம் செய்வார்கள். ஆனால் மற்ற எதிர் கட்சிகள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானாலும்சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக மானாலும் பெரிய மகாநாடுகள் நடத்தினால் செய்திப் படமாக சினிமா பிடிப்பதில்லை. ஆகையால் சொந்தக் கட்சிக்கு விளம்பரம் தேடிக்கொள்வதற்காகத்தான் இதை வற்புறுத்துகிறார்கள் என்று சொல் லுகிறேன். இந்த சினிமாக்காரர்கள் இனி லைசென்ஸ் வாங்குவதற்கு அதிக கஷ்டப்படவேண்டியவர்களாக இருக்கலாம். அதற்கு அந்த மாதிரியான சட்டம் கொண்டுவரக்கூடாது என்று சொல்லுகிறேன். இதற்கு மாறாக ஏற்கெனவே ஹைக்கோர்ட்டு தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. கோர்ட் டிலே கேஸ்போட்டு தள்ளிவிடுகிறார்களே என்றுதான் அவசர அவசர மாக இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடாமலேயே இந்த மசோதாவைக் கைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—"Mr. Speaker, I rise to support the motion that was moved by the Hon. the Leader of the House and oppose the amendments moved by my hon. Friends Sri S. Swayamprakasam and Sri M. Palaniyandi. One amendment is that the Bill should be circulated for eliciting public opinion and the other is that the Bill should be referred to a Select Committee. I do not see any reason why it should be circulated or referred to a Select Committee. 6-30 p.m.

"I was carefully following the speech made by the hon. Member Sri Palaniyandi. He is not opposing the principle underlying this Bill. The main points on which he disagrees are those relating to the charges levied by the Government from exhibitors and the restriction regarding the sort of films which are to be exhibited. In the year 1952, after the attainment of Independence, the Central Government re-enacted the Cinematograph Act. Consequent on that, it had become incumbent on the State Government to enact a legislation for the regulation of the cinemas. So far as the other States are concerned, they have enacted the legislation immediately after this Act was passed in the Parliament. The States which have not yet passed such a legislation are Madras, Travancore-Cochin and Mysore States. I do not see any reason why these States have failed to enact a legislation whereas the other States have enacted."

SRI P. RAMAMURTHI :—"All the Southern States have not enacted."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—"Probably they wanted to hear the hon. Member Sri P. Ramamurthi in this matter. (Laughter.) During the days of the British Government, they were insisting on the theatre owners to exhibit whatever films they thought should be exhibited. A number of restrictions were imposed then and they wanted all films to be exhibited. Now, after the coming into force of the Constitution, only reasonable restrictions have been imposed. Some interested parties in Madras took up the matter to the Supreme Court which has given a decision recently. The Supreme Court has held that there should

[Sri R. V. Swaminathan] [17th December 1954

be reasonable restrictions. What is meant by 'reasonable restrictions?' Of course, there must be restrictions with regard to the time-limit and the length of the films. The Government should not insist that films of any length should be exhibited or that the time taken should be unlimited.''

Sri M. PALANIYANDI :—" பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இருந்த காலத்தில் செய்திப் படங்களைக் காண்பிப்பதற்கு பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இனாமாக யாரும் படத்தைக் காண்பிக்கவில்லை என்று தெரிவிததுக் கொள்ளுகிறேன்."

Sri R. V. SWAMINATHAN :—'' I would like to come to the point referred to by the hon. Member Sri Palaniyandi later on. The issue of a certificate to exhibit a film is a Central subject falling within the Union List. The issue of a licence to Cinema theatres is a subject falling within the State List. So far as the question of exhibiting approved films in a theatre is concerned. the complaint of my hon. Friend Sri Palaniyandi is that the Government are levying very high charges. I also in a way like to agree with him on this point. I also feel that the charges which the Government collect from the exhibitors should be nominal, say Rs. 30 or Rs. 50. I request the Hon. the Leader of the House to see that the Madras Government recommend to the Central Government to reduce the charges to a reasonable level because so far as the levying of charges is concerned, it is not within our scope. The Central Government can alone do it. We cannot reduce the charges. We can only make a recommendation. Therefore, what is the point in referring this Bill to a Select Committee? My hon. Friend Sri A. Govindasamy Nayagar complained that dirty films which are not of any interest to the public are being compelled to be shown in various theatres. In this connection, I may tell you that I recently happened to visit Bombay some three weeks ago and I saw a film there. It was about our Prime Minister's visit to China. What a wonderful film it is, Sir! I appeal to all hon. Members and particularly to the Communist members, who are opposing this Bill, to see this film for themselves and judge what kind of film it is. It has educative as well as cultural value. One can learn from it the background of China. Such interesting and first-class films are shown. Of course some dirty films may be shown. Once in a week, but oftentimes good films are shown. But in the State of Madras the exhibitors are not showing these newsreels. On the other hand, they are exhibiting the films of Metro-Goldwyn Mayer and 20th Century Fox, which are produced in America. No hon. Member has opposed them. Even Communist members, who are anti-American and who think that America is a nightmare, have not cared to oppose them. Therefore, there is no point in referring this Bill to a Select Committee. I entirely agree with the Hon. the Leader of the House that this Bill must be immediately passed. Even to-day, though the supreme Court has given a decision, the theatre owners in the States of Travancore-Cochin and Mysore are exhibiting these approved films. They are generous. Further, these films are valuable and are of educative value and people like this kind of films. But in Madras

17th December 1954] [Sri R. V. Swaminathan]

the theatre owners have got a prejudice against Government and against anything produced by the Government. Therefore it is that we are being denied the pleasure of seeing such interesting films here. I also appeal to the hon. Members not to press their amendments. There is nothing in this Bill which is repugnant to the Constitution and let us pass it immediately."

* **Sri M. KALYANASUNDRAM** :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி பேசும்போது சர்க்காருடையக் கொள்கைகளை எதிர்க்காமல் இருக்க முடியாது. அது ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்யப்படவேண்டிய விஷயம். ஆகவேதான் கனம் சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் **public opinion** க்கும் கனம் பழநியாண்டி அவர்கள் இந்த மசோதாவை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த திருத்தத்தை நான் ஆதரித்துப் பேசுகிறேன். 4-40 p.m.

" இப்பொழுது படம் காட்டுவதில் இருக்கக்கூடிய பல அம்சங்களை நாம் துருவி ஆராய வேண்டியது அவசியம். இந்த மசோதாவை சர்க்கார் ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் இதில் கவனிக்கவேண்டிய கருத்துக்களை பிறகு பேசிக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்த சட்டத்தை ஆலோசிப்பதற்கு கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நிர்ப்பந்தம் செய்யமாட்டார்கள் என்றும் அப்படி செய்யக்கூடாது என்றும் நான் மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதாவது செய்திப்படங்களை கட்டாயமாக காட்ட வேண்டுமென்பது. இந்த விஷயம்பற்றி நம்முடைய ராஜ்யம் மட்டிலும் அல்ல பல ராஜ்யங்களிலும் இது ஒரு முக்கியமான பிரச்னையாக இருக்கிறது. இது சினிமாப்படம் காட்டுகிறவர்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் இடையே பெரிய தகராறுகள் இருந்துகொண்டே இருக்கும் விஷயம். படம் காட்டப்படுவதில் நன்மை இருக்கிறது என்ற கருத்து ஜனங்களிடத்தில் இருந்தால் இந்த மாதிரியான சினிமாப் படங்களுக்கு ஆட்சேபணையே இருக்க முடியாது. இதை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். படத்தில் என்ன கோளாறு இருக்கிறது என்பதை ஆலோசனை பண்ணுவதற்கு பதிலாக கட்டாயப்படுத்தியாவது படத்தைக் காட்டவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. இதை ஏற்றுக்கொண்டால் சர்க்கார் தங்களுடைய அதிகாரத்தை நியாயமில்லாமல் உபயோகித்து வருவதற்கும் தங்களுடைய கட்சி நலனுக்கு உபயோகித்துக்கொள்ளும்படியான நிலைமைக்கும் கொண்டு போய்விடும். நான் சொல்வது என்னவென்றால் ஒவ்வொரு கட்சியும் தங்களுடைய கட்சி சம்பந்தமாக பிரசாரம் செய்வதற்கு தங்களுடைய கட்சி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு செய்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். சர்க்கார் கட்சி சர்க்கார் பலத்தை தங்களுடைய கட்சி பிரசாரத்திற்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடாது. அது சர்க்கார் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது எதிர் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அவரவர்கள் தங்களுடைய சொந்த கட்சி பலத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் மக்களிடம் தங்களுடைய பிரசாரத்தை நடத்தவேண்டும். அதிகாரத்தில் இருக்கின்ற காரணத்தால் சர்க்கார் பணத்தை தங்கள் கட்சி பிரசாரத்திற்கு ஒரு சப்சிடியாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இந்த மசோதாவை ஒப்புக்கொண்டால் அப்படி தங்களுடைய கட்சி பிரசாரத்திற்கு மறைமுகமாக உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமைக்குக் கொண்டுபோய் விடும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

" இந்தப் படங்களுக்கு எவ்வளவு எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். கனம் மந்திரி அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் மக்களுக்கு அதில் ஒரு 'வைட்டமின் சேர்த்துக்கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார். அவ்விதமிருந்தால் மக்கள் ஏன் அதை எதிர்க்கிறார்கள் ? அந்தப் படங்களில் கோளாறுகள் இல்லாமலிருந்தால் மக்கள் அதை ஆவலுடன் விரும்பமாட்டார்களா என்று கேட்கிறேன். அதனால் அந்தப் படங்களில் என்னமோ கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்பது விளங்குகிறது. அதனால்தான் ஜனங்கள் அதை எதிர்க்கிறார்கள். குறித்த

[Sri M. Kalyanasundram] [17th December 1954

நேரத்தில் கொட்டகைக்கு போக முடியாதவர்களுக்கு ஒருவாறு வசதியாக இருக்கிறது. கனம் சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் பல நல்ல செய்திப் படங்கள் இருக்கின்றன. எவ்வளவோ இயற்கை வனப்பை சித்தரிக்கும் படங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் ஜனங்கள் விரும்பிப் பார்ப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட சினிமாப் படங்களையும் தயாரிக்க முடியும். இப்பொழுது எவ்வளவோ நல்ல படங்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய பிரதம மந்திரி அவர்களுடைய சைனு விஜயம் சம்பந்தமான படத்தைக் குறிப்பிட்டார். அதுமட்டுமல்ல நம்முடைய தேசத்தின் இயற்கைக் காட்சியைக் காட்டக்கூடிய படங்கள் அதுவும் சிறந்த படங்கள் இருக்கின்றன. மகாபலிபுரத்தையும், காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கின் காட்சிகளையும் படம் பிடித்திருக்கிறார்கள். இவை நன்றாக இருக்கின்றன. அந்தப் படங்களையெல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக் காட்டினால் ஜனங்கள் விருப்பத்துடன் பார்ப்பார்கள். அதற்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. அவைகளுக்கு கட்டாயப்படுத்த வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அவைகளுக்கு அதிகப்படியான கிராக்கியும் இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக ஒன்று சொல்லுகிறேன். கனம் பழநியாண்டி அவர்கள் திருச்சியிலிருந்து வருகிறார். அவரே இதைப்பற்றி தெரிவிப்பார் என்றிருந்தேன். ஆனால் அவர் தெரிவிக்கவில்லை. பண்டித ஜவஹர்லால் அவர்களுடைய சைனு விஜயத்தைப்பற்றிய செய்திப் படத்தைப் பார்க்கவேண்டும் என்றும் அதற்கு எவ்வளவு தொகை வேண்டுமானாலும் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் படம் கிடைக்கவில்லை. அந்தப் படத்தை எவ்வளவு ரூபாய் கொடுத்து வரவழைக்கவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படிக் கேட்டும்கூட சில காரணங்களினால் அந்தப் படத்தைக் கொடுக்காமலிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களென்றால் மட்டமான படத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இந்தப் படத்தைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் தான் கட்டாயப் படுத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று சொல்லுகிறேன். பட முதலாளிகள் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு படத்தை வாங்கவேண்டிய அவசியம் என்ன என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

" அடுத்தப்படியாக அரசியல் சட்டத்திற்கு முரண்பாடு இருப்பதை தோழர் ராமமூர்த்தி எடுத்துக் கூறினார். அந்த விஷயத்தையும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான சட்டம் இன்னும் பல மாகாணங்களில் கொண்டு வரப்படவில்லை. ஏற்கெனவே இந்த சட்டம் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குச் சென்று வந்திருக்கிறது. மறுபடியும் இது கோர்ட்டுக்குப் போய் திரும்பி வராமலிருக்க வேண்டும். ஏற்கனவே இருந்த சட்டம் போனது போல் இதுவும் போகாமல் இருக்க வேண்டும். அத்துடன் பம்பாய் சட்ட சபையில் இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டு அதுவும் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இன்று சர்ச்சையில் இருக்கிறது. அதைப் போலவே இந்தப் சட்டமும் போகாமல் இருக்க வேண்டும். இது கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரியாக கட்டாயப் படுத்துவதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் ராஜ்யத்திற்குச் கிடையாது என்று அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிறது. அதனால் இந்தச் சட்டத்தை அவசரப் பட்டுக் கொண்டு இயற்றக் கூடாது என்று கனம் மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

" மற்றொரு அவசியமான விஷயம். இந்த மாதிரியாக கட்டாயப்படுத்துவதற்கு நமது ராஜ்யத்தில் இன்னும் அவசியம் ஏற்படவில்லை. இதை இப்பொழுது வற்புறுத்த வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. படம் காட்டக் கூடியவர்கள் என்ன சொல்லிகிறார்கள் என்பதையும் அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன வென்பதையும் கேட்டுக் கொண்டு இந்த சட்டத்தை இயற்றலாம் என்று தோன்றுகிறது. படம் காட்டக்கூடியவர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளும் முறையில் இந்த சட்டத்தைத் தயாரித்து அதன்படி இயற்றலாம். அதற்காகவே இதை ஒரு செலெக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். படம் காட்டுவதில் நிர்ப்பந்தம் இருக்கக்கூடாது. அப்பொழுதுதான் ஜனங்களின் ஒத்துழைப்பு ஏற்படும். இந்த அம்சங்கள் எல்லாம் சட்டத்தில் இல்லாததால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமலிருக்கிறது. இதை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டால்

17th December 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

அதிகாரிகள் இதை வைத்து துஷ்ப்ரயோகம் செய்வதற்குக் கொண்டு போய்விடும். இவைகளையெல்லாம் ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வர சர்க்கார் இதை ஒரு செலெக்ட் கமிட்டிக்கு விடும் யோசனையை ஒப்புக் கொள்ளுவார் என்ற எண்ணத்துடன் என் பேச்சை இத்துடன் முடித்து கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, even after hearing the hon. Members on the opposite side, I am not convinced that the Bill that we are enacting will be against the Constitution. But still I feel that in exercising our power in a matter like this, we should carry along with us the people who are concerned with it. Therefore, if further scrutiny is necessary, I am prepared to accept the motion for reference of the Bill to a Select Committee. After very careful consideration, I am convinced that this Bill will be a valid and just measure. But I want to carry with me not only the Members of this House but also the owners of cinema-houses who should not be made to feel that we are imposing something on them. I hope that my referring this Bill to a Select Committee will create a favourable atmosphere wherein the owners of cinema-houses will voluntarily exhibit documentary films and films on current events. Apart from the exhibition of documentary films, this Bill is necessary for other purposes like licensing. I know that all the 3,000 odd cinema licensees will welcome this Bill, because they will like to have a monopoly. If the Government grant licence to everybody who applies, then cinema-houses will spring up indiscriminately and the whole trade will be ruined. When we show this consideration to the owners of existing cinema-houses, they also should take into consideration the Government's point of view. After all, we want them to exhibit documentary films only for the purpose of educating the public. Let us even take it for granted that the Supreme Court holds that the exhibition of certain classes of films cannot be made compulsory. If we say that we are prepared to grant licence to every applicant who is prepared to exhibit such films, I have absolutely no doubt that many more cinema-houses will spring up and this will adversely affect the existing licensees. I appeal to the persons concerned not to take a purely technical and obstinate point of view. I hope the licensees in Madras will come forward to exhibit documentary films voluntarily and I hope they will continue to exhibit such films. 6-50 p.m.

" The hon. Member, Sri M. Kalyanasundram, seems to think that we want these films to be exhibited for propaganda. He looks at everything from the propaganda point of view. We are not doing it from the propaganda point of view; we are doing it from the educational point of view. Of course he might say that even education is propaganda. In that sense everything is propaganda. We should draw a line between propaganda and education. In the films that are produced, some may be good and some may be bad. In this Assembly, sometimes we make good speeches and sometimes bad speeches. Even the best of the film companies cannot say that all their pictures are the best pictures. In a business of this sort, the tastes of the people have also to be

taken into consideration. Some films may be considered to be good and some may be considered to be bad. But that should not be used as an argument for condemning every film that has been produced by the Films Division of the Government of India. As admitted by hon. Members themselves, there are so many good films. Perhaps some films are not as good as the others. But that should not be made an argument to say that we should not ask the licensees to exhibit those films. I hope the matter will be settled amicably and without compulsion so far as this State is concerned.

"I am accepting the amendment moved by Sri Palaniyandi. Sri Palaniyandi will give the names of the Members of the Select Committee."

SRI M. PALANIYANDI :—" The Select Committee may consist of the following Members :—

The Hon. Sri C. Subramaniam.
Sri K. Rajaram Naidu.
,, A. Muthuswamy.
,, A. K. Masilamany Chettiar.
,, O. Venkatasubba Reddi.
,, P. M. Munuswamy Gounder.
,, K. Venkatramana Gowda.
,, P. Chellathurai.
,, A. Sambasivam.
,, K. P. Kuttikrishnan Nair.
,, H. M. Jagannatham.
,, P. Jeevanandam.
,, S. Ramalingam.
,, C. H. Kanaran.
,, A. Ratnam.
,, M. Palaniyandi.
,, O. Koran.
,, T. Shanmugam.
,, R. Rangaswamy Gounder.
,, K. R. Sambandam."

The amendment of Sri M. Palaniyandi was put and carried.

The amendment of Sri S. Swayamprakasam was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" I nominate the Hon. Sri C. Subramaniam to be the Chairman of the Select Committee."

VI.—HALF-HOUR DEBATE *RE*

STOPPAGE OF STIPENDS TO THE MADRAS STATE STUDENTS IN THE TRAINING SCHOOL AT PRODATOORPET, CHITTOOR DISTRICT.

MR. SPEAKER :—" Sri K. Vinayakam will initiate the debate."

17th December 1954]

* SRI K. VINAYAKAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் சொல்லப்போகிற விஷயம் இரண்டு அரசாங்கத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஆகையால், இந்த விஷயத்தில் எந்த அளவுக்கு பொருப்பு எடுத்துக் கொண்டு நான் பேசவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு பொருப்பு எடுத்துக் கொண்டுதான் பேசுகிறேன். இங்கிருக்கும் அங்கத்தினர்கள் தயவு செய்து கவனித்துக்கேட்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்." 6-56 p.m.

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—" There is no quorum, Sir."

MR. SPEAKER :—" கோரம் இருக்கும், பயப்படாதீர்கள்."

* SRI K. VINAYAKAM :—" திருத்தணி தாலூகா (சித்தூர் ஜில்லா) ப்ரொடட்டூர் தமிழ்ப் போதனா முறைப் பள்ளியிலிருந்து ஸ்ரீ ஈ. எஸ். சுப்பிரமணியம் என்பவர் எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். தமிழ் ஆசிரியர்களைத் தயார்செய்வது மேற்படி பள்ளிக்கூடத்தின் நோக்கமாகும். அங்கு இப்பொழுது ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களும், செக்கண்டெரி கிரேடு ஆசிரியர்களும் தமிழில் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கூடம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் அப்பகுதியில் தமிழ் மக்கள் அதிகமாக இருப்பதும், தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாததும்தான் காரணம். தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாத காரணத்தால் தமிழர்கள் தெலுங்கைப் படிக்க வேண்டிய கட்டாயமும் நிர்ப்பந்தமும் ஏற்பட்டது. அப்பொழுது பள்ளிக் கூடங்களை வைப்பதற்கு அங்கிருக்கிற ஜில்லா போர்டோ, அன்றைய சர்க்காரரோ முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளாத காரணத்தால் தனிப்பட்ட மாணவர்கள் தங்களுடைய பணத்தைச் செலவு செய்து இந்தப் பள்ளியைத் துவக்கினார்கள். அப்பொழுது மொழி அடிப்படையில் இரண்டு அரசாங்கங்களும் பிரியவில்லை. பிரிக்கப்படாத சென்னை ராஜ்யத் (Composite Madras State)தில் இன்று இருக்கக்கூடிய கல்வி அமைச்சர் இருக்கும் போது, எங்களுக்கு அந்தப் பள்ளியைவைப்பதற்கு அனுமதி தந்தார். அப்பொழுதிலிருந்து அங்கு ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்று வந்தார்கள்.

"இதற்கிடையே மொழி அடிப்படையில் ராஜ்யங்கள் பிரிந்தன. சித்தூர் ஜில்லா தகராறுக்கிடமான பகுதி (disputed area) ஆக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அரசாங்கமே தகுந்த முயற்சி எடுத்து கணக்குகளைச் சேகரித்து, எல்லைக் கமிஷனின் ஆலோசனைக்கு விட்டிருக்கிறது. அங்கிருக்கும் தமிழ்ப் பயிற்சி மன்றத்தில் தமிழ் படித்த மாணவர்கள் ஆசிரியர்களாகப் பயிற்சிப் பெற்று, பிறகு அப்பகுதியிலுள்ள தமிழ் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பயன்பட்டு வந்தார்கள். அப்படியிருக்கும்போது மொழி அடிப்படையில் ராஜ்யம் பிரிந்தபிறகு இந்தப் பள்ளிக்கு என்ன வேலை என்ற முறையில் ஆந்திர அரசாங்கம் ஒரு உத்திரவிட்டிருக்கிறது. அதாவது:—'**Consequent on the formation of the Andhra Province there is no necessity for such a Tamil institution in this area**" என்று திட்டவட்டமாக ஒரு உத்திரவைப் போட்டிருக்கிறது. பள்ளிக் கூடத்தை மூடி விட வேண்டு மென்று ஆந்திர அரசாங்கம் ஒரு அறிக்கை விடுத்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கை என்னிடம் இருக்கிறது. அதை இங்கே வாசிக்க விரும்பவில்லை. யாருக்காவது சந்தேகம் இருந்தால் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆந்திர சர்க்கார் அந்த நிலைமையில் இருந்து வருகிறது. அவர்களைப்பற்றி குறை கூறுவதற்கு நான் விரும்பவில்லை."

MR. SPEAKER :—" குறை கூற முடியாது. அது அவர்கள் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தது."

* SRI K. VINAYAKAM :—" ஆகையால் நான் பொறுப்புடன் சொல்லுகிறேன். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நிலைமையைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் தெலுங்கு படிக்கும் மாணவர்கள் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆந்திர ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கு படிக்கிறார்கள், பல பள்ளிக்கூடங்களில். அவர்களுக்கு நாம் சலுகை காட்டுகிறோம். இரு ராஜ்யங்களுக்குமிடையே ஒரு ஒப்பந்தம் இருக்கிறது.

ஆந்திர ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்குச் இன்ஜினீரிங், மெடிகல், சட்டக் கல்லூரிகளில் நாம் இடம் தந்து இலவசமாக சம்பளம் தந்து . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" இலவசமாக சம்பளம் கொடுப்பதில்லை."

*SRI K. VINAYAKAM :—" ஆந்திர ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு நம் ராஜ்யத்திலுள்ள கல்லூரிகளில் நாம் இடம் கொடுத்து வருகிறோம். ஆனால், ஆந்திர அரசாங்கம், தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடம் அங்கு இருக்கக்கூடாதென்று சொல்லி மூடி விட வேண்டுமென்று உத்தர
7 p.m. விட்டிருக்கிறார்கள். ராஜ்யம் பிரிவதற்கு முன்னால் அங்கு சேர்ந்த மாணவர்கள் இப்பொழுது சீனியர் வகுப்பில் இருக்கிறார்கள். இரண்டு வருஷம் படிக்க வேண்டும். மொழி அடிப்படையில் ராஜ்யங்கள் பிரியாத போது அங்கு சேர்ந்த மாணவர்கள் இப்பொழுது சீனியர் வகுப்பில் இருக்கிறார்கள்."

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—" There is no quorum, Sir."

MR SPEAKER :—" என்னையும் சேர்த்து எண்ணியிருக்கிறீர்களா ?

SRI K. VINAYAKAM :—" கனம் அங்கத்தினர் தமிழுக்குக் காட்டுகிற அக்கறை இவ்வளவுதான்."

MR. SPEAKER :—" கோரம் இருக்கிறது."

* SRI K. VINAYAKAM :—" மொழிவாரி அடிப்படையில் ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிக்கப்படுவதற்கு முன் திருத்தணியிலுள்ள ப்ராதட்டூரில் உள்ள பயிற்சிப் பள்ளியில் தமிழ் மாணவர்கள் சேர்ந்திருந்தார்கள். இம்மாதிரியாக இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் தொல்லை அப்பொழுது வரும் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. அப்பொழுது ஆந்திர அரசாங்கம் என்ன உதவி கொடுத்தார் தெரியுமா? 'நீங்கள் உங்கள் ராஜ்யத்திற்கே போய்விடுங்கள். ஆந்திர பள்ளிக்கூடத்தில் படித்தால் இலவசமாக சம்பளம் கொடுக்கமாட்டோம். கிராண்ட் கிடையாது' என்ற உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அது தவறு, நியாயமற்றது என்று நம் அரசாங்கம் ஆந்திர அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இங்கு இருக்கும் நிர்வாகஸ்தர் என்னைப்போல் உள்ளவர்களும் கல்வி மந்திரியைக் கண்டு குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லி என்ன செய்வது என்று அவரைக் கேட்டோம். அதற்கு அவர் நம்முடைய அரசாங்கம் ஆந்திர அரசாங்கத்திற்கு எழுதி இருக்கிறது என்று சொன்னார். அப்படி எழுதிய கடிதத்திற்குப் பதில் வந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஜூலை மாதத்தில் எழுதிய முதல் கடிதத்திற்கு பிறகு இதுவரை எட்டு ரிமைன்டர்கள் நமது சர்க்கார் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இரண்டு தந்திகளும் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இது வரையிலும் எந்த விதமான பதிலும் கர்நூலிலிருந்தும், ஆந்திர சர்க்காரிடமிருந்தும் வரவில்லை. ஆனால் வேறு கடிதங்களுக்கு மாத்திரம் ஆந்திர சர்க்காரிடமிருந்து உடனுக்குடன் பதில் வந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஏதாவது பணம் சேர வேண்டும், நம்மிடமிருந்து ஏதாவது பாக்கி சேர வேண்டும் என்பதற்கெல்லாம் கடிதம் வருகிறதே தவிர 'நமக்கு சலுகை, நமது தமிழ் மாணவர்களுக்கு முறைப்படி கொடுக்க வேண்டிய சலுகை வேண்டுமென்று கேட்டால் அதற்குப் பதில் கிடையாது. அன்று ஆந்திர அரசாங்கத்திற்கு எழுதி இருக்கிறது மொழி அடிப்படையிலே பிரியும்போது எந்த நிலையிலே இருந்ததோ அதை அப்படியே வைத்திருப்பதுதான் முறை. எல்லைக் கமிஷன் தீர்ப்பிற்கு பிறகு பின்னால் எதைச் செய்தாலும் பரவாயில்லை. அதுவரை ஏற்கனவே இருக்கக்

கூடிய நிலைமையை மாற்றக் கூடாதென்றுதான் நமது சர்க்கார் எழுதி இருக்கிறார்கள். அதைக்கூட அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இன்னும் ஒரு ஷரத்தும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். 'மாணவர்கள் பயிர்ச்சிப் பள்ளியில் சேர்ந்துக் கொள்ளும் விஷயத்தில் நீங்கள் தலையிட்டு தமிழ் மாணவர்கள் படிப்பதைத் தடுக்கக்கூடாதென்று' நமது அரசாங்கம் எழுதி இருக்கிறது. அதையும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை. சீனியர் வகுப்பில் சேர்ந்து படிக்கும் மாணவர்கள் இவ்வாறெல்லாம் ஆந்திர சர்க்காரில் நடக்கும் என்று அவர்கள் நினைக்கவில்லை. இன்றைக்கு தமிழ் மாணவர்கள் ஸ்டைபண்ட் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாதத்திற்கு 18 ரூபாயாக கொடுக்ககூடிய பணத்தை அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வில்லையென்றால், அந்தப் பயிற்சிப் பள்ளியில் படிக்கும் மாணவர்கள் செலவிற்கு எங்கே போவார்கள்? கனம் கல்வி அமைச்சருக்கு அவர்கள் கஷ்டப்படுவது நன்கு தெரியும். பள்ளிக் கூடம் திறந்து 8 மாதம் ஆகியும் இன்னும் ஒருவருக்கும் ஸ்டைபண்ட் கொடுக்கவேயில்லை. அப்படியிருக்கும்போது ஆந்திர சர்க்கார் சொல்லுகிறது 'எங்கள் ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த சித்தூர் தமிழர்கள் இங்கு பள்ளியில் படித்தால் நாங்கள் அவர்களுக்கு ஸ்டைபண்ட் கொடுக்க தயாராயிருக்கிறோம்' என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர நம் ராஜ்யத்திலிருந்து அங்கு போய் சீனியர் வகுப்பில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு கொடுக்க மறுக்கிறார்கள்.

"ஆனால் நம்முடைய அரசாங்கம் நன்கு அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் ராஜ்யத்திலிருந்து போய் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு நாங்கள் பணம் தருகிறோம் என்று நிதி அமைச்சர் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அங்கு படிக்கும் தமிழ் மாணவர்களும் அதை வரவேற்கிறார்கள். அனந்தப்பூரில் உள்ள என்ஜினீயரிங் காலேஜும் அதே நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. காகிநாடாவில் உள்ள ஜுனியர் வகுப்பில் படிக்கும் மாணவர்களும் அதே நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பற்றி எல்லாம் நமது நிதி அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆந்திர சர்க்காருக்கு எழுதும்போது "To maintain *status quo* as far as he admission of students are concerned என்று நம்முடைய அரசாங்கம் எழுதி இருக்கிறது. அங்குள்ள மாணவர்களும் சென்னை சர்க்கார், நம்மை கவனித்துக் கொள்ளுவார்கள், நமது சர்க்கார் நம்மைக் கைவிடாது என்று நினைத்துத்தான் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருப்பவர்கள் அந்த ராஜ்யத்தில் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். நம் ராஜ்யத்திலிருந்து 120 மாணவர்கள் அங்கு படித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். கஷ்டம் இருக்கிறதென்று தெரிந்தும் ஏன் அவர்கள் அங்குப்போய்ச் சேர்ந்தார்கள் என்று நிதி அமைச்சர் கேட்கலாம். ஆனால் அந்த மாணவர்கள் இப்படியெல்லாம் நடக்கும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களை நமது மாணவர்கள் அனுபவிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அந்த நிலைமைக்குத் தமிழ் மாணவர்களை விடுவது நியாயம் ஆகுமா என்று நான் மன்றாடி கேட்கிறேன். மற்ற இடங்களில் இருக்கக் கூடிய பயிற்சி மன்றங்களில் அவர்களுக்கு இடம் கிடைத்திருந்தால் வட ஆற்காட்டிலிருந்தும், தென் ஆற்காட்டிலிருந்தும், செங்கற்பட்டிலிருந்தும் மாணவர்கள் சித்தூர் மாவட்டத்திற்கு ஏன் போய் படிக்கப் போகிறார்கள்? நம் ராஜ்யத்தில் இடம் கிடைக்காததினால் அவர்கள் படித்து ஆசிரியர் ஆகவேண்டுமென்ற காரணத்தினால் ஆந்திர ராஜ்யத்திற்கு போய்ச் சேர்ந்தார்கள். இங்கு இடம் கிடைக்காததினால் அங்கு போய்ச் சேர்ந்தார்களே தவிர, இங்கு இடம் கிடைத்து அங்கு போகவில்லை. ஆதலால் அவர்களுக்கு உதவியளிப்பது நமது கடமையாகும். அப்படிச் செய்வது நியாயத்திற்கு விரோதமாகத் தோன்றவில்லை. ஆகையால் இவைகளையெல்லாம் கவனித்து நம் தமிழ் மாணவர்களுக்கு உடனடியாக ஸ்டைபண்ட் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்னும் ஒரு ஆண்டு அல்லது 6 மாதத்திற்குள் மாணவர்கள் எப்படியும் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குத்தான் வரவேண்டும். ஸ்டைபண்ட் வந்தால் அவர்கள் இந்த ராஜ்

யத்தில் ஆசிரியராக வேலை செய்யத்தயார் என்று பாண்ட் எழுதிக் கொடுக்கவும் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் அங்கு படிக்கும்போது பணவசதி அளித்து, நம் ராஜ்யத்தில் உத்தியோகத்தில் அமர்த்திக்கொண்டால் தவறு ஒன்றுமில்லை என்று நினைக்கிறேன். **On the other hand, the Government of Madras must thank the institution for training teachers coming from our territory.** ஆகையால் நான் தமிழரசுக்கழகம் சார்பில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், தமிழகம் மாணவர்கள் சார்பிலும், ஆசிரியர்கள் சார்பிலும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், தமிழ் நாடு நன்றாக இருக்க வேண்டு மென்ற எண்ணத்துடன் நமது அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். டெக்னிகல் அப்ஜெக்ஷன் இருக்கும் என்று அமைச்சரும் அரசாங்கமும் நினைத்தால் மாணவர்களின் நன்மைக்காக அதை மீறிப் போவதால் யாரும் தவறு என்று சொல்லமாட்டார்கள். இந்த ஆண்டு மாத்திரம் கொடுத்து விட்டால் இன்னொரு ஆண்டு கொடுக்காவிட்டால் போகட்டும். இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கிற மாணவர்களை சேர்க்க மாட்டோம், அப்படி சேர்ந்தால் அவர்களுக்கு ஸ்டைபண்ட் இல்லாமற் போனாலும் பரவாயில்லை. இப்போது நமக்கு உதவி செய்வார்கள் என்று நினைத்து இந்த சர்க்கார் ஆந்திர சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறது. ஆந்திர சர்க்கார் நமக்கு பதில் தருவார்கள் என்று நினைத்தோம். பதில் தருவார்கள், நன்மை செய்வார்கள் என்றுதான் மாணவர்களும் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இங்கு இருக்கக்கூடிய தெலுங்கு பள்ளிகளை இந்த சர்க்கார் மூடவில்லை. தாராள மனப்பான்மையுடன் இந்த ராஜ்யமக்கள் நடந்துக் கொண்டிருக்கும்போது, நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து அங்கு போய் இருக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு நாம் உதவி செய்வதில் அநியாயம் இல்லை. ஆகவே தயவு செய்து இது ஒன்று மாத்திரம் நமது அரசாங்கம் செய்தால் போதும். சீனியர் மாணவர்களுக்கு ஸ்டைபண்டு தருகிறோம் என்று சொல்லி ஜூனியர் மாணவர்களுக்கு அது கிடையாது என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆகவே இவைகளையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து சர்க்கார் ஆவன செய்வார்களேயானால் அது தமிழுக்கே செய்கிற ஒரு பெரிய தொண்டு என்றுதான் நான் நினைப்பேன். இந்த சபையிலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களை நல்ல முறையிலே இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்க வழி செய்ய வேண்டும் என்று தூண்டுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

7-10 p.m. * **Sri M. KALYANASUNDRAM** :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விஷயத்தில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அதிகமான விவாதத்திற்கு இடம் வைத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஏற்கனவே இந்த விஷயத்தில் இருக்கும் நியாயத்தை உணர்ந்து மாணவர்களுக்கு சர்க்கார் தாங்களாகவே ஸ்டைபெண்ட் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்குக் குருக்கே இடையூராக இருப்பது ஆந்தர ராஜ்யம்தான். நம்முடைய சர்க்கார் அவ்விதம் நியாயத்தை உணர்ந்து அவர்களுக்கு (மாணவர்களுக்கு) ஸ்டைபெண்ட் தொகை கொடுக்க முன் வந்ததற்கு நான் நம்முடைய சர்க்காரை பாராட்டுகிறேன்.

" இந்த வருஷம் சேர்ந்த மாணவர்களும் பயிற்சி பெற்று வந்தவுடன் அவர்களுக்கும் வேலை கொடுக்க நம் சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். அத்துடன் இப்பொழுது திரும்பி வரும் மாணவர்களுக்கும் அவர்கள் வந்தவுடன் அவர்களுக்கு வேலை தேடிக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த நிலையில் அவர்களுக்கு இந்த சர்க்கார் உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற ஆலோசனையை நான் சொல்லுகிறேன். அந்த விஷயத்தை ஆலோசனை செய்து அதன்படி நடக்க வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

" இப்பொழுது அங்கு கவர்னர் ஆட்சி நடைபெறுகிறது. அதனால் நம்முடைய காரியத்தை சுலபமாக முடித்துக் கொள்ளலாம். என்று நினைக்

கிறேன். இருக்கும் சிக்கல்களை தீர்ப்பதற்கு இதுதான் சமயம். இங்கு அரசாளும் கட்சியேதான் அங்கு அரசாட்சி செய்து வந்தது. அதனால் நம்முடைய சிக்கல்கள் தீர முடியாமலிருந்தாலும், இப்பொழுது கவர்னர் ஆட்சி நடப்பதால் இன்னும் சௌகர்யமாக தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சமீபத்தில் பொதுத் தேர்தல் நடக்கப்போகிறது. அப்பொழுது கம்யூனிஸ்டுகள் அதிகாரத்திற்கு வந்தாலும் ஆந்திராவிலுள்ள தமிழர்களுடைய பிரச்னைகள் எல்லாம் சுமுகமாக தீர்ந்து விடும். அதையும் நம்முடைய கனம் மந்திரி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பார்ப்பார் என்றே நினைக்கிறேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, what is the use of wishing for an impossible thing that the Communist Party will come into power and that I will have all the advantages of reasonable treatment from them? It is just like wishing almost for the moon.

" But that apart, the hon. Member Sri Vinayakam appealed to me in the name of Tamil language. But it has absolutely nothing to do with this matter. This is a human problem and I have to view it with human sympathy. That is all. The hon. Member Sri Vinayakam need not be under the impression that by taking interest in this matter, he is doing some service to the Tamil language as such. Certainly, when persons are in difficulty, we are bound to go to their help and as such, he may take credit that he has gone to the help of those who are suffering on account of certain unavoidable circumstances which are beyond their control. But as far as the students in the senior class are concerned, I have already given the assurance and the matter is very simple because the Andhra Government are bound to conduct the examinations for them in their own State. But as far as the students in the junior class are concerned, the Andhra Government have already decided to abolish the course of training of Tamil teachers there. Therefore, difficulty will arise as to how the students studying in the junior class are going to sit for the examinations. So, difficulty will arise in their case. As far as that is concerned, I am prepared to go into the whole matter and also have consultations with the Andhra Government. Whatever is possible, certainly, I will try my best to do. The hon. Member Sri Vinayakam need not be under the impression that we do not want to help these people. Unfortunately, in dealing with another State, difficulties arise. All those technical difficulties will have to be taken note of. But, I am hoping that, with the goodwill of the Andhra Government, it would be possible to arrive at a reasonable settlement in this matter. I hope the hon. Member Sri Vinayakam will be satisfied with this assurance and that through him the persons concerned also will have some solace as far as their representation is concerned."

MR. SPEAKER :—" The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. on Monday, the 20th December 1954."

The House then adjourned.

Appendix I.

[Vide answer to unstarred question No. 23 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 17th December 1954, page 313 supra.]

Statement showing the number of deaths occurred in the City hospitals including the hospitals maintained by the Corporation during the year 1953 due to infectious diseases.

Serial number and name of institution.	*Number of persons who died due to infectious diseases.* Men.	Women.	Children below 12 years.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 Government Royapetta Hospital, Madras.	4	..	..	4
2 Kasturba Gandhi Hospital for Women and Children, Madras.	..	11	12	23
3 Government General Hospital, Madras.	39	29	110	178
4 Government Stanley Hospital, Madras.	70	41	22	133
5 Government Hospital for Women and Children Madras.	..	8	3	11
6 Raja Sir Ramaswamy Mudaliar's Lying-in Hospital, Madras.	..	..	..	..
7 Government Ophthalmic Hospital, Madras.	..	..	..	..
8 Government Mental Hospital, Madras.	..	..	..	..
9 Hospitals maintained by the Corporation of Madras.	267	310	243	820
Total ..	380	399	390	1,169

17th December 1954]

APPENDIX II.

[Vide answer to unstarred question No. 25 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 17th December 1954, page 313 supra.]

(a) The quantity of chemical manures proposed to be distributed in each district in the State against the loans granted to the ryots under the Intensive Manuring Scheme is furnished in the statement appended.

(b) *Number of officers.*—Five special District Agricultural Officers.

Number of Agricultural Demonstrators—34.

Arrangements for distribution.—The Agricultural Demonstrators and the special staff vanvass loan applications and submit the same to the District Agricultural Officer for sanctioning the loans after proper scrutiny. Necessary certificates and documents are obtained from the loanees before sanctioning the loans. As soon as the loans are sanctioned, the required quantities of chemical manures are supplied to the loanees from the Agricultural Depots. If there is no stock with Agricultural Depots, loan order slips are issued to the depots of selected distributors, i.e., co-operative societies or private dealers on a 50 :50 basis.

(c) There are no Harijan Officers and Demonstrators among the special staff appointed under the scheme.

(d) *Qualifications for District Agricultural Officers—By direct recruitment.*—(i) The degree of B.Sc. in Agriculture of the Madras University or the Diploma in Agriculture of the College of Agriculture, Coimbatore, and (ii) evidence of ability to plan and organize or to teach propaganda and demonstration or to conduct market surveys and organize regulated markets.

By transfer.—(i) The degree of B.Sc. in Agriculture of the Madras University or the Diploma in Agriculture of the College of Agriculture, Coimbatore, provided that for a period of five years from 13th June 1951, the Certificate of Proficiency in Agriculture of the College of Agriculture, Coimbatore, shall be recognized as an alternative qualification; and

(ii) service for total period of not less than five years in the Madras Agricultural Subordinate Service as an Upper Subordinate in the Agricultural Section.

Qualifications for Demonstrators.—Degree of B.Sc. (Agriculture) of Madras University with an age-limit of 27 years.

[17th December 1954

Statement showing the quantities of ammonium sulphate proposed to be distributed in the various districts of the State under the Intensive Manuring Scheme during 1954–55.

Serial number and name of the district. (1)	Quantity in tons. (2)
1 Chingleput	1,015
2 South Arcot	1,160
3 North Arcot	290
4 Salem	146
5 Coimbatore	1,450
6 Tiruchirappalli	2,900
7 Tanjore	5,800
8 Pattukkottai	3,479
9 Madurai	2,030
10 Ramanathapuram	232
11 Tirunelveli	1,450
12 South Malabar	73
13 North Malabar	58
14 South Kanara	146
	20,229
Reserve ...	73
Total ...	20,302

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

Appendix III.

[Vide answer to clause (c) of unstarred question No. 27 asked by Sri C. Ahmed Kutty at the meeting of the Legislative Assembly held on 17th December 1953, page 314 supra.]

Number and name of secondary grade teacher temporarily promoted as Junior Deputy Inspector. (1)	*Qualifications.* (2)	*Date of first regular appointment as secondary grade teacher.* (3)	*Date from which he is in continuous service as Junior Deputy Inspector.* (4)	*Total service in this Government on the date mentioned in the previous column.* (5) Y.	M.	D.
1 Sri K. Koya	S.S.L.C.; S.G.T.T.C.	8th January 1940	10th May 1952	12	4	3
2 Sri P. Imbichutty	Intermediate (Part I); S.G.T.T.C.	26th March 1940	10th May 1952	12	1	15
3 Sri K. Beeran	S.S.L.C.; S. G.T.T.C.	11th March 1941	9th May 1952	11	2	0
4 Sri K. K. Shankaran Numbiar	Do.	10th June 1942	16th October 1952	10	4	7
5 Sri P. Hamza	Do.	3rd December 1942	11th November 1952	9	11	9
6 Sri P. Narayanan Nair	Do.	22nd March 1944	18th November 1952	8	7	28
7 Sri E. Achutha Menon	Do.	18th October 1945	10th December 1953	8	1	23
8 Sri Paul Padiyangadan	Do.	4th November 1946	10th December 1953	7	1	7
9 Sri N. Kesavan Nambisan	Do.	6th September 1943	8th March 1954	10	3	3
10 Sri K. Kunhiraman	Do.	19th July 1945	10th April 1954	8	8	23
11 Sri C. Moosan	Do.	18th February 1947	20th May 1954	7	3	3
12 Sri E. Purushothaman Nsmboodri	B.A. (Parts I and II); S.G.T.T.C.	14th June 1947	22nd May 1954	6	11	9
13 Sri P. K. Govindan	S.S.L.C.; S.G.T.T.C.	20th June 1947	24th May 1954	6	11	5
14 Sri A. Raghavan Nambiar	Do.	14th August 1947	27th May 1954	6	9	14
15 Sri N. P. Krishnan*	Do.	25th August 1947	24th May 1954	6	9	0

* Since reverted from 17th July 1954 afternoon.

[17th December 1954

APPENDIX IV.

[Vide answer to clauses (*b*) and (*c*) of unstarred question No. 29 asked by Sri M. Narayana Kurup at the meeting of the Legislative Assembly held on 17th December 1954, page 315 supra.]

Number of Junior Deputy Inspectors of Schools recruited from 1949 to 1953 in each year.

Year.	*Coimbatore Division.*	*Madurai Division.*
1949	31	12
1950	8	13
1951	12	10
1952	Nil,	Nil.
1953	Nil.	1

Details regarding the number of persons appointed by direct recruitment and by transfer from other departments, etc.

(i) Coimbatore Division—

	1949.	1950.	1951.
Direct recruitment	6	..	4
Jail Department	2	..	..
Fisheries Department	3	1	..
Local Body and Private Schools ..	[illegible]	7	8
Promotees	15	..	..
Ex-Pudukkottai employee absorbed ..	1	..	..
	31	8	12

(ii) Madurai Division—

	1949.	1950.	1951.	1952.	1953
Direct recruitment	8	10	10	Nil.	Nil.
Jail Department	2	..	..	..	..
Police Department	1	1	..	..	..
Harijan Welfare Department.	1	2	..	..	..
Revenue Department ..	..	..	..	..	1
	12	13	10	..	1